

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2025

Núm. 64

Presidència del Sr. Gabriel Le Senne i Presedo

Sessió celebrada dia 4 de març de 2025

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 4851/25**, presentada per la diputada Sra. Maria Ramon i Salas, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a segregació escolar. 3507
 - 2) **RGE núm. 4852/25**, presentada pel diputat Sr. Ferran Rosa i Gaspar, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a col·lapse en la mobilitat. 3508
 - 3) **RGE núm. 4859/25**, presentada pel diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fragilitat del territori. 3509
 - 4) **RGE núm. 4860/25**, presentada per la diputada Sra. Teresa Suárez i Genovard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a VI Pla estratègic d'igualtat entre dones i homes. 3511
 - 5) **RGE núm. 4863/25**, presentada pel diputat Sr. Carles Bona i Casas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei de conciliació. 3513
 - 6) **RGE núm. 4861/25**, presentada per la diputada Sra. Patricia Gómez i Pícard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llistes d'espera de dependència.. 3514
-
-

- 7) **RGE núm. 4862/25**, presentada per la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures en matèria de salut mental infantil i juvenil. 3515
- 8) **RGE núm. 4864/25**, presentada per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dignificar les institucions. 3517
- 9) **RGE núm. 4858/25**, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a 50% d'assignatures en espanyol. 3518
- 10) **RGE núm. 4865/25**, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a propostes plantejades a la Mesa per la sostenibilitat. 3519
- 11) **RGE núm. 4866/25**, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a foment de la discriminació dels infants. 3521
- 12) **RGE núm. 4867/25**, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a funció de les bases. 3522
- 13) **RGE núm. 4868/25**, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova direcció d'IB3. 3524
- 14) **RGE núm. 4870/25**, presentada per la diputada Sra. María José Verdú i Torres i formulada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, ambdós del Grup Parlamentari VOX, relativa a assetjament a dones en els partits d'esquerra. 3525
- 15) **RGE núm. 4855/25**, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a programa Lloguer Segur. 3527
- 16) **RGE núm. 4869/25**, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a interessos del Govern. 3528
- 17) **RGE núm. 4854/25**, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a condonació del deute. (Ajornada) 3507
- 18) **RGE núm. 4857/25**, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a Acampallengua. (Ajornada). 3507
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4982/23**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de salut. 3530
- III. MOCIÓ RGE núm. 4732/25**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política sanitària, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4284/24. 3535
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 3240/25**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a l'erradicació de l'ocupació il·legal d'habitatges i d'altres immobles. 3542
- 2) **RGE núm. 3689/25**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la implantació de la reducció de la jornada laboral a Balears. 3549
- V. Elecció del director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears. 3554**
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia. Senyores i senyors diputats, buenos días.

I.17) Pregunta RGE núm. 4854/25, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a condonació del deute.

I.18) Pregunta RGE núm. 4857/25, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a Acampallengua.

Antes de començar, tenc que informarles que las preguntas -un poco de silencio, por favor- RGE núm. 4854/25 y 4857/25, mediante el escrito RGE núm. 4890/25, quedan aplazadas para la próxima sesión por la ausencia de la presidenta y los consellers a los que se dirigían.

I.1) Pregunta RGE núm. 4851/25, presentada per la diputada Sra. Maria Ramon i Salas, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a segregació escolar.

Por tanto, pasamos a la pregunta RGE núm. 4851/25, que formula Maria Ramon, del Grup MÉS per Mallorca. *Té la paraula.*

LA SRA. RAMON I SALAS:

Diputats i diputades, molt bon dia. La segregació escolar podria definir-se com la tendència a concentrar a determinats centres els alumnes de baix nivell socioeconòmic o d'origen migrant. Els centres que tenen més percentatge d'aquests alumnes parteixen amb un desavantatge de no rebre prou recursos per assumir aquest repte, la qual cosa afecta la qualitat educativa. En això, la segregació escolar a les Illes Balears supera la mitjana de l'Estat espanyol.

Sr. Vera, quines mesures durà a terme la Conselleria d'Educació per deixar d'estar per damunt la mitjana de territoris en segregació escolar?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, què hem fet i què fa aquest govern. Incrementar el programa d'acompanyament escolar dedicat a alumnes vulnerables; posar més mitjans de reforç als centres escolars AT, PT, psicòlegs, PTSC; potenciar els pactes d'escolarització equilibrada a molts de municipis de les Balears; ampliar les hores de PALIC a l'etapa de secundària, entre moltes d'altres accions.

Ara bé, Sra. Ramon, la situació heretada és tan dolenta que aquestes mesures es torbaran un poc a invertir la situació actual. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ramon, té la paraula.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Hem de voler un sistema educatiu equitatiu on es pugui garantir la mateixa qualitat educativa a tots els centres i tenir els mateixos recursos per igual per afrontar reptes com la diversitat o les desigualtats socials. El que han de fer és apostar per una educació pública de qualitat, amb prou recursos perquè, visquem al barri o al poble que visquem, tinguem les mateixes oportunitats.

La segregació escolar perpetua les desigualtats socials i educatives, afecta negativament el rendiment i l'equitat educativa i afavoreix l'abandonament prematur de l'alumnat més desfavorit.

L'ensenyament públic és un dels pocs llocs que ens queden on infants, joves i famílies tenen l'oportunitat de conèixer de manera quotidiana amb persones d'altres classes socials. Perquè baixar ràtios per atendre la diversitat, assegurar l'escolarització de proximitat, eliminar el punt de l'antic alumne o controlar que els centres concertats no cobrin quotes són mesures per evitar la segregació escolar que recomanen els experts i demana la comunitat educativa.

I que fa aquest govern? Tot el contrari...

(Alguns aplaudiments)

... perquè sabeu quina és la comunitat educativa que més segrega de tot l'Estat? Madrid. I què fa Madrid? Té una zona d'escolarització única; objectiu d'aquest govern. El punt de l'antic alumne; una realitat per al curs vinent. Aposta per l'escola concertada; aquí a *tope*, i és el que menys inversió per alumne en la pública té. I el Govern de Prohens té com a model en matèria educativa el Govern d'Ayuso. I on se'n va avui el conseller d'Educació? A Madrid a collir la seva recepta.

(Alguns aplaudiments)

La seva llibertat significa perpetuar i augmentar les desigualtats socials. I des de MÉS per Mallorca treballarem perquè democratitzar l'educació...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. RAMON I SALAS:

... no sigui el privilegi d'uns pocs, sinó la millora de la nostra escola com a lloc d'aprenentatge, d'oportunitats i d'igualtat. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Ramon, ara els veim molt preocupats per la segregació escolar, però aquestes dades no provenen de la nostra gestió de manco de dos anys, aquesta situació prové de vuit anys d'inactivitat. Això és com l'oferta turística. Ara vostès es peguen tocs al pit i varen ser vostès que durant vuit anys la varen fer créixer.

Sra. Ramon, acabar amb la segregació escolar és dotar d'unes infraestructures dignes tots els centres educatius de les Balears. Sap vostè com ens deixaren els centres de la ciutat de Palma amb població més vulnerable?, vol venir a veure el manteniment que feren vostès des de l'ajuntament aquests anys? Sí, sí, vostès, perquè vostès tenien la Regidoria d'Educació de Palma i varen ser els col·laboradors necessaris de la consellera socialista d'Educació per enfonsar unes infraestructures que acullen una població escolar vulnerable que es mereix unes instal·lacions dignes i adequades.

Centres com els CEIP Gabriel Vallseca, El Pont o Joan Capo a Son Gotleu, com el Jafudà Cresques a Pere Garau, Anselm Turmeda a Son Roca, Son Anglada, Es Rafal Nou, Santa Isabel als Hostalets, Felip Bauçà a Camp Redó, entre molts d'altres. Tots aquests centres necessiten la nostra ajuda per dignificar-los, per demostrar que el Govern està amb ells i amb la seva comunitat educativa.

Sra. Ramon, m'ha de permetre que li digui que vostès *mucho pico y poca pala*. Per tant, li propòs que agafi la pala amb mi i comencem a acordar, consensuar i vogar en pro de l'educació, en pro dels nostres infants, en definitiva, en pro del futur de les Balears. I té una oportunitat ja de començar a demostrar que el seu interès va més enllà d'una pregunta de control al Govern. Firmem el Pla d'infraestructures que hem elaborat entre tots. Hem introduït totes les aportacions que vostè ens va fer. Per això, li deman que acordem un pla viu, canviant amb les necessitats del moment que traspassi aquesta legislatura i que ajudi aquests centres educatius a tenir unes condicions dignes. Nosaltres ja hem començat amb l'alumnat del CEIP Felip Bauçà, que el pròxim curs estrenarà noves instal·lacions.

Sra. Ramon, tota la comunitat educativa els ho agrairà i la resta de la ciutadania també.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 4852/25, presentada pel diputat Sr. Ferran Rosa i Gaspar, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a col·lapse en la mobilitat.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 4852/25, que formula Ferran Rosa, del Grup MÉS per Mallorca. Té la paraula.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltes gràcies, Sr. Le Senne. Molt bon dia, Sr. Mateo. El passat dia 27 de març, ara fa un any, MÉS per Mallorca vàrem registrar una llei per limitar l'entrada de cotxes a l'illa de Mallorca. Dia 11 de juny va arribar a aquest ple i vostè hi va votar en contra. L'estiu de 2024 va ser un estiu de rècord: rècord de turistes, rècord de cotxes de lloguer, rècord d'entrada de cotxes, rècord de transport discrecional, rècord de tot, de col·lapse també.

Després de les mobilitzacions ciutadanes, Marga Prohens va tenir l'epifania de la contenció turística i la va anunciar l'1 d'octubre en aquest parlament. Pocs dies després, el PP de Mallorca s'hi va sumar i va anunciar com a mesura estrella a mobilitat -oh sorpresa!- una llei per limitar l'entrada de vehicles a l'illa de Mallorca. La mateixa mesura que nosaltres havíem proposat, la mateixa mesura que vostès varen rebutjar.

Som a 4 de març de 2025, i mentre jo li faig aquesta pregunta, les carreteres segueixen embossades, el transport del TIB segueix amb el cartell de bus complet i Marga Prohens és a Berlín fent promoció turística. De llei per limitar l'entrada de cotxes, res de res. De mesures de contenció turística, res de res. I de l'epifania de Marga Prohens, just en queden un grapat d'experts que cobren per dir-nos el que tothom ja sap, i és que a Mallorca no podem pus.

Per això li he de demanar, Sr. Mateo, com pensa fer per evitar el col·lapse en la mobilitat enguany?

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputadas, muy buenos días a todos. Sr. Rosa, de verdad, este gobierno es consciente de los momentos de colapso que se han venido produciendo en los últimos años; y hace ya unos cuantos años. De hecho, por ello trabajamos sin duda alguna en políticas que puedan garantizar una movilidad más fluida, más sostenible y, por supuesto, un transporte de calidad para todos los ciudadanos de nuestras islas.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rosa, té la paraula.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltes gràcies. Sr. Mateo, jo celebr que vostès en siguin conscients. Ja és una passa. Ara falta que prenguin mesures per posar qualque remei a aquesta situació. Perquè és veritat que han modificat les concessions del TIB, però això certament no basta. Vull dir, no per molt que millorin les freqüències dels autobusos voldrà dir, necessàriament, que resolrem els problemes de mobilitat, perquè amb les millors freqüències, amb millors horaris que mai, la línia 501 de Manacor segueix completa els dies feiners del mes de març. Ben igual que la línia 204 de Sóller, ben igual que tantes altres que, dia sí, dia també, posen el cartell de bus complet.

I miri si és un tema que em preocupa, perquè la primera pregunta que vaig fer en aquest parlament, dia 10 d'octubre de 2023, ja li vaig demanar a la Sra. Vidal que fes això. El que passa és que millorar les freqüències dels autobusos no resoldrà els problemes de col·lapse que tenim. Fan falta mesures contundents, i vostès de moment de contundència l'únic que ha fet són DAFO.

Fan falta mesures com limitar l'entrada de vehicles. Ho varen anunciar en el Consell de Mallorca, no hem vist res, res de res enguany. Fan falta mesures contundents també per frenar els cotxes de lloguer, i vostè té des de dia 7 d'octubre una llei en aquest parlament -esperant que el Sr. Le Senne li posi data- per posar un impost a les empreses de lloguer de cotxes...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. ROSA I GASPAR:

... un impost finalista per finançar les millores als serveis de transport públic que vostès necessiten. I jo li deman, què faran vostès?, o només faran DAFO?

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sr. Rosa, usted mismo lo ha dicho al formular la pregunta: no volver a vivir un colapso de movilidad. Es decir, una situación que no será nueva. Y, desde luego, Mallorca vive situaciones desde hace varios años en este sentido. Pero desde luego, lo único que veo y que percibo es que ustedes siguen atacando al Govern y siguen con una falta de autocrítica que, de verdad, me sorprende, me sorprende. Falta de autocrítica, cero autocrítica. Y más viniendo de alguien

como usted, que sabe que siempre me encontrará -que nos encontrará- en el diálogo y en la búsqueda de consensos con el objetivo común que tenemos, que es mejorar la movilidad de todos los ciudadanos de nuestras islas.

Pero centrémonos en el trabajo que sí, en el que sí estamos realizando. Para empezar, ahora sí escuchamos a todos los actores implicados para la mejora de la situación, solo así sabemos localizar los problemas y aplicar las soluciones. También escuchamos y se han hecho estudios para conocer la realidad y los problemas de la red de carreteras. Es cierto que es una competencia de los consejos, pero que nos sirve a todos, nos sirve a todos para tomar medidas al respecto.

En lo que respecta, además, a las competencias de este gobierno, venimos trabajando en mejoras constantes, constantes, en frecuencias y en líneas, tanto en temporada baja como en temporada alta, para adaptar este servicio a la alta demanda y al crecimiento de usuarios que se ha venido produciendo en todos estos años. En el tren y en el metro de Mallorca también le recuerdo que desde septiembre ya se han venido reforzando los servicios, tanto en la Universidad como ahora se están preparando refuerzos en la red de Palma-Inca, Inca-Palma a primera hora de la mañana.

Asimismo, este gobierno también está comprometido en el aumento de las infraestructuras ferroviarias en Mallorca, teniendo en cuenta los criterios de la demanda, consenso del trazado y, por supuesto, garantizando su financiación. Y en este sentido aprovecho también para recordar que seguimos reclamando la colaboración del Gobierno central en este sentido, para financiar las futuras ampliaciones de la red ferroviaria. No nos vamos a detener, y ya se ha creado la Comisión mixta para negociar este punto con el Gobierno central.

En definitiva, este gobierno sí escucha y sí trabaja para dar solución a los atascos y a la saturación. Y como siempre, Sr. Rosa, nos encontrarán, nos encontraremos, seguro, para avanzar de verdad hacia una mejora del transporte público de la isla y para que de verdad sea una alternativa real al uso del vehículo privado.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.3) Pregunta RGE núm. 4859/25, presentada pel diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fragilitat del territori.

Pasamos a la tercera pregunta, la RGE núm. 4859/25, que formula Damià Borràs, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Bon dia, conseller. El fet de tenir vocació pensàvem que era cosa de persones, però segons vostè,

els terrenys també en poden tenir, de produir lletugues, ametllers o alfals?, no, però sí que hi creixin edificis.

Com s'identifica, conseller, la vocació d'un terreny, per la sinergia amb la vocació d'un promotor immobiliari? Fa quatre anys hi havia sòl vacant per construir més de 100.000 habitatges -i ho repetim cada setmana, a veure si així li queda-, per què hem de destruir més sòl si encara n'hi ha tant de disponible? Perquè el sòl vacant està en mans d'especuladors que el mantenen congelat mentre va pujant i pujant de preu...

(Alguns aplaudiments)

... perquè està en mans dels intocables, dels intocables de Prohens, qui no és precisament Eliot Ness, i perquè vostès han trobat la coartada perfecta: la gent que desespera per trobar casa.

Si com diu cínicament la presidenta: "el terreny de les nostres illes és fràgil i limitat", la millor opció és liberalitzar-lo quan n'hi ha tant encara de disponible?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Borràs, en primer lugar, yo le rogaría, no confunda de manera interesada. Cuando hablamos de aprovechar lo disponible, y además poniendo el ejemplo de las viviendas de Manacor que se citó la semana pasada, nos referimos, como hizo la presidenta, a las medidas de la Ley de emergencia de este gobierno, es decir, a medidas que ya estamos aplicando: aprovechar edificaciones existentes, lo construido y lo disponible, de hecho para hacer viviendas. Con eso me refiero a la reconversión de locales, incrementos en altura, cambios de uso de solares, división de viviendas aprovechando edificios inacabados o reconvirtiendo hoteles en vivienda asequible para residentes.

Y segundo, como también ha manifestado otras veces nuestra presidenta y así lo hizo también en el debate de política general, somos un territorio frágil, claro que sí, y limitado, que debe aprovechar lo ya construido, lo existente, sin perjuicio de optimizar el suelo y aprovechar también al máximo aquel suelo urbanizable de nuestros municipios. Y sí, es que necesitamos suelo para generar más vivienda. Luchamos contra uno de los problemas más graves, uno de los grandes desafíos, que le ha sido dado a este gobierno, y la situación actual requiere de medidas y programas valientes para dar respuesta a las necesidades de los ciudadanos de Baleares. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs, té la paraula.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. El sòl urbanitzable no es pot liberalitzar perquè ja està liberalitzat, Sr. Conseller. No es pot liberalitzar, ja hi està.

(Alguns aplaudiments)

Fa un any, sis mesos i un dia vàrem aprovar, a instàncies del Sr. Castells, que el Govern fes públiques les dades relatives al sòl urbà existent. Les devien tenir, perquè varen votar a favor. Així ho va confirmar la consellera Vidal, *Diari de Sessions*: "hem recopilat totes les dades relatives al sòl urbà vacant". Avui fa un any, quatre mesos i vint-i-dos dies, i encara esperam.

Fa quatre mesos i vuit dies vostè va respondre per escrit al Sr. Castells que "el Govern es troba en un procés de revisió de les dades relatives al sòl urbà vacant". Per què amaguen les dades? La lògica de lliure mercat no funciona en el mercat immobiliari, conseller, sobretot si és fràgil i limitat.

José María Aznar ja va excloure les Illes en la seva letal liberalització del sòl amb aquest únic argument. Fins i tot Aznar. No ho diu també la presidenta que som un territori fràgil i limitat com deia Aznar? La presidenta és impulsiva, només actua a la contra, per reacció, no pren mai la iniciativa, però per destruir el territori sempre està disposada a prendre decisions valentes...

(Alguns aplaudiments)

... com ara l'escandalosa operació especulativa que preparen del bracet del que en queda de VOX, en benefici -i no és casualitat- dels mateixos que mantenen congelat el sòl vacant disponible. S'autoproclamen liberals, però són els pitjors intervencionistes que hi ha, perquè només intervenen per baixar impostos als rics i per regalar el sòl fràgil i limitat als caçadors de fortunes immobiliàries.

(Alguns aplaudiments)

El sòl, conseller, no té vocació ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

... vostès sí de posar-lo en mans dels seus intocables.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

¡Uf!, cuánta demagogia en tan poco tiempo.

(Remor de veus)

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Borràs, habla usted de fragilidad del territorio -usted, de fragilidad del territorio- cuando con sus decisiones valientes de esos ocho años de políticas...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... autorizaron más de 3.000 viviendas en suelo rústico...

(Alguns aplaudiments)

... aprobaron en el consejo el 48% de licencias otorgadas desde 2003 para construir en rústico y el 90% de construcciones en espacios rurales fueron viviendas con piscina. Qué poco les gusta escuchar eso que ustedes permitieron con sus medidas valientes. No están ustedes para dar lecciones.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Las políticas que hicieron precisamente durante sus legislaturas...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... generaron la situación que tenemos hoy, y hoy siguen instalados en el no a todo. Hablan de especulación, hablan de aquellos privilegiados o protegidos. Pero lo que hace este gobierno es actuar desde diferentes vías para aumentar la oferta de vivienda para residentes, para nuestros residentes, a precios asequibles, y debemos desbloquear aquellos suelos cuya vocación -sí, cuya vocación- es la construcción de vivienda. Es necesario agilizar procesos para que se pueda construir vivienda asequible y a través de la Ley de emergencia ya estamos viendo resultados, como el de Manacor. Se están construyendo promociones que nacen de la reconversión de locales y de otras medidas que van a acabar con cerca de un centenar de viviendas. Y diferentes ayuntamientos se suman al programa Construir per Llogar y seguimos trabajando...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... con las promociones del IBAVI y con el Lloguer Segur.

Por lo tanto, con estas medidas seguimos ya planificando cerca de 5.000 viviendas, con estas medidas, y vamos a seguir trabajando en esta dirección.

Muchas gracias, presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Mateo.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 4860/25, presentada per la diputada Sra. Teresa Suárez i Genovard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a VI Pla estratègic d'igualtat entre dones i homes.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 4860/25, que formula Teresa Suárez, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. SUÁREZ I GENOVARD:

Gràcies. Bon dia, bon dia diputats i diputades. Bon dia, Sra. Cirer. Miri, m'ha de permetre, en primer lloc, felicitar-la per la seva intervenció de la setmana passada. Vostè va defensar totes les dones davant un atac horrorós de la ultradreta que feia burla d'una cosa tan greu com són les agressions sexuals. I emprar això per fer, no sé, com una mena de trilerisme polític, em pareix impresentable. I vostè va estar a l'alçada, i li ho vull reconèixer perquè em vaig sentir defensada i crec que totes les dones s'hi varen sentir.

Però això, tristament, no és el que va passar a tota aquesta cambra. La Sra. Estarellas, mentre el Sr. Rodríguez feia aquest discurs tan espantós, aplaudia, aplaudia de forma entusiasta. I, clar, no és casual que avui la Sra. Verdú dugui la mateixa pregunta i no la faci a la Sra. Cirer sinó que la faci a la Sra. Estarellas.

(Alguns aplaudiments)

Supòs, Sra. Cirer, que no els va agradar massa el que vostè va dir l'altre dia i supòs que esperen avui una resposta més afi a la mirada aquesta de la ultradreta. Estarem atents, Sra. Estarellas, a la seva resposta, sobretot a les portes d'un 8M que vostès reclamen, d'una banda, i donen la raó a la ultradreta, d'una altra.

Però bé, avui volia demanar-li, Sra. Cirer, que vostè sap molt bé que les xifres de violència masclista a aquestes illes són insostenibles. Lideram, el darrer trimestre de l'any 2024 vàrem seguir liderant a tot Espanya el nombre de dones víctimes de violència masclista, molt, molt per damunt de la mitjana estatal, una cosa insuportable.

I com que jo crec en els plans estratègics, crec que són eines que funcionen per tenir un bon full de ruta, li vull demanar quan tenen previst presentar aquest pla estratègic d'igualtat entre dones i homes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. Le Senne. Molt bon dia, senyores diputades i senyors diputats. Gràcies, Sra. Suárez, per la seva pregunta i les seves paraules. Jo sí que voldria posar en context aquesta pregunta, que va ser ajornada d'una altra sessió, perquè l'oportunitat que sigui formulada aquesta setmana, precisament on dissabte se celebrarà el Dia Internacional de la Dona, vagi, idò, per endavant que ja està bé que en qualque moment puguem parlar d'igualtat entre homes i dones en una data tan assenyalada.

Només recordar-li que el Consell de Govern de dia 11 d'octubre de 2021, ja han passat anys, era l'anterior legislatura, va aprovar el V Pla estratègic d'igualtat entre dones i homes, amb una vigència que era el 2021-2023 amb possibilitat de pròrroga fins a 2024. Vol dir, estam ara sense cobertura de pla estratègic.

Però hem aprofitat aquest 2024 per fer avaluació d'aquest V pla, per tal d'escometre la redacció del nou pla. No seria possible escometre'l sense haver revisat el que havíem fet a l'anterior, sobretot per evitar aquesta situació que vostè ha descrit, d'una situació amb unes xifres nefastes quant a violència contra les dones i, per tant, hem d'escometre la redacció del nou pla, que seria el VI.

Ja s'han creat i s'han reunit evidentment tots els grups de treball. L'esborrany està llest, està pendent de revisió lingüística, per passar després al Consell Rector, que aprofitariem -ja dic-, per no fer dos consells rectors, ara per a aquest pla, després per a la memòria de l'IB Dona, aprofitariem fer un consell rector on poguéssim anar la memòria d'IB Dona 2024 i després, una vegada passat pel Consell Rector, aniria a Consell de Govern.

Jo li podria dir, sent optimista, que estaria aquest primer trimestre de 2025, però, perquè no m'ho puguin retreure si passàs qualsevol cosa i no poguéssim estar, li diré que estarà en el primer trimestre de 2025.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Suárez, té la paraula.

LA SRA. SUÁREZ I GENOVARD:

Sí, gràcies. Sra. Cirer, ho esperam amb ganes i amb ganes de fer-hi feina. Sap què passa, Sra. Cirer? Que em preocupa moltíssim que l'agenda d'aquest govern l'estigui marcant la ultradreta i que hi hagi temes dels quals en aquest parlament no

es poden parlar, no es pot parlar de feminisme, no es pot parlar de gènere, no es pot parlar d'igualtat, no es pot, perquè molestem aquells que aplaudeixen a Trump, i entenc, idò, que els aplaudiments de la Sra. Estarellas també aplaudeixen la política exterior...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. SUÁREZ I GENOVARD:

Però m'agradaria saber el PP on és, perquè és incompatible donar suport a la ultradreta i donar suport als drets de les dones. On sou...?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Sra. Cirer, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. Le Senne. Jo només li voldria fer una apreciació: cada divendres, quan ens reunim en el Consell de Govern, la que està a la meva... a la meva filada de cadires, no devora jo perquè tenc altres consellers, és la Sra. Estarellas. No n'hi ha cap... del grup de VOX en el Consell de Govern, que compartim la Sra. Estarellas i jo amb molt de gust i, per tant, no... si cerca que ens confrontem la Sra. Estarellas i jo, no ho aconseguirà...

(Se sent una veu de fons que diu: "No")

... ni amb aquesta pregunta ni amb qualsevol altra.

Només dir-li que la redacció d'un pla estratègic..., hem inclòs en la redacció d'aquest pla estratègic una novetat, que era una enquesta de participació ciutadana, perquè creïem que enriquiria aquest document.

I només dir-li que vostès a la segona legislatura varen arribar juny-juliol de 2019 i el pla estratègic,...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

..., com li dic, es va aprovar l'octubre de 2021. Per tant, vostè sap que això du feina i més o manco donam uns terminis semblants.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.5) Pregunta RGE núm. 4863/25, presentada pel diputat Sr. Carles Bona i Casas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei de conciliació.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 4863/25, que formula Carles Bona, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Sáenz de San Pedro, entre els principals sindicats, Comissions Obreres i UGT, com associacions de famílies, com la FAPA, les monoparentals... han denunciat la manca de participació i diàleg en l'elaboració de la futura llei de conciliació. És evident que una norma que incideix directament en la vida laboral i familiar requereix un ampli consens social.

No creu que una llei tan transcendental hauria de comptar des del primer moment amb la veu i la participació de famílies i treballadors abans de ser aprovada?

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. Muchas gracias, Sr. Bona, interesante pregunta. Me pregunta si esta ley tiene que ser negociada con familias y con sindicatos, pues la respuesta es que sí, precisamente eso es lo que hemos hecho desde el principio: negociar con familias y con sindicatos.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bona, té la paraula.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Sáenz de San Pedro, per no llegir, no llegeix ni les notes de premsa...

(Alguns aplaudiments)

Punt 73 de l'acord fallit entre el Partit Popular i VOX: "Reivindicaremos la familia como célula básica de la sociedad. Incorporaremos la perspectiva de familia en toda norma y acción pública, atendiendo las necesidades reales de las familias". No troba contradictori, Sr. Conseller, que s'omplin la boca defensament la família, però en canvi facin una

lleï de conciliació sense diàleg amb famílies i treballadors, sense un finançament adient...

(Alguns aplaudiments)

... i sense incorporar mesures reals que ajudin a conciliar la vida laboral i familiar? Com han d'atendre, com han de saber les necessitats reals de les famílies si no s'hi han ni reunit, ni amb la FAPA ni amb les monoparentals?

Sr. Sáenz de San Pedro, saben en què s'ha traduït l'exaltació que fan vostès de la família?, en una agenda econòmica i fiscal regressiva, menys impostos per als rics i, com a conseqüència, menys inversió pública...

(Alguns aplaudiments)

... això beneficia principalment les famílies amb rendes més elevades, mentre que la majoria, que depèn de serveis públics, queda absolutament desprotegida.

Però la realitat és que el que realment ajuda la majoria de família, sobretot les que tenen rendes mitjanes i baixes, és l'existència d'un sistema de protecció social robust i universal, escoles públiques, reducció de llistes d'espera sanitàries, atenció a la dependència i un habitatge assequible. Tot el contrari del que fa el Partit Popular, que fomenta la concertada, que és una barrera econòmica per a moltes famílies; que té les llistes d'espera sanitàries i de dependència disparades, i que ens ha deixat la major apujada del cost de l'habitatge de la darrera dècada.

A tot Europa hi ha una forta correlació entre un diàleg social sòlit, una major igualtat de gènere i una bona conciliació de la vida laboral i familiar. Però vostès han deixat a l'estacada els sindicats, com de costum, com ja van fer quan es varen tancar les oficines d'igualtat. Se'n recorda?

(Alguns aplaudiments)

I una altra vegada, pel mateix motiu: per pactar amb els enemics d'Europa, amb VOX, abraçant-se al "trumpisme" per garantir-se una legislatura a base de no fer res. Es debaten entre l'immobilisme i el retrocés, i qui dia passa any empeny.

Sr. Conseller, no enganin més la ciutadania amb la retòrica de la família mentre retallen impostos als que més tenen, i abandonen els serveis públics, els abandonen.

Si de veritat volen millorar la conciliació, negociïn amb els sindicats, assegurin un pressupost suficient i escoltin les famílies reals. Mentre continuïn tancant portes al diàleg i a la immersió social la seva llei de conciliació no és més que fum i propaganda, i les famílies de les Illes Balears no mereixen cap més engany.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, presidente. Sr. Bona, se nota que a ustedes y a toda la izquierda no les gusta esta ley, pero lo que sí que les gusta es confundir a las familias y tendrá que ser a ellas a quien vayan ustedes luego a explicarles por qué no están apoyando esta ley.

Mire, Sr. Bona, esta ley entra en el Parlamento después de numerosas e intensas conversaciones con consejos insulares, con ayuntamientos, con asociaciones de padres y madres, con el tercer sector, con las asociaciones del tercer sector y también...

(Remor de veus)

... y también con todas las familias, las patronales y los sindicatos.

A continuación, y por supuesto, en fase parlamentaria, hemos hablado con todos los partidos políticos y con ustedes. Con ustedes hemos tenido muchas reuniones, aunque ahora muchos de ustedes las nieguen.

Y sí, nuestro objetivo es sacar la mejor ley, pero no es sacar la mejor ley, sino también una ley que perdure en el tiempo. Por eso hemos negociado con todos y también con los sindicatos, también con las familias texto a texto, frase a frase, concepto a concepto. Eso lo hemos hecho desde un principio. Precisamente, ¿cómo piensa usted que podríamos validar eso que a ustedes no les gusta, que es la bolsa de horas?, es la máxima expresión de la flexibilidad horaria, ¿cómo piensa usted que podríamos abordar eso de abrir los centros escolares en vacaciones, por la tarde?, que a ustedes tampoco les gusta, como a ustedes tampoco les gusta que vayamos a medidas fiscales que redunden en una mejora de las familias. Eso, creo que ustedes se lo tendrán que explicar después a todas las familias.

Mire, Sr. Bona, a ustedes lo que les escuece es que esta ley esté presentada por el Gobierno de Marga Prohens, por un gobierno del PP, por un gobierno de derechas. Eso es lo que realmente a ustedes les escuece, porque nosotros no vamos a hacer planes de conciliación ni mesas de conciliación. Estamos planteando una ley de conciliación con un alcance global para todas las familias, porque también a ustedes lo que les irrita, lo que les escuece es que esa bandera de la conciliación que tenían secuestrada resulta que no es suya, es de todos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.6) Pregunta RGE núm. 4861/25, presentada per la diputada Sra. Patricia Gómez i Picard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llistes d'espera de dependència.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 4861/25, que formula Patricia Gómez, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gràcies, president, bon dia. Bon dia a tothom. Sra. Cirer, molt bon dia, sabem que la població augmenta de manera important en aquestes illes. Així ho fa també la població major de 65 anys. A partir d'aquesta franja d'edat comencen a aparèixer malalties cròniques que es van sumant i, per altra banda, no podem tampoc deixar de pensar en els infants amb malalties cròniques que de cada vegada tenen més dependència. S'ha de fer feina conjunta entre el sistema sanitari, social i educatiu. I darrerament són moltes les queixes dels ciutadans que no poden accedir als serveis socials o als sanitaris per resoldre les seves peticions. El temps passa i la desesperació va en augment: manca de resposta, dificultat per accedir-hi, mesos i mesos esperant.

Sé que vostè sap que la dependència afecta la salut i que la manca de recursos, afecta la salut no només física, sinó també mental. I per això li canvia un poc la pregunta. Li vull demanar, com que vostè sap que afecta, quines són les propostes d'aquest govern per donar solució als drets que tenen els ciutadans?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. Le Senne. Gràcies, Sra. Gómez, per la seva pregunta. Mai no he volgut eludir la meua responsabilitat davant aquesta qüestió. I és cert-vostè ho ha reconegut-, les llistes d'espera afecten la salut, però li he de dir que també d'una forma general la qualitat de vida dels ciutadans. I és per aquest motiu que estam treballant amb tots els recursos de què disposam per reduir al màxim possible aquestes llistes d'espera a què vostè feia referència.

No em cansaré de reiterar que hem posat en marxa diverses mesures per aconseguir-ho. A dependència, per exemple, l'ampliació del SAD en els convenis amb els ajuntaments fins a 14.400 hores; també durant aquest 2025 durem a terme ampliacions dels conceptes a empreses gestores de SAD; nou concepte de teleassistència bàsica i avançada per arribar als 23.000 dispositius; incorporació de places de centres de dia, aquesta legislatura fins arribar a 170 places; augment de places residencials, aquesta legislatura es preveu arribar a 753 noves places residencials; convocatòria de subvencions destinades a reformar centres residencials per convertir places destinades a autònoms a persones amb dependència; captació i fidelització de professionals mitjançant els plusos de difícil cobertura, entre d'altres, que estam estudiant, perquè veim que és difícil revertir

la situació d'aquests moments i, per tant, estam estudiant noves línies d'actuació per continuar implementant, a veure si feim possible el canvi de la tendència que duim fins ara.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gómez, té la paraula.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gràcies, president. Agraïx la seva sinceritat, Sra. Cirer, però és cert que les notícies que van arribant són realment preocupants. Jo li puc llegir uns quants titulars: “*la espera para tener ayuda a domicilio en Baleares, sube un 132% en un año y medio*”, un altre: “*sube hasta los ocho meses la espera en Baleares para la resolución de una ayuda por dependencia*”. I això són dades, Sra. Consellera.

Jo no vull fer un ball de xifres i començar a donar xifres i xifres, perquè al final, darrere aquestes xifres, hi ha persones, hi ha persones que pateixen, hi ha persones que necessiten, hi ha persones que estan pendents de les nostres respostes, de les nostres preguntes i de les seves respostes. Diumenge mateix va sortir un cas en el *Diario de Mallorca*: un veí de Cala d'Or necessita urgentment un centre de dia perquè no és autònom.

Sra. Consellera, no em contesti a mi, digui-li a aquesta persona per què no s'obri el centre de dia de Cala d'Or ...

(Alguns aplaudiments)

... quan estava fet, veim com totes aquestes fites d'un govern progressista, que ha treballat molt dur per millorar la situació de les persones, cau, ara mateix, s'està malbaratant per un govern del Partit Popular, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

El que necessitam és un govern ferm, que tengui projectes, que tengui ganes, que faci feina, més feina, Sra. Consellera, la que fan no és suficient. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra- Cirer, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. Le Senne. Jo li estic parlant de revertir una situació. La cosa vol dir que les llistes d'espera no varen començar el primer dia que va arribar aquest govern, el govern

de Marga Prohens, a les institucions. Vàrem trobar una situació allà on havíem de revertir la situació de llista d'espera, i a mi m'hagués agradat, quan tenien l'oportunitat, vuit anys enrere, de poder governar, haguessin tengut la mateixa cura, la mateixa preocupació per la salut de les persones que tenen ara, quan governa el Partit Popular.

(Alguns aplaudiments)

Una reflexió, segona reflexió, la Llei de dependència que va ser aprovada el 2006 venia amb el compromís de finançament del Govern d'Espanya del 50%, totes les comunitats autònomes demanam que el Govern d'Espanya assumeixi d'una vegada per totes aquest percentatge de finançament del 50%. Nosaltres, a Balears, estam entorn només d'un 25%. Jo li deman, només a mode de reflexió i no importa que em contesti, no seria millor més ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rosa, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

... més efectiu, més responsable, de més justícia social, més humanitari i més equitatiu que, en lloc de pensar en xifres astronòmiques de condonació de deute ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

... fer un pensament per finançar com pertoca la Llei 30/2006, de dependència a totes les comunitats autònomes?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.7) Pregunta RGE núm. 4862/25, presentada per la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures en matèria de salut mental infantil i juvenil.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 4862/25, que formula Irantzu Fernández, del Grupo Socialista, tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, president. Sra. García, des del Grup Socialista volem saber com milloren les seves mesures en matèria de salut mental infantil i juvenil els serveis a la ciutadania, els serveis

als nostres menors. En realitat, li faig la pregunta sabent ja que no coneixerem ni avui ni demà si el que fan o el que no fan ha millorat els serveis o més probablement ha empitjorat. I ho sabem perquè el passat plenari ja li va dir a la meua companya, a la Sra. Suárez, quan li demanava per la pressió assistencial en materia de salut mental per les llistes d'esperes en psicologia, que no recullen ni pensen recollir les dades. L'excusa, la de sempre, que és altres no ho fèiem.

Consellera, arribats a l'equador de la legislatura, ens costa cada vegada més entendre l'orgull que sent cada vegada que explica per què no fa una cosa, per què no dona un servei, per què no dona una dada. Per què presumeixen de voler contractar psicòlegs a les escoles, mentre els infants ja derivats segueixen esperant mesos i mesos?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señoras y señores diputados. Mire, Sra. Fernández, la reordenación de recursos y circuitos que desde hace años son claramente mejorables y que ustedes o no quisieron o no supieron solucionar, es a lo que se ha enfrentado des del primer minuto la Dirección General de Salud Mental, en coordinación, además, con todas las instituciones y entidades que tienen competencia en salud mental.

Nuestro objetivo es construir una red de atención a la salud mental más coordinada y más eficiente y, naturalmente, esto redundará en la atención que se presta a los ciudadanos y, por supuesto, la que perciben los ciudadanos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, president. Consellera, cada vegada que ens parla del que es va fer o no la legislatura passada, només ens demostra que no té memòria o que no té projecte. I això és el que passa cada vegada que li feim una pregunta. Nosaltres estam preocupats, Sra. García, perquè front la numeració de suposades fites que han aconseguit, que em farà ara al segon torn, hi ha una realitat que no podem amagar, encara que no la recullin els nombres.

La realitat és que (...) d'Eivissa i Formentera continuen sense psicòlegs infantils. La realitat és que peonades de 12

hores a la setmana fetes per psicòlegs d'adults no resolen el problema, que aquests psicòlegs potser atenen adolescents, però no atenen boixos d'1, 2, 3, 4 anys perquè no tenen formació. La realitat és que no hi ha cap psicòleg a EADISOC, l'equip d'avaluació de les dificultats de socialització i comunicació, és a dir de trastorns de desenvolupament; unes 300 de derivacions l'any, cap psicòleg, temps que no podem recuperar. La realitat, consellera, és que no volen contractar ni psicòlegs generals sanitaris ni terapeutes ocupacionals, que psicologia d'Eivissa i Formentera du un any sense atendre tot el que no és urgent o preferent, que hi ha moltes famílies que duen esperant un any i que vostè no pot amagar les dades i fugir de les solucions. La realitat és que han abandonat els boixos i adolescents, a les seves famílies i als professionals que els atenen.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, primero pensé, Sra. Fernández, que creo que es mucho pensar, que en esta segunda intervención lo primero que iba a hacer es pedirme disculpas porque en su última intervención hacia mí en el Parlamento faltó a la verdad. Pero creo que esto es mucho esperar de usted.

(Remor de veus)

Entiendo que usted conocía las carencias que había en Ibiza y Formentera, porque busca en la hemeroteca y hay muchas referencias, ¿o solo le preocupa ahora cuando está en la oposición? Le recuerdo que desde su conselleria se concedió el traslado de la misma, en el mismo momento que tomaba posesión de la plaza en el 2023, de 2 psicólogas clínicas de Ibiza a Mallorca. ¿Quién desmantela la unidad de salud mental, nosotros? No. nosotros solo intentamos arreglar las carencias que ustedes nos dejaron.

Por cierto, también en relación al psicólogo experto en prevención de suicidio son plazas que hemos dotado nosotros. Como hemos dotado seis plazas de profesionales para programas específicos de salud mental en la infancia y en la adolescencia en IBSMIA.

Trabajamos en la búsqueda activa de profesionales. Sí, señora, sabe que hay un déficit de profesionales. Se han realizado dos convocatorias para la contratación de cinco plazas de psicólogos clínicos en la Gerencia de Ibiza. Se han implementado jornadas extraordinarias para psicólogo infanto-juvenil, en la que actualmente están participando tres personas. En breve se reincorpora una de las psicólogas del equipo. Los psicólogos clínicos serán clasificados como facultativos especialistas de área y trabajamos para crear módulos de jornada extraordinaria para psiquiatría y para

psicología para atajar las listas de espera a todos los niveles, que no lo habían hecho antes.

La veo un poco desubicada, pero no se preocupe, nosotros seguimos centrados trabajando y buscando soluciones.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.8) Pregunta RGE núm. 4864/25, presentada per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dignificar les institucions.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 4864/25 que formula Pilar Costa, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. Sra. Consellera, la dignitat política va lligada a la democràcia, a la confiança que la ciutadania té o deixa de tenir en la vida pública o en les institucions. Hi ha persones que dignifiquen la vida pública i d'altres que, al contrari, l'embruten. I en tenim recents exemples amb ela quals segur que quasi tothom hi podria estar d'acord, com el que ha fet aquests darrers dies el president Trump humiliant el poble d'Ucraïna o el Sr. Mazón, president del País Valencià, que avergonyeix el seu poble.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. COSTA I SERRA:

I tot això no té res a veure amb responsabilitats judicials, que d'això ja s'encarregaran els tribunals. En aquests moments és una evidència que la indignitat política presideix aquest parlament. Si la cambra...

(Alguns aplaudiments)

... si la cambra en què resideix la sobirania del poble està presidida per qui no respecta els mínims principis de dignitat, amb quina cara podem mirar la ciutadania?

Acabam de passar el dia de la comunitat, el dia 1 de març, i la presidenta Prohens es va omplir la boca de parlar d'orgull. De veritat, Sra. Consellera, senten orgull de seguir donant suport a la ultradreta en aquesta cambra...

(Alguns aplaudiments)

... que no té respecte ni pels drets humans ni per la memòria ni per les dones? Vaig poder escoltar amb posterioritat aquí un missatge al Parlament el dia 1 de març on el missatge central

era el de la natalitat. Només ens va faltar escoltar dir que les dones se'n tornin a casa seva.

(Alguns aplaudiments)

Semblava més estar dins una novel·la o sèrie dramàtica o la novel·la distòpica d'*El cuento de la criada* que en ple segle XXI haver d'escoltar aquests discursos.

Per això, Sra. Consellera, la meua pregunta és sobre la contribució d'aquest govern de Marga Prohens i del Partit Popular a dignificar la vida pública.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Bon dia. Bon dia, Sr. President. Bon dia, Sra. Costa. Vostè creu també que és dignificar les institucions -perquè si les hem de dignificar, les hem de dignificar tots, no hem de dignificar depenent de si som d'un partit o d'un altre-, vostè creu, Sra. Costa, que és dignificar les institucions col·locar a dit a les principals institucions d'Espanya excarrecs socialistes?, mantenir un Fiscal General imputat per filtrar dades de persones privades?

A veure, si ens creim els discursos, ens hem de creure els discursos de tothom, no només de quan em convé o de com és a una banda o a l'altra. On dins aquesta mateixa cambra vostè em parla ara del Sr. Mazón, però aquí hi ha hagut diputades que han mentit en plena comissió d'investigació. A veure...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

... a veure, Sra. Costa.

Després vostè em diu que prenguin les mesures sense que les mesures hagin de prendre el tema de la justícia. Idò, bé, el Sr. Le Senne, en el cas del president d'aquesta cambra, no ha de ser la justícia qui l'ha de condemnar o absoldre i ha de ser el Parlament qui ha de prendre les mesures adients? El Govern es dedica a fer el que ha de fer, que és governar -com molt bé deia la Sra. Prohens- i a governar i amb orgull. Crec que en això estam tots els qui estam asseguts en aquesta primera fila d'aquesta sala.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Costa, tiene la palabra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, poca defensa té vostè si cada vegada que ha de donar resposta a una cosa concreta de les Illes Balears que se li demana, ha d'acabar parlant-me de tots els exemples de tot Espanya.

(Alguns aplaudiments)

Avui aquí som a les Illes Balears, que, per cert, miri, sap què li dic?, que com que venc d'uns dies on hem retut homenatge a una persona que ha dignificat la vida pública d'aquestes illes...

(Alguns aplaudiments)

... com va ser l'expresident d'aquesta comunitat Xisco Antich, que en boca de tothom ha suposat la coherència, la humanitat i la dignitat política, d'això esperam també alguna cosa de vostès.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Em sum a les paraules del Sr. Antich, al qual també li manifest el meu màxim respecte i admiració, que vaig poder compartir amb ell molts de moments.

A veure, a vostès els encanta donar lliçons. En política ara li posaré un cas d'aquí. Vostès diuen que el Sr. Le Senne s'ha d'anar. Vull dir, com a grup facin el discurs que vostès vulguin. Però, per una altra banda, el seu portaveu a l'Ajuntament d'Eivissa, imputat en judici oral obert pel cas Ports, el mantenen i (...) el seu codi ètic.

(Alguns aplaudiments)

Ja li dic, li puc tornar a repetir perquè la setmana passada li vaig repetir. Vostè em parla de dignificar les institucions, si realment creim que hem de dignificar les institucions, molt bé, facin dimitir tota la seva curolla de persones al capdavant del Banc d'Espanya, a Correus, a AENA, a Agència EFE, a Renfe, a Indra... sí, sí, vostè m'ha parlat de Mazón i jo li parl dels seus. Vull dir...

(Remor de veus)

... dimiteixin també tots i cada un que deixen de dignificar. I què fan? I això sí, i que em sap molt de greu dir-ho, que fa que cada vegada els ciutadans a tots nosaltres i a tots els estaments polítics...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... de pertot ens miren de reüll perquè, precisament, si ens ho creim, ens ho creim, però ens hem de creure tots, no només per una banda.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.9) Pregunta RGE núm. 4858/25, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a 50% d'assignatures en espanyol.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 4858/25, que formula Sergio Rodríguez, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Vera, me gustaría que me dijese usted en cuántos centros de titularidad pública se puede estudiar al menos el 50% de las asignaturas en español. Y, aprovechando que vamos camino de la Cuaresma y la Semana Santa, me pongo casi en plan virgen dolorosa, contésteme usted y no haga como hace con la Sra. Amanda Fernández.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sr. Rodríguez, es pot estudiar el 50% en castellà a tots els centres educatius públics de les Illes Balears, perquè la legislació vigent, a dia d'avui en matèria educativa, estableix que hi ha d'haver un mínim del 50% d'ensenyament en català. Per tant, es podria fer un 50% de l'ensenyament en castellà.

Però, Sr. Rodríguez, els centres tenen autonomia en el seu funcionament. L'autonomia de centre és un concepte bàsic en el nostre sistema educatiu. Així, els centres es poden adaptar millor a les necessitats específiques del seu entorn i promoure així una educació més justa i més efectiva.

Per tant, Sr. Diputat, tots els centres poden fer-ho perquè tenen les bases, la normativa i la possibilitat de dur-ho a terme. Aquesta conselleria el que ha de fer és vetllar perquè cada centre compleixi amb la normativa. Això és el més important i el que feim.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Me ha quedado clarísimo, Sr. Vera, es decir, en ninguno. Hay más de 500 sentencias a favor de los derechos de escolarizar en español: 173 en Cataluña, 201 en el País Vasco, 28 en Valencia, 37 en Navarra, 111 en Galicia -el del bilingüismo amable- y 41 en Baleares. En esta comunidad, más del 54% de la población tiene como lengua materna o habitual el español, y son 8 de cada 10 jóvenes a los que les estamos negando el derecho.

Pero como yo quiero ser constructivo, ustedes y nosotros estamos condenados a entendernos. Y es absurdo, por ejemplo, que en esta comunidad yo pueda llevar a mis hijos al colegio francés, donde la lengua vehicular es el francés, al colegio inglés donde la lengua vehicular es el inglés, ... Y usted me puede contestar "es que son colegios extranjeros con una condición". ¿Qué tenemos que hacer, colegios argentinos, chilenos, uruguayos, paraguayos, colombianos, ... para que se pueda estudiar en español en esta comunidad? Pero, insisto, yo le quiero lanzar un reto, le quiero lanzar un guante.

Ustedes y nosotros nos vamos a poder entender en una cosa, en la nefasta ley de educación que aprobó la izquierda, ustedes presentaron un montón de enmiendas, nosotros compartimos gran parte de ellas, usted dice que el único problema de la educación no es la lengua, yo estoy de acuerdo con usted y muchos de los problemas que tiene la educación en estas islas nacen de esta nefasta ley.

Y yo -insisto- le lanzo un reto: traiga usted a este parlamento una modificación, un cambio de la Ley de educación aprobada por la izquierda que incluya las enmiendas que ustedes presentaron, que nosotros respaldaremos, y algunas de las propuestas que nosotros le tenemos que hacer. Así, realmente demostrarán que tienen ustedes interés en entenderse con nosotros en un tema que es absolutamente fundamental en estas islas, que es el tema de la educación.

¿Va usted a recoger el guante o me va a contestar otra vez a lo Amanda Fernández?

Gracias.

(Remor de veus i algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sr. Rodríguez, dins la normativa hi ha possibilitat de vigilar i de fer complir els drets de totes les

famílies, que els seus infants rebin l'educació en la llengua que vulguin.

Per això impulsam la lliure elecció de llengua en el primer ensenyament per fer efectiu el dret de les famílies, cosa que no s'havia fet fins ara. Enguany han estat 7.235 les famílies que han triat català com a primera llengua per als seus infants i 1.516 les que han triat castellà.

Hem posat en marxa el pla pilot voluntari de lliure elecció de llengua primària, que el pròxim curs obrirem a nous centres i el posarem en marxa a secundària. Aquest curs, en el primer pla un total de 2.322 alumnes hi participen.

Aquest govern i la Conselleria d'Educació i Universitat som ben conscients que el bilingüisme és viu a les Illes Balears amb absoluta normalitat i que totes les persones d'aquesta comunitat autònoma poden elegir lliurement la llengua que volen utilitzar en tot moment.

El que passa, Sr. Diputat, és que un dret no pot socavar-ne un altre. Per tant, hem de respectar la llei, que vigila que totes les famílies puguin triar l'escola i la llengua que volen per als seus fills i, en conseqüència, hem de respectar l'autonomia i el projecte lingüístic de cada un dels centres.

Vull recordar també que aquesta comunitat té un model de conjunció lingüística que, a més, està avalat pel Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears.

El seu grup sempre trobarà la mà estesa d'aquest govern, si es tracta de fer valer drets, si es tracta de viure la nostra realitat bilingüe d'una manera tranquil·la i respectuosa, on tots ens puguem entendre. Les llengües no han de ser motiu de crispació, sinó d'entesa i d'unió.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.10) Pregunta RGE núm. 4865/25, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a propostes plantejades a la Mesa per la sostenibilitat.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 4865/25, que formula Llorenç Pou, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. POU I GARCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Costa. Segur que vostè ha aprofitat aquests dies per estudiar en profunditat el *power point* presentat dijous passat a la Mesa de sostenibilitat. Per això, li vull fer algunes preguntes.

La primera és: continuaran vostès negant que a Balears hi ha saturació turística? Sí o no?

En segon lloc, continuarà negant vostè que l'únic camí de progrés és el decreixement de places? I li formul la pregunta així perquè passam pena que els treguin els colors a Berlín, perquè el mateix *power point* reconeix que des de 2023 i per mor de la moratòria turística hi ha el mateix nombre de places, però, en canvi, cada any vénen un milió més de turistes. Per tant, és capaç vostè de negar que la seva aposta a la contenció no impedirà que segueixin incrementant-se el nombre de turistes?

I una tercera qüestió lligada amb l'ITS i els hotelers: em pot vostè negar que la seva hipòtesi de treball central és només pujar l'ITS 1 euro i mig als hotels de 5 estrelles que cobren fins a 500 i 600 euros cada nit? Sí o no?

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president, Gràcies, Sr. Pou, per la seva pregunta. La veritat és que vostè ha fet una tirallonga de preguntes, però no és la pregunta que em plantejava. La pregunta que em plantejava, de fet, és si consideram adients o no els plantejaments per resoldre els reptes de la saturació turística de les Illes Balears.

I la veritat és que el que li anava a respondre clarament és que no entenem massa bé la pregunta. Jo crec que vostès varen fer la pregunta quan pensaven que passaria una cosa i n'ha passat una altra, i han quedat completament descol·locats.

El que sí que és realment sorprenent és que vostès es dediquin a criticar unes mesures que ni tan sols hem presentat. No coneixen les mesures, però vostès ja d'entrada diuen, "no, això no ens va bé". Fins aquí arriba el seu sectarisme i voluntat de boicot?

Miri, Sr. Pou, el Govern plantejarà propostes dins el marc de les bases de l'agenda de transició que es presentà, sí, dijous passat i on vostès no hi varen voler ser, i intentarà aconseguir a posteriori el màxim consens possible per dur-les a terme.

Vostès, què faran, Sr. Pou? Seguiran intentant boicotejar-ho, situats a un racó tot sols, o apostaran pel consens entre tots, Sr. Pou?

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pou, té la paraula.

EL SR. POU I GARCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que el que ha quedat descol·locat i du dos anys així, és vostè.

(Algunes aplaudiments)

Miri, el que boicoteja... el que boicoteja és vostè que se'n va a Madrid, li pagam un bitllet i ni tan sols fa la seva feina. Aquests són vostès.

(Algunes aplaudiments i exclamacions diverses)

I miri, el que no m'ha volgut respondre, perquè no tenen prou valentia és... reconegui vostè ara, a la segona intervenció, que hi ha saturació turística perquè, fins i tot, el document que vostè no s'ha llegit, així ho reconeix.

En segon lloc, reconeguim, perquè ho diu el seu document, que la seva opció de la contenció és una enganyina, mentre vostès parlen de contenció per contentar la patronal, com vàrem veure dijous de la setmana passada, vostès saben que amb aquesta contenció el que permeten és que continuïn venint, com veurem enguany, un milió més de turistes. Per tant, la seva estratègia és enganar.

Vostè cada dia aquí és... no fer l'esperpent de divendres passat i dir-nos si arribaran a aprovar aquest decret llei que tenen fet i si realment s'atreviran només a pujar l'ITS 1,5 euros. Perquè miri, Sr. Costa, vostè... el que està demostrant és que no vol entrar en el debat, vostè ni tan sols s'ha llegit el seu *power point*, perquè ni els interessa ni hi creuen i, al final, el que són vostès és un govern que no té ambició, no té projecte, no té pressupost i vostè està evitant aquests tema espectacularment i, a més, no volen negociar.

Mentre vostè evita parlar, sap què passa, Sr. Costa? A més que no tenim pressupostos, que 20 milions de turistes...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. POU I GARCIAS:

... estan fent les maletes per venir cap aquí, i vostès duen dos anys i continuen sense fer res, això sí, fum, fum i fum.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, Sr. President. Definitivament, vostès aposten pel boicot i... d'estar a un racó tot sols, aïllats, que és el que desitgen. No perquè els hi vulguem dur nosaltres, no, no, vostès

es volen auto aïllar a un racó. Bé, continuïn així, si és el seu desig.

Per altra banda, li confirm que la fase 1 del pacte per la sostenibilitat econòmica, social i ambiental de les Illes Balears ha conclòs la seva fase amb un document en nou mesos, que jo crec que té una consistència -ja sé que a vostè no li agrada, no li agrada-, però té una consistència i són les bases de la transició que ha fet seves el Govern de les Illes Balears. Vostès facin el que estimin convenient.

S'inicia, per tant, la fase 2, la fase de propostes, la fase d'accions i la fase de calendarització de les propostes. Vostès hi volen participar o volen continuar al racó tot sols? Bé, vostès trien.

El Govern de les Illes Balears, no en tenguí cap dubte ni un, farà propostes i les intentarà consensuar entre tots, fins i tot amb vostès, les intentarem consensuar. Si volen continuar a un racó, poden seguir al racó.

Per altra banda, Sr. Pou, vostès varen crear 115.000 places turístiques, varen donar barra lliure a l'oferta il·legal, varen propiciar l'arribada de 18 milions de turistes, varen permetre construir 17 piscines cada setmana,...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

...varen permetre construir en sòl rústic una superfície que (...) la Catedral de Palma cada 19 hores. Per tant, lliçons de vostès, cap ni una. Això sí,...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies,...

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

... els convid en tot cas...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Muchas gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 4866/25, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a foment de la discriminació dels infants.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 4866/25, que formula Amanda Fernández, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, president. Bon dia diputats, diputades. Una vegada més veim com la Conselleria d'Educació actual en lloc d'apostar per una educació garant d'igualtat d'oportunitats, que sigui inclusiva i equitativa, el que fa és fomentar la discriminació, la segregació i crea centres guetos. Per què, Sr. Vera, aposta per la discriminació dels nostres infants?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, segons el diccionari la paraula "discriminació" implica donar un tracte desigual a una persona o col·lectivitat per motius racials, religiosos, polítics, de sexe, d'edat o de condició física o mental.

He de deduir, per tant, de les seves paraules que vostè m'està acusant de fomentar un tracte desigual entre els alumnes de les nostres escoles.

Diuen a Menorca que rondalles i cançons, mentides són. Idò, jo li diré que tot el que ha explicat no són més que rondalles i cançons.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Abans el que és discriminació, el més preocupant és que ho hagi hagut de cercar al diccionari per saber-ho, i vostè és el conseller d'Educació.

(Alguns aplaudiments)

En el darrer procés d'escolarització del Govern de Francina Armengol, el 95% dels infants varen entrar al centre que havien elegit en primera opció. Aquest percentatge ja ha baixat aquest curs per la seva gestió i baixarà més el curs que ve degut a la zonificació de Palma, que han passat de 8 zones a 3 i ara proposen 2, i vostè, ahir mateix, va dir que volíem fer una zona única.

Deixin de parlar de lliure elecció de centre. És una farsa, Sr. Vera. El que vostès han de dir, diguin-ho clar, és quin és el seu compromís, el seu compromís és amb uns centres concertats concrets de Palma, amb els quals tenen el compromís i amb unes famílies concretes que es poden dedicar els matins a dur els seus infants a qualsevol punt de Palma, per posar-los a aquests centres concertats.

(Alguns aplaudiments)

Aquest és el seu compromís. On és la lliure elecció de centre per a les famílies treballadores que necessiten que els seus infants vagin a escola devora ca seva, que vagin a peu devora ca seva. On és la lliure elecció per a elles?, on és la lliure elecció de les famílies que no poden acompanyar arreu de Palma els seus infants que, a més, creen problemes de mobilitat, que ja són greus a hores d'entrades i sortides a Palma i que, a més, estan fomentant el desarrelament a les barriades?

Però és que, a més, vostès hi han afegit el punt per fill d'antic alumne, el que estam fent és fomentar més la discriminació, perquè en aquest punt vostès premien que un pare o una mare hagi anat a un centre educatiu. No és una qualitat de l'alumne. El que fan és discriminació, el que vostè ha dit, per raó de naixement. I són els centres qui triaran quins infants aniran als seus centres. Uns centres que els seus infants seran els de les famílies que coneixen i que cada any tendran. I els infants de famílies nouvingudes no podran entrar allà, en quedaran exclosos i se n'hauran d'anar a uns altres centres, creant així centres gueto. Per tant, aturin la farsa de la lliure elecció de centre, siguin valents, diguin el que defensen, perquè el Govern de Marga Prohens el que defensa és uns privilegis per a uns i una discriminació i una segregació per a uns altres i tenen en contra tota la comunitat educativa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Fernández, vol saber què és discriminació?, discriminació és fer 8 zones escolars a Palma, quan la majoria de ciutats espanyoles, més grans que la nostra, tenen zona única. Per quin motiu "guetificaven" Palma? Discriminació és deixar els escolars d'Eivissa amb unes infraestructures obsoletes i abandonats durant el seu govern. Per què? Perquè no governava el seu partit en el consell insular? Discriminació és el que va fer vostè: no crear ni dotar places d'AT per a l'alumnat amb necessitats educatives especials. Discriminació es deixar durant anys l'escola concertada desatada i menyspreada.

Vostè, Sra. Fernández, va reduir l'atenció a la diversitat dels alumnes amb necessitats educatives pel sol fet d'estar escolaritzats a un centre concertat. Vergonya, Sra. Fernández, vergonya.

Discriminació és que la universitat necessiti contractar 238 nous professors ajudants doctors, en aplicació de la llei universitària LOSU i que quan firmen el conveni Maria Goyri, el Govern central, el seu govern, només en financii 28, simplement perquè no són del seu color polític. El nostre govern assumirà la resta de professorat amb fons propis, per responsabilitat amb la nostra universitat i amb els seus estudiants, Sr. Bona.

Discriminació és que el Partit Socialista es negui a votar al Ple de l'Ajuntament de Palma a petició dels veïnats un text sol·licitant centres escolars a Son Busquets. Sra. Fernández ja no són ni una sucursal del PSOE, són una delegació del "sanxisme". Discriminació és que els catalans facin una festa i que aquesta festa l'hagin de pagar els illencs. Sra. Fernández, això és discriminació amb la seva terra i amb la seva gent.

Vostè, Sra. Fernández, *tiene lo mejor de los dos mundos*, un dia demana al meu company com a candidat a candidata del Consell de Mallorca, un altre dimarts ho fa com a portaveu d'educació, però li falta un fil conductor, un relat: cerqui'l. Mentre els socialistes continuen, mentre els socialistes continuen amb rondalles i cançons, aquest govern fa feina per solucionar les desigualtats heretades de l'esquerra més sectària.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.12) Pregunta RGE núm. 4867/25, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a funció de les bases.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 4867/25, que formula Mercedes Garrido del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. Bon dia, Sr. Mateo. La setmana passada vàrem veure com explicava que les bases de la subvenció Construir per Llogar no són públiques, per tant, que el futur beneficiàries desconeixen si s'hi poden acollir a elles, quines són les condicions, quines són els requisits i, el més important, qui seran aquests beneficiaris. Encara no estan publicades ni al BOIB, ni a la pàgina web del Govern de les Illes Balears, ni a la de l'IBAVI, a pesar que l'IBAVI les va aprovar, segons ens varen dir a una resposta parlamentària, dia 13 de gener.

Què amaguen, Sr. Mateo. Però, miri, no són les úniques bases que ens preocupen. Ens preocupen i molt les bases del Construir per Llogar. Entén aquest govern quina és la funció d'un es bases?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Garrido, ustedes son especialistas, de verdad, en mezclar peras con manzanas, churras con merinas y tergiversar el debate y confundir a los ciudadanos.

El programa Lloguer Segur está regido por los principios de legalidad, eficiencia y transparencia y cumple con todos los requisitos legales para garantizar el uso adecuado de fondos y recursos públicos. La única sensación que tengo es que ustedes desean que no tenga éxito y esto sí que es algo inaudito y que el ciudadano no creo que llegue a entender.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Gràcies. Bé, Sr. Mateo, hem analitzat les bases del concurs Construir per Llogar d'aquests 400 habitatges que l'Ajuntament de Palma ha tret i que vostè comptabilitza dins el seu suposat pla de xoc. I ens preocupa. I ens preocupa bastant. Primer, perquè la Llei d'habitatge diu que l'ordre i els criteris d'accés s'han de fixar a les bases del concurs. Això ens pareix una aberració, però és el que vostès han posat a la Llei d'habitatge. Bé idò, si analitzam aquest concurs que ha fet l'Ajuntament de Palma, ni l'ordre ni els criteris figuren dins les bases. Tot el contrari ...

(Alguns aplaudiments)

... el que figura dins les bases és que seran els licitadors els que faran un pla de gestió d'aquests lloguers, seran els licitadors. Per tant, no serà l'Ajuntament de Palma qui dirà a qui s'adjudicaran aquests habitatges i en quines condicions. Seran els licitadors que diran a qui i en quines condicions. Però, el que és més greu és que aquest pla de gestió únicament compta un màxim de 2 punts de 100, 2 punts de 100, què vol dir?, que els licitadors podran dir l'Ajuntament de Palma: li adjudicarem aquests habitatges a qui ens doni la real gana ...

(Alguns aplaudiments)

... "real" en majúscules.

Per tant, creu vostè que els licitadors es prendran seriosament la selecció dels llogaters amb aquests 2 punts damunt 100?, creu vostè que un mecànic, per exemple, amb dos fills, podrà accedir a aquests habitatges?, una dona amb un fill tota sola, hi podrà accedir?, una persona gran amb la pensió mínima, hi podrà accedir? o qui hi accedeixi serà el que toqui

a la porta del PP i digui: hola, veng a cercar un pis?, perquè sembla que això és el que cerquen.

Estam davant d'un escàndol i el Govern de les Illes Balears n'és còmplice. Còmplice perquè no fa les seves funcions d'inspecció dels habitatges de preu limitat, que és el que li tocaria fer ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

... i còmplice perquè, damunt, computa aquests habitatges dins el seu programa de xoc. Això és un xoc, però, però per als ciutadans d'aquestes illes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Garrido.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sra. Garrido, la verdad, me ha llamado mucho la atención, primero, la pregunta, de verdad, no sabía ni por dónde iba a ir, ni por dónde iba a ir, porque yo, por lo indeterminado de la pregunta, de verdad, merecería que no le contestara. Pero lo cierto es que, además, además, lo que ha hecho, lo que ha hecho, es en la misma pregunta, Sra. Garrido, me ha hablado de las viviendas de promoción de las HPL, de Construir per Llogar, de Lloguer Segur, de las condiciones de todas, de las transparencias, ...

No, lo que tenemos muy claro desde el Gobierno, primero, es que estamos trabajando en un plan de choque con el que pretendemos poner sobre la mesa 7.000 viviendas, cosa que ustedes en ocho años no hicieron.

(Alguns aplaudiments)

Para empezar, para empezar, para empezar, ...

Hemos puesto las bases de las que ya, además, tenemos programadas cerca de 5.000. Además, dentro -hablan de Construir per Llogar- ya tenemos programadas más de 2.400 en este sentido,

(Remor de veus)

... no, perdone, aquí los reyes del *power point* son ustedes, ustedes son los reyes del *power point* u de los *renders*, esto lo tenemos muy claro.

(Alguns aplaudiments)

Aquí lo que tenemos -insisto- es la clara apuesta con ese plan de choque de viviendas con el que pretendemos 7.000, y también la apuesta, que seguimos con la apuesta de la promoción pública de vivienda.

En cuanto a las bases, son bases transparentes, tanto el Construir per Llogar como el Lloguer Segur, y han pasado todos los filtros legales para poder aplicarse, como no puede ser, además, de otra manera.

Y vuelvo a repetir, Sra. Garrido, aquí lo único que ocurre es que parece que a ustedes les molesta que hayamos puesto, por fin, en esta comunidad autónoma una política de vivienda, inexistente durante los últimos ocho años. No ha habido política de vivienda, no se ha hecho nada en política de vivienda. La única apuesta era la promoción pública, y con la promoción pública, como ustedes saben, no basta, no basta, es absolutamente insuficiente...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Por favor, guarde silencio, Sra. Garrido.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... de ahí que hayamos sumado todo el conjunto de iniciativas que -insisto- ya ponen sobre la mesa el conjunto de viviendas que le he dicho y que ya están programadas cerca de 5.000.

Nosotros no vamos a dejar de trabajar, no vamos a dejar de creer en este programa, cosa que ustedes, desde luego a la vista está, lo único que parece que quieren es...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando, por favor.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... que estas medidas no tengan éxito. Y vuelvo a repetir, los ciudadanos de las Illes Balears no se merecen esa falta de respeto.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.13) Pregunta RGE núm. 4868/25, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova direcció d'IB3.

Vamos a pasar a la pregunta RGE núm. 4868/25, que formula Marc Pons, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. En el plenari d'avui votarem una nova proposta del Partit Popular per elegir candidat a la Direcció General de la Radiotelevisió Pública de les Illes Balears. Serà la segona vegada en aquest darrer any i mig, i és que l'anterior director, el ja dimitit Sr. Salas, no va complir les funcions que la presidenta Prohens esperava d'ell. Quan se'l va nomenar s'esperava una certa docilitat, un acompanyament i una justificació de les accions que, a porta tancada, des del Consolat s'anaven marcant al voltant dels informatius d'IB3. El Sr. Salas no va estar disposat, pel que vàrem veure, a fer aquest joc, a fer d'home de palla del Govern de les Illes Balears i, tot i anar pujant les tensions, va arribar un moment que el Sr. Salas va acabar presentant la seva dimissió. I crec que en bona part açò l'honra.

Ara ens trobam, per tant, un any i mig, després amb una nova proposta, aquesta vegada ja a cara destapada, sense cap complex per part de la presidenta Prohens, perquè ens presenten -el que hauria de ser un perfil independent- una persona que du gairebé vint anys amb el carnet del Partit Popular, que ja va dirigir la televisió en èpoques del Sr. José Ramón Bauzá i que no es va caracteritzar precisament per la seva independència...

(Alguns aplaudiments)

... sinó tot el contrari, per lloar el Govern i silenciar l'oposició.

Davant d'açò, Sra. Consellera, com pot garantir que un perfil com aquest donarà garanties d'independència als ciutadans de les Illes Balears en relació amb la televisió pública?

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Gràcies, president. A veure, Sr. Pons, com ja he dit en altres ocasions, com a govern el nostre full de ruta és donar suport i continuar amb la bona feina feta fins ara i fomentar una radiotelevisió pública de qualitat i propera als ciutadans.

Què vol que li digui? IB3 ha tengut i ha registrat la seva major audiència durant els deu anys i ha estat la televisió autonòmica que més ha pujat, tant la ràdio, com la televisió i les xarxes socials. Jo el que li puc dir com a govern és que volem que IB3 continuï així, sent un ens que vol cohesionar les Illes Balears, que fomenti els valors de l'esport, la cultura, els nostres costums, com a fonament d'una convivència sana i saludable per a la societat de les Illes Balears. I en això estam, Sr. Pons.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

I per açò fitxen un militant del Partit Popular que du vint anys exercint de Partit Popular...

(Alguns aplaudiments)

... i que saben que estarà a les seves ordres.

Li demanam pluralitat, no audiència, sobretot pluralitat. Que defensi la representació de les quatre illes on tots ens hi sentim identificats. Com és que no hi ha cap menorquí ni cap eivissenc en aquests moments presentant el telenotícies?...

(Alguns aplaudiments)

... açò és pluralitat, Sra. Consellera?

Miri, li demanam el mateix nivell d'exigència que varen tenir els partits de l'oposició quan governàvem. Li demanam un perfil que sigui independent, de reconegut prestigi i amb autoritat suficient. Nosaltres vàrem proposar el Sr. Manresa, vuit anys, ningú no va qüestionar la seva professionalitat i la seva independència. I, en canvi, vostès no són capaços de plantejar un nom com aquest...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. PONS I PONS:

... just el contrari, cerquen gent que estigui a les seves ordres, que ocultí les crítiques que se'ls puguin fer vostès i que en cap cas no representi la pluralitat...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

EL SR. PONS I PONS:

... dels ciutadans de les Illes Balears. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. A veure, Sr. Pons, independència ... Tots recordarem -em sap molt de greu, esper

que el Sr. Manresa gaudeixi la seva jubilació- al debat electoral de les darreres eleccions de 2023, quan era director d'IB3 -el seu director d'IB3, perquè això pareix que és seu o nostre- i es va plegar a les peticions del PSIB. No és ver, Sr. Pons?, quan la Sra. Armengol..., perquè la Sra. Armengol obrís i tancàs un debat en contra dels criteris objectius i el sorteig que havien pactat abans.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Sort que la Junta Electoral ho va aturar. També va ser sonat el dia que no varen deixar entrar els mitjans de comunicació perquè no convenia que fessin preguntes quan no s'haguessin pogut respondre davant el procés d'internalització, que ara es du endavant.

I, Sr. Pons, un altre cas, recorda els titulars que va protagonitzar la Sra. Concepció Cascajosa: "Concepción Cascajosa, militante del PSOE, candidata a presidir Radiotelevisión Española", "Concepción Cascajosa anuncia en el Congreso que dejó la militancia del PSOE el día que fue elegida presidenta de Radiotelevisión Española".

(Remor de veus)

Miri, esper que hi hagi continuïtat en la bona feina d'IB3 i a partir d'aquí avui tant de bo sortís ja el director triat en la primera volta a la ronda que avui es prendrà dins aquest parlament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.14) Pregunta RGE núm. 4870/25, presentada per la diputada Sra. María José Verdú i Torres i formulada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, ambdós del Grup Parlamentari VOX, relativa a assetjament a dones en els partits d'esquerra.

Passam a la pregunta RGE núm. 4870/25, que serà formulada per Sergio Rodríguez, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Visto lo visto en la sesión de hoy me veo obligado a cambiar un poco el sentido de mi pregunta. Yo entiendo, Sra. Consellera, que usted no puede desautorizar a una compañera del Consejo de Gobierno, lo entiendo perfectamente, pero a mí me preocuparía que, por segunda semana consecutiva, recabar un miembro del Gobierno de Marga Prohens el apoyo de la izquierda y el aplauso de la izquierda, a mí, sinceramente, me preocuparía. Porque ustedes van a tener que acabar eligiendo, ¿quieren seguir aplicando las políticas obsoletas, fracasadas e ineficaces de la izquierda en la protección de la mujer -porque no han dejado de crecer por desgracia y para vergüenza nuestra los delitos que se cometen

en contra de la mujer- y lo van a intentar hacer con sus socios naturales o van a pactar con el resto de la cámara?

Porque, claro, usted entenderá, ahora que nos acercamos al 8M, nosotros, de los partidos que eligen prostitutas por catálogo, que tienen a pilinguis en pisos pagados por la corrupción, que realizan acoso sistemático a sus militantes, que son esnifadores de coca en el trasero de las mujeres o que hacen afiliaciones vaginales, no vamos a aceptar ninguna lección de feminismo.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. A veure, Sr. Rodríguez, jo no desautoritzaré per a res la Sra. Cirer, faltaria més, perquè, primer de tot, crec que el principal que tenim com a govern és protegir totes les dones que se sentin assetjades o fruit de la violència de gènere. Crec que aquest punt el compartim tots els que som en aquesta cambra.

Jo el vaig aplaudir a vostè, Sr. Rodríguez, perquè crec que sí hi ha unes petites diferències i crec que d'això els de l'esquerra no s'adonaren.

A aquest govern li preocupa i condemna la lluita contra qualsevol tipus de violència sexual, vengui d'on vengui. La pregunta era, li preocupa al Govern *los casos de acoso sexual que han sufrido las mujeres en los partidos de izquierda*. Jo li dic que sí. Darrerament s'han multiplicat les denúncies de suposat assetjament sexual -com va dir molt bé la Sra. Cirer, una cosa és que ja sigui quan s'ha oficial una denúncia o quan estan a un mitjà de comunicació- contra dones per part de polítics d'esquerra. Aquells mateixos que aguanten pancartes a manifestacions feministes i donen lliçons.

Sí que li puc dir, Sr. Rodríguez, que sí, que he trobat a faltar més fermesa davant els darrers casos que han sortit i que s'han posat en coneixement d'aquesta societat. I això sí que em preocupa, perquè venguin de l'esquerra, també em preocuparia que venguessin d'un altre partit, però en aquest cas sí que li puc dir que la meua més condemna ferma i ha faltat molta fermesa a donar suport a les persones que han patit aquest assetjament.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. El otro día se nos decía que con este tema no se puede hacer política. ¿Para qué estamos aquí?, para hacer política. Porque, evidentemente, nosotros no

podemos consentir que haya ningún espacio de impunidad en el acoso a la mujer y especialmente en los partidos políticos.

El otro día, una conocida activista feminista decía que tenía denuncias de todos los partidos, curiosamente, excepto de VOX. Y eso no quiere decir que en un colectivo donde somos decenas de miles de afiliados y cargos electos, mañana por la mañana no se pueda producir un caso, evidentemente el que esté libre de pecado que tire la primera piedra. Pero sí debemos insistir en el fracaso de las políticas de la izquierda en la protección de la mujer.

De 2014, que había unas 1.300 y pico violaciones con penetración, hemos pasado en la actualidad a casi a 5.000, aumenta el número de mujeres maltratadas, el número de mujeres asesinadas. Algo estamos haciendo mal.

Entonces, lo único que yo solicito es que, de esa gente, no hay que seguir sus políticas, son fracasadas. Hemos de implementar...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

... políticas nuevas de protección a la mujer.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Estic totalment d'acord amb vostè, Sr. Rodríguez. Si les coses no funcionen, si els protocols fallen, hem de fer-hi una volta, no per ventura perquè siguin polítiques d'esquerres o de dretes, sinó que crec que és el que s'hauria de fer és revisar totalment els protocols, perquè una dona assassinada és un fracàs de tota la societat. Estic totalment d'acord amb vostè.

A partir d'aquí es van fent coses, les banderes..., jo a vegades dic que no basta tenir la bandera d'un tema, sinó que s'han de fer actuacions. Jo, per exemple, li pos en valor que fa molt poc, entre l'IBDona i l'112 varen tornar a signar un conveni de col·laboració per lluitar contra qualsevol tipus de violència masclista, feia quinze anys, durant quinze anys han canviat molt. Els operadors que reben les cridades d'una dona desesperada, desesperada perquè l'112 no deixa rastre quan hi ha el marcatge, han de saber com atendre, perquè és un fracàs que algú cridi a un telèfon...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... i no pugui ser atesa.

Ara, com li deia, si les polítiques fallen, no va de colors i estaria bé que l'esquerra donàs una oportunitat que, per ventura, la drete té una altra manera de fer les polítiques.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 4855/25, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a programa Lloguer Segur.

Passam a la pregunta RGE núm. 4855/25, que formula Josep Castells, del Grup Mixt. Té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. Le Senne. Sr. Mateo, vostè sap que MÉS per Menorca i la resta de partits de l'oposició som molt escèptics amb el programa Lloguer Segur. Vostè sempre ha dit que és un perjudici que tenim nosaltres. Jo ara li faré arribar el testimoni d'una família de Menorca que ha intentat inscriure's com a lloguetera al programa Lloguer Segur, i vostè veurà que les nostres reserves, malauradament, s'estan fent realitat.

Miri què diu aquesta família: "A la pàgina web del Govern només hi ha informació, tant si t'hi vols inscriure com a propietari o com a llogater es remet a les webs del Col·legi d'Administradors de Finques o del Col·legi d'API. Si telefonem a l'IBAVI -i és difícil que agafin el telèfon- et diuen que això ho gestionen des d'aquests col·legis, si telefonem al Consell Insular de Menorca des del departament d'Habitatge et diuen que això és cosa del Govern i que el consell insular no ha estat informat en detall del funcionament del programa i que no poden resoldre els dubtes de molts de ciutadans que demanen informació".

Continua: "Quan vas a les webs dels col·legis, en el moment que arribes a l'enllaç d'adscripció com a llogater et dur a un altre web: portalbalear.com, si cliques damunt el menú "contacte" et dona diverses opcions: 1, un correu electrònic, hi vaig enviar un missatge fa dotze dies i encara no he rebut resposta; 2, un telèfon de whatsapp, hi vam enviar un missatge fa deu dies i encara no han respost. Si telefonem al Col·legi d'Administradors de Finques quan els dius que és per demanar informació com a llogater et diuen que ells només gestionen les sol·licituds de propietaris, i t'envien al Col·legi d'API. Si telefonem al Col·legi d'API et donen la mateixa informació que pots trobar al web i et remetem als formularis de la seva web per inscriure't com a llogater sol·licitant, la informació que et donen per telèfon és mínima. La persona que atén el telèfon no sap gaire què dir-te si li fas preguntes concretes".

I així arribem, Sr. Mateo, a la cirereta, al *portalbalear.com*, i ho dic en castellà perquè només està en castellà aquesta pàgina, és una pàgina absolutament opaca *de un grupo de API*, quan es va a l'avís legal, que és absolutament imperfecte, i vostè com a jurista hauria de prendre'n nota, diu que és portal balear immobiliari SL. ni una adreça ni un telèfon.

Però, què és el més greu? Que els ciutadans han de subministrar a aquesta SL informació altíssimament sensible: el seu DNI, les seves nòmines, el seu IRPF, la informació registral.

(*Remor de veus*)

Sr. Conseller, vostè troba que aquesta és forma de gestionar aquest programa?

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. De nuevo... también un poco descolocado por el propio enunciado de la pregunta, no me quedaba muy claro hacia dónde quería ir y..., bueno, pues simplemente yo le contesto a lo que me dice...

(*Remor de veus*)

Yo le vuelvo a repetir..., o sea, para empezar -para empezar-, es cierto que estamos ante un programa nuevo, novedoso, pionero. Es cierto que las bases y disposiciones operativas del programa Lloguer Segur constan en un documento de 42 páginas, que nos permiten además ejecutar y gestionar el programa. Es verdad que esas condiciones recogen tanto el plan aprobado por Consell de Govern como los convenios de colaboración firmados por los colegios COAPI i CAFBAL. Y es verdad que nos encontramos ante unas bases que no rigen el procedimiento de adjudicación de ningún contrato ni rigen convocatorias públicas.

Y, en ese sentido, las bases y disposiciones operativas del programa contemplan, con claridad, la transparencia, los requisitos que han de tener las viviendas, los propietarios y los posibles inquilinos, y las condiciones -insisto- así como los requisitos de acceso, constan en las páginas web de COAPI, CAFBAL, así como en la página web del Govern.

Y del mismo modo que usted me puede haber citado aquí un caso de Menorca, en el cual eso no significa que no tengamos margen de mejora y por supuesto que si eso se puede mejorar, se mejorará. Pero también yo le podría poner aquí el ejemplo de 400 viviendas que ya cumplen todos los requisitos y que han presentado toda la documentación, es decir, 400 casos de éxito que no han tenido ningún problema para contactar y también más de 150...

(*Remor de veus*)

... más de 150 supuestos, entre... tanto propietarios como inquilinos, que están ya en la recta final para poder ser firmados esos contratos. O sea, en este sentido, igual que usted me puede citar un caso de éxito, yo le podría contar más de 100 o más de 200 casos... fructíferos y que pueden acabar con buen resultado.

Insisto, eso no quiere decir que no sigamos trabajando para mejorar, porque es un programa nuevo, es un programa pionero y desde el Govern estamos abiertos a que desde cualquier..., no solo cualquier grupo parlamentario, sino cualquier asociación o desde cualquier... quien lo estime conveniente los pueda aportar en este sentido, cualquier solución para problemas que puedan solucionarse.

Pero -insisto- problemas de gestión inicial en un programa pionero yo no creo que sea para poner en duda un programa con el que esperamos obtener más de 2.000 viviendas para residentes de nuestras Islas Baleares. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sr. Mateo, jo crec que un govern, per molt inicial que sigui el programa, no es pot permetre segons quin tipus d'errada...

(Alguns aplaudiments)

Vostè creu que és adequat està regalant a una empresa privada...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... dades personals altament sensibles de milers de ciutadans de les Illes Balears?

Parafraçant-lo a vostè mateix: Els ciutadans de les Illes Balears no es mereixen aquesta falta de respecte.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Señor..., sí, le quedaban unos segundos, ¿verdad?

(Se sent una veu de fons que diu: "Cuatro")

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Simplemente diría que, a lo mejor, lo que no se merecen los ciudadanos de Baleares era haber estado ocho años sin políticas de vivienda. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.16) Pregunta RGE núm. 4869/25, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a interessos del Govern.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 4869/25,...

(Remor de veus)

... que formula Iago Negueruela, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, presidente. Sr. Costa, hay un término que no me gusta utilizar, pero que en derecho se utilizaba en el Código Civil y en el Código de Comercio, que habla de la gestión y lo equipara normalmente, pues, a un buen hombre de familia y es un término que todavía existe, que debería corregirse. Pero, en todo caso, habla de qué pasa con las deudas, qué pasa con las hipotecas, y lo normal es que un buen gestor si le condonan una deuda, lo acepte, sobre todo si no tiene que pagar más intereses.

Me sorprende, por tanto, la posición de usted, una persona como usted, que dice que es un buen gestor y que, ante una propuesta de condonación de deuda con los intereses que genera, dice que no, que no la quiere negociar, e incluso se levanta de la mesa haciendo aspavientos, todo bastante raro para una persona que quiere gestionar.

Todavía peor si es la misma persona que generó esa deuda...

(Alguns aplaudiments)

Usted pasó de 4.774 millones de euros, como director general, a 8.330. Usted fue un gestor que incrementó la deuda en un 40%, de esta comunidad autónoma, y usted que es el responsable de haber hecho esa deuda, no quiere que la condonen, ni quiere que le perdonen los intereses, solo porque se lo ha dicho Feijóo y, por tanto, como Feijóo le ha dicho eso, mi pregunta es ¿qué intereses defiende usted, los de Baleares, los del Sr. Feijóo, y después, aceptará la condonación, la pedirá?

Yo me apuesto a que usted acabará firmando y solicitando esa condonación. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, Sr. President, i gràcies, Sr. Negueruela, per la seva pregunta. Miri, aquest govern defensa des del primer dia els interessos dels ciutadans de les Illes Balears i aborda, de cara, els seus problemes. I ho fa des del primer dia i ho seguirà fent fins que els ciutadans de les Illes Balears diguin el contrari.

El que no tenc tan clar -això primer ho tenc claríssim-, el que no tenc tan clar és quins interessos defensen vostès, perquè entre Balears i Sánchez vostès sempre prenen la mateixa decisió, sempre defensen Sánchez. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Estamos hablando de que se ha ofrecido la condonación de 1.741 millones de euros, que eso, además, implica 50 millones al año más de intereses, y esa es la propuesta que está. Creo recordar que fue usted el que pidió negociar esto en un foro multilateral en el Consejo de Política Fiscal y Financiera. Y usted es el que va allí, se levanta de la mesa y no quiere negociar.

(Alguns aplaudiments)

Y no solo no quiere negociar, sino que no traslada propuestas. Y luego vienen aquí y dicen: ustedes se levantan de las mesas, en la mesa más importante en la que está usted ni siquiera defiende los intereses de Baleares, porque no los dice

...

(Alguns aplaudiments)

... no los manifiesta, se levanta y se va, de una forma absolutamente cobarde, porque se lo dice Feijóo, y es cobarde porque usted acabará aceptándolo y lo acabara pidiendo y registrando. Pero es lo que le dicen que tiene que hacer. ¡Vaya papelón!, sobre todo a la persona que ha incrementado más la deuda en esta comunidad autónoma, más de un 40%, que dejó las cuentas peor que nadie y que ahora, además, no quiere ni que le condonen una parte de esa deuda, que la responsabilidad es suya. Ese es su nivel, ese es un papelón, usted sí que está bajo las órdenes de Feijóo. Sánchez lo que propone es una condonación de deuda a todas las comunidades autónomas. Defienda usted eso (...)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, Sr. President. 450 milions d'euros va caure el deute en termes absoluts el 2024.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Negueruela, quan vostès renunciaven als convenis de carreteres i al conveni ferroviari per una foto a Raixa, defensaven els interessos dels ciutadans de les Illes Balears? Quan Sánchez amnistiava els separatistes condemnats per sentència ferma, i vostès aplaudien amb les orelles, quins interessos defensava, Sr. Negueruela?

(Remor de veus)

Quan Sánchez atorgava el concert econòmic als separatistes de Catalunya, i vostès aplaudien amb les orelles, quins interessos defensaven? Quan Sánchez no dona ni una passa per actualitzar el plus d'insularitat als funcionaris de l'Administració General de l'Estat en aquestes illes, i vostès callen, acoten el cap, quins interessos defensa, Sr. Negueruela?

(Alguns aplaudiments)

I sí, rebutjam una pseudocondonació, que és un engany i una trampa pactada entre Sánchez i els separatistes en perjudici dels espanyols i, per tant, dels ciutadans de les Illes Balears; una condonació que és una irresponsabilitat, tal com han posat de manifest la AIREF, FEDEA i les agències de qualificació de risc; una condonació que, si genera algun estalvi, que en tenc molts de dubtes, no es pot destinar ni a sanitat, ni educació, ni a serveis socials ni a res ...

(Alguns aplaudiments)

... tal com han afirmat tècnics del Ministeri d'Hisenda; una condonació que implica canviar el deute, el deute dels ciutadans de les Illes Balears, per 415 euros més per càpita de deute com a espanyols, perquè sàpiga vostè, Sr. Negueruela, una cosa: els ciutadans de les Illes Balears també som espanyols, i els jocs de trilerisme del Sr. Sánchez amb aquesta comunitat autònoma i amb aquest govern, ni una.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Las preguntas RGE núm. 4854 y 4857/25 quedan aplazadas, como se ha dicho, así que pasamos al segundo punto del orden.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

II. Interpel·lació RGE núm. 4982/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de salut.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 4982/23, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de salut. Té la paraula la diputada Patricia Gómez, per un temps de deu minuts.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gràcies, Sr. President. Bon dia de nou, diputats i diputades.

EL SR. PRESIDENT:

Un moment, un moment, Sra. Diputada. Demanaria silenci. Si volen parlar, ho poden fer fora de la sala, per favor.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gràcies, Sr. President. Els ciutadans i les ciutadanes passen del malestar a la desesperança en la sanitat pública a les Illes Balears.

El PP viu de rendes, només es van tancant coses iniciades a les legislatures anteriors: processos de consolidació de places, obertura de nous centres de salut i, de moment, cap projecte nou per part del seu govern. Urgències col·lapsades, llistes d'espera desesperants, manca de professionals, manca de projectes, manca d'inversions de nous equipaments són ja una constant d'ençà que governa el Partit Popular a les Illes. Amb el PP, la sanitat pública sempre ha patit.

A la legislatura 2011-2015 vàrem viure desinversió, acomiadaments de milers de professionals, retallades en els drets dels professionals, copagaments als pensionistes, ... se'n recorden del copagament de la targeta sanitària? Ni un centre nou a la darrera legislatura del Partit Popular. Evidentment, les persones que necessiten la sanitat pública són quasi totes al llarg de la vida. Estan preocupades. Tornarem a viure la foscor del temps del Sr. Bauzá? El camí iniciat, senyora Consellera, va en aquesta línia.

Per això demanarem aquesta interpel·lació, per poder parlar del que preocupa als ciutadans i a les ciutadanes, i som molt conscients que en 15 minuts no es poden abordar tots els temes que manifesten les entitats, associacions de pacients que arriben al grup parlamentari o dificultats que tenen els pacients.

Què preocupa als ciutadans i a les ciutadanes de les Illes Balears? Ho sabem i és bastant clar: la saturació de les urgències, les llistes d'espera, les mancances en salut mental, les dificultats per accedir a atenció primària, la manca d'atenció a les persones cròniques i la manca de professionals.

És molt important reconèixer el punt de partida per saber on es vol arribar i dissenyar els camins necessaris. Però vostès són un govern sense rumb. Per al Partit Socialista, la salut sempre ha estat una prioritat, ho hem demostrat amb fets. A vegades

tinc la sensació, Sra. Consellera, que no ha fet una mirada retrospectiva de com ha anat evolucionant la gestió sanitària des de 2011, i li puc assegurar una cosa i ser molt rotunda: no hi ha color entre el que vostè ha trobat i el que va trobar el meu equip el 2015.

En relació amb els temes que més preocupen als ciutadans ... i les llistes d'espera. Contínuament fan balls de xifres amb les llistes d'espera. Es contradiu, avui una vegada més, cada vegada que feim preguntes sobre el tema de llistes d'espera, a tots, és igual que sigui la Sra. Carrió, la Sra. Fernández o jo mateixa, és igual. Vostè, sense despenjar-se, diu que deim falsedats, però ha d'assumir la seva responsabilitat, consellera. Vostè pot fer les rodes de premsa que consideri, utilitzant les xifres que consideri, però no podem oblidar, ...

Nosaltres agafarem avui les de 2023. Juliol de 2023, que és quan vàrem deixar de governar, per agafar una data, un punt de partida, necessitam aquest punt de partida; i no podem oblidar que acabava la pandèmia, una pandèmia que afectava milers de ciutadans i centenars de professionals, per la qual cosa l'activitat ordinària era impossible que es dugués a terme al cent per cent. Però vostès duen ja quasi dos anys i què veim?, que les consultes empitjoren de manera molt significativa. Juliol de 2022, 30.300 pacients esperaven més de 30 dies. Desembre de 2024 -dades que han publicat vostès i han presentat vostès-, n'hi ha 35.500, 5.000 persones més que esperen més de 60 dies. Juliol de 2024, 74.100 pacients. Desembre de 2024, 79.100, una altra vegada 5.000 pacients més.

I la demora mitjana passa de 75 a 84 dies, 9 dies més. Tots els indicadors, tots els indicadors de consultes hospitalàries, han empitjorat.

Una dada d'Eivissa. La demora per a una consulta és el doble que a la resta d'hospitals. Però el més greu és que hi ha -escolti'm bé, Sra. Consellera- 1.721 pacients que fa més d'un any que esperen una consulta, 1.721 pacients a Eivissa que esperen més d'un any per a una consulta hospitalària. Sap quants n'hi ha a Son Espases, per fer una comparació? 66, 66 a Son Espases, 1.700 a Eivissa. No els donen cap prioritat. Malgrat la crítica que ens fa a nosaltres, mal que li pesi, la sanitat avui a Eivissa ha empitjorat de manera aclaparadora.

He de ser justa, els indicadors de quiròfan milloren un poc. Poc. Però vostès fan una roda de premsa triomfalista i expliquen les dades. Només algunes dades. Els informadors, que estan presents, se n'adonen que milloren gràcies a haver derivat més a les privades. Llavors, la pregunta és, on és la capacitat de gestió del sistema sanitari públic?, on és la inversió al sistema sanitari públic?

Per altra banda, deixen de publicar-les durant mesos. Abans es podia saber quan un pacient estava en situació de llista d'espera. Jo mateixa, em varen derivar el mes de desembre a traumatologia i em varen dir que em ficaven a la bústia. Hi torna a haver bústies, una altra vegada, anys i anys de feina per llevar les bústies que va deixar el Partit Popular i ara, una altra vegada, torna a haver-hi bústies. Jo mateixa estic a la bústia.

No es publiquen les dades d'atenció primària ni les de les proves, com resonàncies, TAC o ecografies. No es permet

comparar amb anys anteriors. De què tenen por?, que nosaltres fèiem millor la feina? Doncs, evidentment. Que hi havia millors dades el 2019? Evidentment. D'això tenen por, si no, les haurien de publicar.

La forma de fer del Partit Popular i de la Sra. Prohens i de vostè mateixa són radicalment oposades a les nostres. El resultat per a la salut de la població són negatius. El seu èxit del seu pla de xoc, Sra. Consellera -i em sap molt de greu dir-li, tot i que no ho cregui em sap molt de greu dir, perquè fa molts d'anys que gestiona la sanitat pública per veure com es deteriora any rere any-, no és el que esperàvem. Han augmentat..., el seu èxit és augmentar 5.000 pacients. 92.000 pacients que esperen. Crec que ho tenen molt clar.

Després hi ha un tema molt greu, Sra. Consellera, els pacients greus els fugen de les mans. Ho diuen els metges especialistes. No deixem de conèixer casos sagnants. Pacients que esperen més de sis mesos per ser operat d'un càncer de pulmó. Una dona fa -molt recentment- cinc mesos per una mamografia, una dona que tenia una massa palpable a un pit clarament sospitosa de càncer. Aquestes demores passen factura, i vostè ho sap.

Parlem d'atenció primària. Quan es perd l'accessibilitat al metge o a la infermera o al pediatre de capçalera, i passen més de set dies, com està succeint, es perd l'accessibilitat i, per tant, es perd la raó de ser de l'atenció primària. Si es deixa morir l'atenció primària, que és el que està passant ara, per ventura és que s'està pensant en un altre model sanitari, tal vegada un model sanitari privat, Sra. Consellera? Perquè ja ho començam a sospitar.

L'atenció primària va sense rumb en aquesta comunitat autònoma, un àmbit que resol el 90% de salut de la població. Vostès han tancat unitats bàsiques els horabaixes. Canvien contínuament de professionals de referència. On hi havia pediatres, ara no n'hi ha.

Em va dir l'altre dia, una mitjana de demora de 3,5 dies. Però hem comprovat i hem pogut comprovar que hi ha més de 15 dies, més de 13 dies a Son Ferriol, a Son Pisà, a Artà, crec que li vaig dir ja a una pregunta, crec que ha de sortir al carrer, perquè quan l'atenció primària no funciona, el més greu és que les persones van a urgències i, per tant, es col·lapsen els centres de salut, les urgències dels centres de salut i les urgències hospitalàries, que estan absolutament desbordades, però és que ja no són els mesos d'hivern, és que és durant tot l'any.

Centres de salut nous acabades les obres, com Santa Margalida. Un any i mig després o més d'un any, i no són capaços d'obrir-los. Voten en contra de nous centres de salut a les PNL que presentem a la Comissió de Salut, de major autonomia dels professionals, com els fisioterapeutes. Diuen una cosa i fan la contrària.

La situació de les urgències, els ho deien, no ho dèiem nosaltres, Sra. Consellera, sortia als mitjans de comunicació, saturació a Eivissa. Però paraules dels mitjans de comunicació: col·lapse, caos, manca de recursos a urgències, fins i tot crisi d'ansietat. Tot això a Eivissa. Què pensa fer perquè els pacients no hagin d'esperar tantes hores o no hagin d'esperar tant de

temps per un llit hospitalari? Ja li dic, no només en temps de grip.

Tenim l'atenció a la cronicitat i a la dependència, que és una incògnita. Són molts els malalts, i li he dit abans a la Sra. Cirer, i tenen sensació -i ho diuen les mateixes entitats- que van sense rumb.

L'atenció a la salut mental, un tema cabdal també, no és suficient posar una direcció general, no es nota cap avanç en aquesta àrea. I és molt necessària.

I, evidentment, la mancança de professionals condiciona tot això que hem estat parlant.

Amb el PP la sanitat ha perdut i continua perdent fortalesa, i qui ho paga són els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Govern de les Illes Balears té la paraula la consellera de Salut, Manuela García. *Tiene diez minutos.*

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Vicepresidente. Mire, Sra. Gómez, a mí también me sabe muy mal que venga aquí y hable como ha hablado de algunas cosas sin olvidarse la gestión. Le voy a contar algo de la lista de espera, porque yo entiendo que a los demás puede engañarlos, pero usted sí que ha manejado listas de espera.

Las listas de espera están globalmente en descenso y estamos actualmente haciendo listas de espera de un año a otro año, es decir, de 31 de diciembre a 31 de diciembre de 2024. Cuando sabe que las listas de espera se miden en un global.

Sin embargo, a fecha de hoy, la media que esperan para una consulta son 69,33 días y la media que esperan para una cirugía son 98,13 días. Lo que me sabe mal es que usted, tanto que ha hablado de la herencia recibida, lo que recibió de herencia del Sr. Sansaloni le ha sumado 20.000 casos más y me lo ha pasado a mí y me lo ha dejado de herencia a mí.

Por lo tanto, hay que tener un poquito de escrúpulos a la hora de hablar. Y le voy a decir otra cosa, yo no suelo hablar de casos particulares ni individuales, porque no me parece, pero cuando llegamos al Hospital Son Espases, ¿sabe cuánto era el paciente que más tiempo tardó en esperar o que estaba en lista de espera? 2.249 días esperando una operación después de su gestión. Y ¿sabe qué pensamos?, que era un error. No, no era un error. Lo llamamos, era un niño de 7 años y se operó. Tanto traer causas totalmente individuales.

También usted habla de entidades. En esta línea los derechos..., le voy a contar una noticia, que espero que se alegre usted y que se alegre el Grupo Parlamentario MÉS también, porque vino a hablar de derechos lingüísticos. Bueno, pues le recordaré que los consentimientos eran bilingües solo en Son Espases, pero se le olvidó decir que lo que había ocurrido es que había desaparecido la implementación de los consentimientos informados, tanto en castellano como en catalán, en el sistema informático SIS N II cuando se implementó. Pero realmente nosotros solo realizamos esa implementación en Son Llätzer. És decir, que en Can Misses, que en el Mateu Orfila, que en el Hospital de Manacor y que en el Hospital de Inca era usted la responsable de la pérdida de esos derechos lingüísticos...

(Alguns aplaudiments)

... derechos lingüísticos de los que yo fui consciente cuando vino la Obra Cultural Balear a decírnoslo. ¿Qué hicimos? Nos hemos puesto en marcha, y tengo que dar la noticia de que en este mes de verano ya estarán todos los consentimientos en catalán y en castellano.

Otro de los temas que sí que me gustaría exponer es cuando ha estado hablando de infraestructuras. Siempre dice: “bueno, es que todo estaba hecho”,... bueno, a ver, realmente usted lo que hizo durante sus ocho años fue la unidad básica de Calonge en diciembre de 2020 y la ampliación de dos centros de salud en Cala Millor, junio de 2017, y Santa Ponça, diciembre de 2019. Eso sí, hizo concurso de ideas sin que ni siquiera el solar estuviese cedido, como son...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... los casos de la unidad de Son Ferrer y de la unidad de Peguera, centros sanitarios que solo tenían un concurso de ideas, y de ese concurso de ideas jamás se hizo un proyecto: Bons Aires, Pere Garau II, la Soledat, Na Camel·la, la unidad básica de Son Ferrer, la unidad básica de Peguera, Es Viver d'Eivissa, Trencadors... Creo que he sido bastante rápida en resumir lo que realmente hizo usted en estos ocho años en infraestructuras.

Por lo tanto, nosotros sí que tenemos un plan de infraestructuras del servicio de salud en el que se invierten 435 millones de euros. El año pasado inauguramos la base del 061 de Formentera y comenzamos las obras de Pollença, después de ocho años, ocho años paradita;...

(Alguns aplaudiments)

... la de la unidad básica de Consell y la del centro de salud de Son Ferriol, que estarán finalizadas a lo largo de este año.

También inauguramos la unidad de salud de Sant Joan, de Montuïri y, este mes, la de Santa Margalida.

También hemos hecho los concursos de ideas ganadores de los centros de salud de Lluçmajor y de Es Banyer, en Alaior, que se licitará, y se licitará brevemente el de Ciutadella, y la redacción del proyecto del centro de salud de Formentera.

Este año, además, se han licitado o se van a licitar los proyectos de las obras de Pere Garau II, la Soledat, Na Camel·la, Lluçmajor, Alaior, unidad básica de salud de la Colònia de Sant Jordi, y a lo largo de este año se iniciarán obras en Es Viver, en Eivissa, en Alaior y en Ciutadella, en el SUAP de Verge del Toro, en Menorca, y los centros de salud de Na Camel·la, Lluçmajor, Trencadors i Bons Aires, en Mallorca. Y también se volverán a poner en marcha las obras del centro de salud de Artà.

Obras de la fase B, del nuevo Son Dureta y del hospital de Manacor van en tiempo y forma, y también se prevé licitar la obra del hospital Verge del Toro de Menorca y de la atención intermedia de Felanitx.

Por cierto, hemos abierto el centro de atención intermedia Ca Na Majora, no fueron capaces de abrirlo, ¿cómo tiene el valor de venir aquí a hablar de cronicidad? Es el primer centro de cronicidad que se ha abierto en Baleares, y lo hemos hecho nosotros desde el minuto cero, 30 habitaciones individuales.

Además de hablar de infraestructuras, también podríamos hacer un repaso a las inversiones, ha dicho que no hacemos inversiones: ¡por favor, 20 millones de euros en el hospital de Son Espases, seis quirófanos totalmente modernizados con tecnología de última generación, 4 millones en Ciutadella, el doble de lo que hicieron ustedes durante los cuatro años, que invirtieron 1 millón!

Además de hablar..., voy a hablar también de salud mental, hemos incrementado los cribados, cribado neonatal de cardiopatía congénita crítica, de 7 a 4, el cribado de enfermedades endocrinometabólicas y el protocolo de cribado prenatal, y empezamos a administrar el Nirsevimab, para proteger a los niños recién nacidos del virus sincitial respiratorio, a lo que ustedes se habían negado, o no solamente se habían negado, habían pospuesto la decisión a sabiendas de lo difícil y de los tiempos de tramitación, para poder iniciarlo en el mes de septiembre. No se preocupe, logramos que los niños de Baleares durante estos dos años estuvieran inmunizados.

(Alguns aplaudiments)

En vacunación de gripe también hemos avanzado y hemos conseguido remontar 7,7 puntos en un 30,9% de la población de riesgo. Y en el Plan de vacunación infantil hemos pasado al 43,2%, por lo tanto, ha sido un éxito.

Me gustaría también hablar de *streaming* y, en este caso, hablar del proyecto Cassandra de cáncer de pulmón, cuando llegamos al Govern balear no estaba incluido, y no estaba incluido por una falta de compromiso del Gobierno socialista, porque quien firma la inclusión es Xisco Ferrer, gerente del hospital comarcal de Inca.

Hemos atraído y retenido profesionales, mal que le pese, lo siento, sobre todo en Eivissa.

Y del mismo modo, me gustaría recordar una reivindicación histórica de alergología en Menorca, año tras año, que, según usted, había una mano negra porque el Servicio de Alergología

de Balears no podia sortir. Era la única comunitat que ho tenia. Pues, mire, hem contractat tres alergòlegs i un pediatra especialista en alergologia. Hoy, els fisurats de Balears també tenen tres logopedes que han anat a formar-se a Barcelona, i són els professionals de referència per a fisuras palatinals, no havia ningú en els serveis sanitaris públics de Balears que se n'encarregaven de realitzar aquest tractament.

En investigació, les recorde, recreditam a l'IdISBa, però és que a partir d'ara comptem amb una unitat d'assaig en fase temprana, una unitat en fase temprana que no només amplia les avantatges de la investigació, sinó que a més permetrà que els ciutadans de Balears puguin accedir, sense desplaçar-se de la nostra comunitat, a fàrmacs innovadors en fase experimental, que en el moment anterior no ho podien fer.

I ¿com va a parlar vostè de drets i de retalls del Govern de Bauzá, si és vostè la que ha retallat? Ha retallat la carrera professional, ha retallat el salari dels professionals -sí, senyora, sí, sí, sí-...

(Alguns aplaudiments)

... des del 2018, ben paradita; és a dir, consolidam plaça gràcies al procés d'estabilització i fidelització, 4.000 professionals, reactivam la carrera professional i, per supòsit, 11.000 professionals d'aquestes illes compten ara amb els drets que retallà el Govern anterior: retalls en drets, retalls lingüístics, tots realitzats per el Govern socialista.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. García. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la diputada Patricia Gómez, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gràcies, president. Sra. Consellera, jo l'altre dia pensava: com li puc explicar, perquè ho entengui, que resulta que la consellera, l'edifici de la consellera, vostè pensa que va aparèixer el dia que vostè la varen anomenar consellera, perquè és que no hi ha un abans, i segur que hi haurà un després, tot i que vostè no és conscient que hi ha després, no se n'oblidi també.

I diu una sèrie de coses, que és que no..., bé, primer, *yo no uso expresiones como la mano negra, eso no es una expresión mía, eso no lo encontrará en mis palabras, Sra. Consellera, y, afortunadamente, la gente tiene memoria, los ciudadanos tienen memoria, los profesionales tienen memoria...*

(Remor de veus)

..., *y ¿quien ha puesto en marcha el Hospital de Manacor...*

EL SR. PRESIDENT:

Pediria silencio, por favor.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

... con una inversión de 80 millones, o Son Dureta de 180 millones, o el hospital Verge del Toro...

(Alguns aplaudiments)

... o Ca Na Majora, que se abrió como sociosanitario y se tuvo que dedicar a la pandemia y, por lo tanto, ingresar a la gente mayor. Y ¿quien amplió Inca y quien amplió las urgencias de Son Llätzer y de Son Espases, y tantísimas y tantísimas cosas más que usted se niega ni siquiera a nombrar ni a recordar? No tiene ni por qué hacerlo, pero no falte a la verdad.

Jo, el que veig és que en quasi dos anys de govern, Sra. Consellera, se li acaba el crèdit perquè l'única cosa que fan és intentar continuar, no continuar, intentar continuar, amb poc èxit, en moltíssimes ocasions, els projectes anteriors, ni nous projectes, ni resposta a les prioritats dels ciutadans.

Els falta solvència, vostès fan declaracions triomfalistes, la presidenta també, però quan vostè em parla del projecte Cassandra, demani al coordinador quan va començar i quan es va començar a parlar i es va dur al comitè d'ètica i es va fer tota la feina perquè vostè es pugui posar la medalla. Demani-li-ho, perquè es veu que no està informada, pensa vostè que ha arribat i la consellera l'han posada allà.

(Alguns aplaudiments)

Vostè parlava dels drets lingüístics, vostè es va comprometre el mes d'agost, en dos mesos, a tenir els consentiments informats, sí, en dos mesos havia de tenir els consentiments informats, miri el temps que ha passat i encara no li hem retret nosaltres. Hem estat testimonis de rebuig de PNL d'infraestructures, totes les que hem presentat en comissió, podríem dir. Per tant, el seu balanç, els seus resultats són molt millorables, Sra. Consellera.

Vostès, a cada ple es permet el luxe de faltar a la veritat en aquesta cambra, a cada ple. L'altre dia li diu a la meua companya, a la Sra. Suárez, que nosaltres, que el govern anterior no va ser capaç de transferir cap de les UCA i que vostès ho faran. Tant de bo en facin perquè és un projecte que s'ha de fer, s'ha de fer i hi ha feina per fer, i es va començar a fer, i es va fer a la unitat, per exemple, de Formentera, pionera en aquesta comunitat autònoma. Per tant, Formentera ja és del Servei de Salut, no digui que no s'ha fet mai res, perquè no és cert.

I la seva credibilitat disminueix per moments, però vostè veurà!

Per una altra banda, la gestió sanitària fa aigua per totes bandes, Sra. Consellera, dimissions, cessaments, llistes d'espera interminables. Amb vostès sempre perden, amb vostès, amb el Partit Popular, la sanitat en aquesta comunitat autònoma

sempre hi ha perdut, sempre, i és una desgràcia, és clar que és una desgràcia, però també és una realitat.

I permeti'm que li ho digui, jo em sent orgullosa d'haver estat vuit anys consellera en aquesta terra i, evidentment, s'ha treballat molt, s'han fet moltes coses, hem tengut la desgràcia d'una pandèmia, s'han pogut posar moltes mesures en marxa, quan vostè era al Col·legi de Metges, ho reconeixia un poquet. I jo ara li puc dir que, gràcies a la feina que es va fer, vostè ha pogut inaugurar la unitat bàsica de Sant Joan, perquè no es fa amb un any i mig tot el procés; vostè ha pogut inaugurar Sant Joan, ha pogut inaugurar Montuïri, la base del 061, que va ser l'estiu passat; és a dir, qualcú es pensa que tot això es fa perquè vostès arriben i ja està...?

(Alguns aplaudiments)

Doncs hi ha molta feina, els dos CSUR de cirurgia cardíaca, amb la qual s'ha treballat moltíssim, i jo estic súper contenta que vostè ho pugui inaugurar. Això, si no ens convida mai, no sigui cosa que els ciutadans pensin que nosaltres hi tenim qualque responsabilitat, en aquelles de part positiva, perquè convidats no hi estam mai, cosa que tampoc fèiem nosaltres, entre altres coses perquè tampoc no podíem.

Sincerament, veiem que amb el PP la sanitat hi perd, i veig que hi ha exemples molt clars, i n'hi posaré dos només per acabar, Sra. Consellera: a Eivissa no hi hagut cardiòlegs durant temps, vostè m'ha sentit a mi o a qualcú d'aquest grup dir que els pacients amb un infart estaven mal atesos? Vostè ens ha sentit dir que la sanitat d'Eivissa era de segona classe? Doncs això és el que varen fer vostès abans de les eleccions,...

(Alguns aplaudiments)

... varen fer de piròmans, varen encendre un foc, varen tirar benzina i després varen venir de bombers.

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'acabar.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Vaig acabant. I som testimonis que és una àrea sensible, aquesta de salut, i també li he dit personalment, Sra. Consellera, i crec que s'ha de tenir respecte per als predecessors. De la mateixa manera, i li ho vaig dir, no trobarà una paraula meva de crítica al Sr. Sansaloni, ni una, mai, mai, i amb això ens diferenciarem també vostè i jo, perquè em sembla de molt poca altesa de mires...

(Alguns aplaudiments)

... que vengui aquí i que, com a resposta als ciutadans, els digui com de malament ho vaig fer jo o que ho va fer el meu govern.

Quan, ja li dic...

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'acabar.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

... mai no farem aquesta comparació nosaltres. Vostè és responsable de donar-los la solució, tot i que els pesi.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Gómez. Té la paraula la consellera de Salut, Manuela García, per un temps de cinc minuts.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Vicepresidente. A ver, Sra. Gómez, es gracioso que diga usted que *mai no va sentir una paraula* contra el Sr. Sansaloni, cuando creo que hasta la última vez que presentó los presupuestos después de 2008, solo avanzaba en función de lo que le habían dejado los anteriores, y que aquí lo único que ha hecho ha sido referirse a la sanidad de hace ocho años.

Ha faltado a la verdad, y la que ha faltado a la verdad es usted en diversas ocasiones, yo no he faltado a la verdad nunca, no, nunca...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Pediría silencio, he pedido silencio antes al otro lado, ahora pido a los que han iniciado la interpelación, por favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

..., vale, bueno, la verdad es que desde el primer momento siempre dije que todo aquello que estuviese bien, nosotros lo continuaríamos y esa ha sido nuestra política desde el primer inicio. Jamás me he puesto a criticar cosas que ya estuvieran hechas, que fuesen correctas. Otra cosa es que usted, cada vez que hacemos algo, como el proyecto Cassandra, que pudo, que alguna vez se lo presentaron, pero que no hizo nada, y no le voy a admitir nada porque hasta hecho un nodo de inteligencia artificial y el comité de ética se ha aprobado cuando estábamos nosotros, y ha entrado dentro del proyecto cuando estábamos nosotros, si alguna vez lo pensó, ya es suyo. Pues no, las cosas llevan su evolución y en salud, se lo dije en una comisión de investigación, mal vamos y poco nos perdonarían los ciudadanos, si todo lo que hemos hecho nosotros llegan ustedes y lo desbaratan, o al contrario, porque estamos hablando de salud.

Por eso, creo que es usted a los ciudadanos a los que tienen que explicarles por qué no firmaron un pacto de salud, porque realmente hay muchas acciones que hay que mantenerlas en el tiempo, como usted bien ha dicho y lo ha relatado aquí, y esas acciones había que haberlas firmado en un pacto por la salud.

Ahora me gustaría destacar los proyectos para el próximo año: Plan estratégico de salud de las Illes Balears 2025-2030, en breve volveremos a convocar a todas las entidades que asumieron el pacto por la salud para trabajar en los determinantes en salud, que verán su luz el segundo trimestre de 2025 y, posteriormente, presentaremos el plan al finalizar el 2025. Anualmente, se rendirán las acciones que sean prioritarias, el presupuesto asignado y los indicadores de seguimiento.

Lamento su falta de adherencia, no sé si es que le supone trabajo y eso no le gusta, pero creo que se lo tendrá que explicar a los ciudadanos.

También presentamos el Plan de Adicciones 2025-2032. ¿Sabe cuándo fue el último plan de adicciones? En el año 2012, en el año 2012, creo que desde hace 12 años ha habido muchos cambios en la forma de relacionar a los ciudadanos con las sustancias adictivas. También han cambiado las sustancias e incluso las adicciones sin sustancias, como es el caso de las pantallas. Por eso presentamos, mañana, justamente, el Plan de adicciones 2025-2031.

También presentaremos el Plan de salud mental y bienestar emocional de las Illes Balears, que continuamos donde usted lo dejó.

Y seguimos, ya se ha puesto en marcha la Comisión del Estigma. Pero, además, me gustaría destacar en estos últimos minutos la apuesta que ha hecho este gobierno por un plan, un plan estratégico de salud digital de las Islas Baleares que nunca, nunca se ha llevado a cabo antes, porque este año 2025 será el año de la innovación. Nuestro objetivo: transformar la relación del sistema sanitario con el ciudadano, implicándolo en la toma de decisiones, eliminando la burocratización de la mano de la innovación, de la tecnología emergente y potenciar el poder del dato, como medir resultados. Este Plan de salud digital, que situará el sistema sanitario de Baleares a la vanguardia digital, consiguiendo una sanidad más participativa, preventiva, predictiva, personalizada y con el ciudadano en el centro.

Aprovecho para invitar a todos los grupos parlamentario a que lo conozcan el día 20 de marzo.

Y también me gustaría agradecer en este momento a todo el equipo de la conselleria y al servicio de salud su implicación en él. Y, por último, vuelvo a repetirle a todos los profesionales sanitarios que trabajan día a día para que esto sea una realidad. Por eso, Sra. Gómez, yo sí que me dirijo a todos y cada uno de los centros de salud de los hospitales, hablo con los profesionales, miro las infraestructuras, estoy al pie del cañón. ¿Por qué? Porque soy una persona muy, muy accesible, no yo, mi conselleria, y no mi conselleria, todo el equipo que constituye la conselleria. Por eso estamos a la disposición de los ciudadanos y por eso no me cabe la duda de que puedo decir que hoy la atención sanitaria es mucho mejor que hace tres años.

Gracias.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. García.

III. Moció RGE núm. 4732/25, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política sanitària, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4284/24.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 4732/25, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a política sanitària, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4284/24. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la diputada Joana Gomila, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, president, bon dia senyors diputats i senyores diputades. Per a MÉS per Menorca la salut és un dels pilars bàsics del nostre benestar perquè és imprescindible per a açò comptar amb una sanitat pública que sigui forta, que sigui ben finançada i que sigui a l'abast de tothom, amb un sistema sanitari públic que disposi de personal i recursos econòmics necessaris per garantir una atenció adequada i de qualitat i suficient per a tota la població, visquis a l'illa que visquis.

La moció que avui presentam va en aquest sentit i la podríem dividir en cinc blocs principalment: un primer bloc, referent a les llistes d'espera i a la manca de professionals a Menorca; un segon bloc, referent a les places de pernocta per als menorquins i les menorquines, també per als eivissencs i formenterers, que ens hem de desplaçar a Palma per rebre tractament o una visita a un especialista; un tercer bloc, que fa referència a les dietes dels malalts i als acompanyants que s'han de desplaçar a Palma; un quart bloc, referent a infraestructures sanitàries a Menorca; i un cinquè bloc referent a l'atenció de salut mental a Menorca.

Tot i que la consellera va dir que havien disminuït les llistes d'espera per una visita d'un especialista o per una intervenció quirúrgica, jo li he de dir que en el cas de Menorca no, perquè els menorquins i les menorquines estam un poc cansats d'aquesta situació, i amb raó, perquè més de 8.000 menorquins i menorquines estan esperant una primera visita a un especialista, quan l'agost del 23, eren 6.500 i d'aquests, 4.000 n'hi ha que superen els límits establerts per la mateixa sanitat, que és de 60 dies.

Hi ha també 1.400 persones que esperen una operació i d'aquestes n'hi ha unes 70 que fa més de 6 mesos que esperen. Per tant, Sra. Consellera, a Menorca no s'han reduït les llistes d'espera, i els menorquins i les menorquines encara hem d'esperar 87 dies per una consulta amb especialista, mentre que, l'agost del 23, n'esperàvem 79 o esperar 81 dies per una intervenció quirúrgica, mentre que l'estiu del 23 n'esperaven 65.

Els menorquins i les menorquines no podem esperar més i no volem ser, per tant, ciutadans de segona i, per tant, li reclamam que redueixin les llistes d'espera a Menorca per poder anar a un especialista, a una intervenció quirúrgica, que també s'atengui més ràpidament a Atenció Primària i no haver d'esperar moltes vegades 4 dies. Per tant, necessitam com a

mínim deu metges per aconseguir baixar aquesta mitjana de les targetes sanitàries fins a 1.500, o bé augmentar també personal a les urgències de l'Hospital Mateu Orfila o dels centres de salut per no haver d'esperar 8 hores.

I aquestes són les demandes que es contemplen als punts 1, 2, 3, 4 i 5 d'aquesta moció.

Per altra banda, molts menorquins i menorquines ens veim obligats a desplaçar-nos a Palma, als hospitals de referència, sobretot a Son Espases, per poder ser atesos pels especialistes. Molts de malalts i els seus acompanyants han de dormir a Palma i, per tant, s'ha de garantir un estada a aquestes persones. I més actualment, quan pràcticament no hi ha habitacions a un hotel o no hi ha pisos per llogar i, si hi ha, els preus que s'han de pagar són molt elevats. Per açò, al punt setè demanam que l'augment de places d'hostatge a Son Espases, l'actualització i l'ampliació dels convenis amb les entitats que posen a disposició pisos per als pacients i acompanyants i que també es puguin estudiar altres formes, com podria ser tornar subscriure un conveni amb la residència de Can Granada, mentre no hi hagi disponibilitat de places públiques, o bé també va posar damunt la taula la construcció d'un annex a Son Espases, que siguin habitatges i residències, que també era una proposta que estava damunt la taula i que vam presentar en anteriors legislatures.

Per altra banda, les dietes dels pacients que per obligació ens hem de desplaçar des de Menorca, Eivissa i Formentera a Mallorca, també seria important que s'actualitzassin en funció del cost que representa haver-nos de desplaçar fins aquí. I per açò, en el punt vuitè es demana que s'augmentin les quanties que es compensen als desplaçaments, a les dietes dels malalts i dels seus acompanyants, com podria ser augmentar fins a 25 euros per persona el concepte de dieta o compensar fins a un màxim de 120 euros per persona que hagi de pernoctar aquí, a Mallorca. La gratuïtat a la sanitat pública, entenem que ha de ser igual per a tothom, anar a Mallorca de metges no hauria de costar ni un euro ni tampoc maldecaps a les persones que ens hem de desplaçar des de Menorca, des d'Eivissa i des de Formentera.

I quan parlam també de millorar l'atenció sanitària, també parlam de les infraestructures sanitàries, també les de salut mental, i de construir nous centres hospitalaris o millorar també centres de salut o unitats bàsiques a Menorca.

I és per açò que en aquesta moció, en els punts 12, 13 i 14, reclamam al Govern que s'acabin les obres de rehabilitació i reforma de l'antic hospital Verge del Toro a Maó, per entendre les necessitats dels pacients crònics i també incloure els trastorns de salut mental, que s'agiliti la construcció del nou centre de salut d'Alaior i de Ciutadella i que el Govern es comprometí a no deixar en desús l'actual Canal Salat i, per tant, paral·lelament també es pugui anar estudiant quins usos es podrien donar a aquest centre, com podrien ser noves necessitats assistencials vinculades a salut mental o unitats de convalescència i de respir.

A la meua segona intervenció parlarem de salut mental i de les esmenes que han presentat a la resta de grups. Entenem que

els menorquins i les menorquines ens mereixem una millora en la política sanitària que du aquest govern.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Gomila. Per part dels grups parlamentaris que han presentat esmenes, en primer lloc intervindrà el Grup Parlamentari VOX, que ha presentat les esmenes [RGE núm. 5019](#), [5020](#), [5021](#) i [5022/25](#). Té la paraula la diputada Manuela Cañadas, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. El sistema sanitario de las Islas Baleares requiere mejoras urgentes y una gestión eficaz que garantice la calidad asistencial sin que ello suponga un incremento descontrolado del gasto público. Es fundamental que se optimicen los recursos existentes, se reduzcan las listas de espera y se garantice un acceso ágil y equitativo a la sanidad pública, especialmente en islas como Menorca, donde los ciudadanos se enfrentan a dificultades adicionales por la falta de especialistas y la necesidad de desplazamientos frecuentes a otras islas para recibir atención médica.

La atención primaria y especializada son dos pilares fundamentales del sistema sanitario que requieren una revisión profunda. Es necesario reforzar el número de profesionales y mejorar la gestión de turnos y recursos, asegurando que cada paciente reciba la atención que necesita en el menor tiempo posible. Desde VOX consideramos que este refuerzo debe ir acompañado de una evaluación rigurosa de los recursos ya disponibles, garantizando que cada nuevo puesto de trabajo responda a una necesidad real y se traduzca en beneficio tangible para los ciudadanos.

Otro aspecto crucial es la atención a la salud mental, que ha sido históricamente relegada a un segundo plano y que requiere una estrategia específica para su fortalecimiento. La creación de nuevas plazas para personas mayores con trastornos de salud mental, el aumento de profesionales especializados y la mejora en la coordinación entre niveles asistenciales son medidas que contribuirán a ofrecer un servicio más eficaz y humanizado a quienes más lo necesitan. La salud mental debe ser tratada con la misma seriedad que cualquier otro ámbito de la sanidad pública.

En cuanto a las infraestructuras sanitarias, la finalización de proyectos como la rehabilitación del antiguo Hospital Virgen del toro en Mahón y la construcción de nuevos centros de salud en Alaior y Ciutadella son iniciativas necesarias para fortalecer la capacidad asistencial y mejorar la accesibilidad de los ciudadanos a la sanidad. Ahora bien, es importante que estos proyectos se ejecuten con una planificación eficiente, evitando sobrecostes y asegurando su sostenibilidad en el tiempo.

El acceso a la sanidad no solo depende de la disponibilidad de infraestructuras y personal, sino también de medidas que faciliten el desplazamiento de pacientes y familiares en aquellas

situaciones en las que el tratamiento debe realizarse fuera de su isla de residencia. Por ello debemos garantizar que estos desplazamientos sean lo menos traumáticos posible, y esto es una responsabilidad que tienen las administraciones. En este contexto, apoyamos las medidas que buscan mejorar el sistema sanitario y garantizar una atención digna y de calidad para todos los ciudadanos de las Islas Baleares.

VOX votará a favor de los puntos de la moción y de las enmiendas que se incorporen, siempre con el compromiso de que cualquier mejora en la sanidad se realice con responsabilidad, optimización de recursos y sin generar un lastre económico innecesario.

La excepción a nuestro sentido de voto es el punto 8, que votaremos en contra, ya que consideramos que debe realizarse un estudio previo presupuestario para garantizar que recursos se precisan y si los fondos destinados son suficientes para atender las necesidades reales del sistema sanitario. Si bien somos conscientes de que los precios han variado considerablemente desde 2011, resulta imprescindible un análisis detallado para evitar que las previsiones presupuestarias queden desfasadas o resulten insuficientes.

Nuestro objetivo es que la sanidad sea un servicio accesible, eficiente y de calidad para todos los ciudadanos. Es fundamental dejar de lado las políticas de parcheo y adoptar soluciones estructurales que respondan a las necesidades reales de la población. La mejora de la sanidad en Baleares no puede depender de medidas improvisadas ni de aumentos indiscriminados de gasto público, sino de una planificación responsable que garantice resultados concretos y, a tal fin, VOX seguirá trabajando para que la sanidad sea un pilar sólido de nuestra sociedad y para que cada ciudadano reciba la atención que merece.

Gracias.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo Popular, que ha presentado las enmiendas [RGE núm. 5062](#), [5063](#), [5064](#), [5065](#), [5066](#), [5067](#) i [5068/25](#), Sra. Borrás, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president. Bon dia, diputats i diputades. Avui debatim una moció que posa damunt la taula qüestions fonamentals per a la sanitat menorquina, ningú no dubta que hem de seguir fent feina i millorant, però és legítim demanar-se per què MÉS per Menorca no va presentar cap proposta similar durant vuit anys i també per què no es va presentar al Pacte per la salut, on moltes d'aquestes qüestions que analitzarem avui es plantejaren.

(Alguns aplaudiments)

Hem revisat l'activitat parlamentària del portaveu de MÉS per Menorca i va presentar 25 interpel·lacions, cap de sanitat, 126 preguntes orals, només un 8% eren sobre sanitat, no semblen moltes, tenint en compte que hi havia una pandèmia, però els vull donar l'enhorabona i la benvinguda perquè ara els pacients menorquins tenen uns nous defensors.

Hem presentat esmenes que intentaré explicar, per tenir el seu suport. El primer punt de la moció demana reduir les llistes i el temps d'espera. Aquest govern s'ha preocupat des del minut un, des del primer dia, per aquest tema. L'agost del 23 es va fer el Decret 5/2023, pel qual es declarà Menorca, Eivissa i Formentera zones de difícil cobertura, i això ha permès tenir 21 professionals més. Vàrem declarar l'especialitat de digestiu, també de molt difícil cobertura. S'ha reactivat la carrera professional que el Govern Armengol va retallar, perquè sense professionals no es poden reduir les llistes d'espera i s'ha de tenir cura de qui té cura de nosaltres, però recordem que l'anterior legislatura, en lloc de baixar el 20%, que era el que ens prometien, aquestes llistes d'espera pujaven. Per això, aquest govern va fer una auditoria rigorosa per fer un Pla d'abordatge que ja està donant els resultats, els primers resultats. De fet, l'Hospital Mateu Orfila té la llista d'espera més baixa dels hospitals públics de Balears. Curiosament, MÉS per Menorca va votar fins a quatre vegades en contra d'un pla de xoc per reduir les llistes d'espera, quan el Partit Popular ho va proposar enmig de la pandèmia.

També es demana augmentar el nombre d'especialistes i reforçar els desplaçaments entre illes. Proposam en aquesta esmena revisar i actualitzar les plantilles on realment és necessari, perquè ens ho demanen de veres?, perquè en vuit anys no han demanat reforçar cap plantilla, no han fet cap proposta ni una per reforçar plantilles.

Respecte de les urgències, el servei de urgències de l'Hospital Mateu Orfila en aquests moments compta amb 31 professionals, 14 fixos i 17 que donen suport, compten amb 4 o 7 metges en els torns de matí, 4 o 5 en el torn del capvespre i 3 en el torn del vespre. Pot haver-hi problemes puntuals, poden existir, però la situació mai no és generalitzada. Les urgències sempre s'han prioritzat per nivells.

Pel que fa a l'Atenció Primària, demanen 10 metges, 10 metges més per baixar la ràtio a 1.500 targetes per facultatiu, un concepte de l'any 2007, és un concepte que ja no es té en peu, perquè no totes les poblacions tenen les mateixes necessitats. Factors com envelliment, la cronicitat o la prevalença de determinades malalties, com poden ser malalties mentals o una diabetis, i la dispersió geogràfica han de determinar l'assignació de recursos. Per això la conselleria fa feina amb el diagnòstic de salut per poder tenir indicadors ajustats de morbiditat, perquè els recursos vagin on realment es necessiten, no per percepcions subjectives.

I recordam que vostès mateixos varen votar en contra d'aquesta mesura l'any 2023, la mateixa consellera, exconsellera Gómez o la Sra. Gómez, a les seves compareixences deia que ella tenia 2.600 persones i no se n'anava gens estressada, precisament perquè no s'havien mirat el determinant de la salut.

Hem presentat una transacció al 2004. Donarem suport a dotar d'un metge i una infermera la unitat bàsica de salut d'Es Mercadal, perquè sí que és una necessitat real. En aquests moments parlem d'accessibilitat i en aquests moments, la salut mental reforçat amb un psiquiatre més, amb 2 infermeres per a les UCA i el psicòleg d'institut.

Al punt 6 proposam una transacció per continuar treballant per a la cobertura d'aquesta plaça de psiquiatria.

Respecte dels desplaçaments i les dietes per a pacients de Menorca, Eivissa i Formentera, proposam una nova redacció, ja que el conveni de Son Granada ha acabat. Milloram l'accessibilitat, perquè ahir mateix va sortir que s'ha creat una nova unitat d'accés vascular perquè els pacients oncològics puguin fer tractaments sense sortir de les Illes. S'han posat més cardiòlegs perquè es puguin evitar desplaçaments de les insuficiències cardíques. S'han reorganitzat la unitat d'admissió per gestionar millor aquests desplaçaments.

Respecte de la millora de les dietes, li diré que des que ha començat aquest govern, es paga de dia de l'alta, que vostès no pagaven, i es contempla un segon acompanyant en casos justificats, com poden ser nins o persones majors. I vostès, durant vuit anys, només augmentaren dues vegades aquestes dietes. Nosaltres, en un any ja s'ha augmentat una vegada. Per això, quan demanen quadruplicar l'IPC a les dietes, és convenient recordar la seva gestió.

Al punt 10 proposam també una esmena que, perquè es valori l'estudi que es va fer abans de començar el Pla estratègic de salut mental, perquè aquests sí que valorava com ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

... les característiques de cada illa. I clar que sí es tindrà en compte.

Al punt 13 proposam intentar agilitzar la construcció, perquè tots sabem quan gestionam els problemes que tenim.

I al punt 15, volíem proposar treballar amb les altres administracions per millorar Sant Miquel.

En conclusió: aquesta moció és una llista de deures que MÉS per Menorca no va reclamar quan governava.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. El Grupo Socialista ha presentado las enmiendas [RGE núm. 5073](#), [5074](#), [5075](#), [5076](#), [5077](#) y [5078/25](#). Sra. Marquès, tiene la palabra.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. Avui tornam a xerrar de la sanitat pública a les Illes Balears i especialment de la situació que es viu a Menorca. Amb aquesta moció presentada pel Grup de MÉS per Menorca, resultat de la interpel·lació que vàrem fer a la consellera de Salut fa dues setmanes, va quedar clar que a Menorca la situació sanitària va pitjor, amb llistes d'espera que no deixen d'augmentar, amb manca de professionals sanitaris, dificultats per accedir a especialistes, amb els centres d'atenció primària desbordats i les urgències col·lapsades.

És evident que aquest govern no és capaç de posar remei a aquesta situació, sinó tot el contrari, l'empitjora a mesura que passen els mesos i mentrestant som els menorquins i les menorquines els que pagam les conseqüències d'aquesta falta d'acció.

És imprescindible reduir les llistes d'espera, tot i que entenem que no és reduint el nombre de pacients, que són els que són, sinó reduint el temps que aquests esperen per ser atesos, l'únic indicador que realment demostra si el sistema sanitari funciona o no, i ara mateix no està funcionant. Li coment alguns exemples: en aquests moments, el temps d'espera per una primera consulta d'un metge digestiu a l'Hospital Mateu Orfila s'han multiplicat per 3,4 només en un any; per una primera consulta de neurologia s'ha d'esperar per sobre dels 180 dies; a rehabilitació els temps d'espera s'han multiplicat per 3,3 també només durant el darrer any i han passat de 24 a 80 dies d'espera. Però el més alarmant és el que passa a cirurgia pediàtrica. Només hi ha 17 pacients esperant i 4 d'ells fa més de 180 vuitanta dies i 3, entre 150 i 180.

Com és possible açò?, és que han tancat aquest servei a Menorca? No hi podem trobar cap explicació, perquè si l'haguessin tancat, ni tan sols han estat capaços de derivar-los a un altre hospital. Tan pocs pacients i tant de temps d'espera és intolerable. En aquest sentit, hem presentat l'esmena al punt 1, modificant el concepte per arribar a la mateixa solució: que els pacients siguin atesos més ràpidament, sense superar en cap cas els 60 dies per a una primera visita o, com a màxim, els 180 per a una intervenció quirúrgica.

En segon lloc, és urgent augmentar el nombre de professionals sanitaris a Menorca. No podem permetre que els metges d'atenció primària estiguin saturats amb més de 1.800 targetes sanitàries per facultatiu. El Govern ha d'assumir la seva responsabilitat i garantir la contractació del nombre necessari de metges pel Servei d'Atenció Primària, i garantir que cap metge no superi en cap cas les 1.500 targetes, i a la vegada garantir la cobertura de totes les places vacants tant d'especialistes com de personal d'urgències.

Un altre aspecte fonamental és la falta de suport per als pacients que s'han de desplaçar a Mallorca per rebre tractament mèdic. La sanitat pública ha de ser igual per a tothom, i açò vol dir garantir la cobertura de les despeses per a allotjament i manutenció dels pacients i acompanyants. Plantejar augmentar les ajudes econòmiques i ampliar les places d'acollida a Palma és imprescindible atès l'increment del cost d'aquestes

despeses, especialment quan es tracta de pernoctar durant els mesos d'estiu.

És responsabilitat d'aquest govern treballar per afavorir que els pacients que s'han de desplaçar ho facin amb les menors dificultats i perjudicis possibles. Ja viuen en una situació de vulnerabilitat que no s'ha de veure agreujada segons el codi postal de residència.

La sanitat pública ha de ser un dret garantit a totes les Illes en igual condicions i no podem oblidar la salut mental, ja vàrem debatre una moció específica aquí mateix, fa exactament 10 mesos, amb moltes promeses i molt bones intencions per part d'aquest govern. Però, després de tot aquest temps, la realitat dista molt del que la societat demana i es mereix i, molt especialment, pel que fa als infants i joves. És necessari cobrir les places necessàries de psiquiatres i psicòlegs clínics i apostar per l'hospitalització domiciliària amb totes les garanties i recursos necessaris, així com garantir els recursos residencials per als pacients amb trastorns mentals de més de 65 anys que avui queden fora del sistema.

Som conscients que la salut és una prioritat per a tots els grups polítics o ho hauria de ser, exactament igual que ho és per a tota la ciutadania. És per aquest motiu que ens hem d'esforçar per reforçar tot el que s'ha construït fins ara, ampliar els recursos i organitzar-los per poder arribar a tothom que ho necessiti, però, sobretot, que tothom que ho necessiti tingui al seu abast tota l'atenció i la cura que requereix i que li fa falta.

Per tots aquests motius, el nostre grup donarà suport a aquesta moció i esperem que s'acceptin les nostres esmenes, que només tenen la intenció de millorar-la.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel Grup MÉS per Mallorca, per fixar posició, la Sra. Carrió té la paraula.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Gràcies, Sr. Le Senne. Des de MÉS per Mallorca donarem suport a aquesta moció, Sra. Gomila, òbviament, perquè coincideix i incideix en les polítiques sanitàries que creiem que són necessaris i que, des de MÉS per Mallorca, també defensam. I no hem presentat cap esmena per no descentrar les necessitats específiques de l'illa de Menorca i respectar aquesta perspectiva que tenia aquesta moció, tot i que, i ara en parlarem, les necessitats que vostè apunta a l'illa de Menorca, efectivament, n'hi ha que són específiques de Menorca, però n'hi ha que són comunes a totes les illes i també a l'illa de Mallorca.

En assenyalar primer la vostra especificitat, la de Menorca i també la de la resta d'illes, Eivissa i Formentera, crec que les dificultats i els costos dels tractaments que s'han de dur a terme als hospitals de referència, que impliquen un desplaçament, són un multiplicador de les dificultats d'aquests pacients i de les

seves famílies i multipliquen no només les despeses que implica ser usuari de la sanitat pública, que no li vull llevar importància perquè és notable i són moltes, però jo crec que també, i crec que n'hem de parlar, és un multiplicador del cansament durant el procés, perquè, evidentment, has de fer moltes hores per arribar a la teva cita, moltes més que qualsevol persona que visqui a l'illa de Mallorca. I és un increment del desgast emocional i és un increment de la solitud davant segons quins processos mèdics, i això crec que s'ha de posar en valor i són necessàries les mesures que posau en aquesta moció.

I la doble insularitat és un desastre per a la captació d'especialistes i ho és especialment per la crisi d'habitatge que patim al nostre país. I, efectivament, el sou efectiu, després de descomptar el lloguer o una hipoteca, doncs no pot competir amb el sou d'altres territoris, perquè no ret, es una qüestió de retre, i això, el complement de molt difícil cobertura serà impossible que ho compensi, perquè la crisi d'habitatge és tan bèstia que no hi ha equilibri possible aquí.

I llavors passem als reptes comuns perquè els compartim ambdues illes. La incorporació de professionals, i jo crec que és l'única recepta que donarà fruit vertader al problema de les llistes d'espera, i d'això en parlàvem la setmana passada, després de l'estratègia que s'ha de fer, jo no crec que no s'hagi de fer, però, després de fer una neteja burocràtica de la llista d'espera i després de fer unes derivacions i un increment de derivacions a la sanitat privada, quan ja no es pot més la resposta quina és? L'augment, i això ho denunciava la setmana passada l'Hospital de Manacor, efectivament, i això passa a Menorca, perquè les dues receptes, un pic que has fet la política, diguéssim, de neteja, la de superfície, ja no dona més de si i hem d'anar a la d'arrel, i la d'arrel és més professionals. I per poder tenir més professionals, més enllà d'intentar estar contínuament combatent contra les dificultats que no hi ha professionals i que tenim dificultats d'accedir a professionals, hi ha una cosa que és bàsica i comuna, que és que hi ha d'haver pressupost, és la primera.

I l'any 2024 tancarem l'any amb les gerències de l'hospital dient que no hi havia capítol 1 per cobrir totes les baixes i tancaren 39 llits de geriatria per manca de pressupost per mantenir-ho fins a final d'any. I el 2025 no tenim pressupost.

Assenyalarem molt ràpid les tres prioritats que motiven per què donarem suport també a aquesta moció. Les prioritats en matèria de salut de MÉS per Mallorca bàsicament passen per tres eixos, i pensam, com deia, la Sra. Borrás, que són deures pendants: desenvolupar una estratègia específica d'atenció a la cronicitat; atenció primària i salut mental, són els tres elements absolutament fonamentals per fer una revolució a l'atenció sanitària.

I em centraré, perquè m'ha arribat a l'ànima, en dues coses: sí, inauguro sales i obertures després d'obres, que és molt evident que no es fan en un any ni en un any i mig, i sap greu que es falti a la veritat en aquest sentit.

I segona cosa, Sra. Consellera, vostè abans a la interpellació deia: i parlem de salut mental i ha parlat de cribratge prenatal i de vacunació de virus. I jo le diré: parlem

de salut mental i aleshores hem de parlar de salut pública i d'atenció primària, i hem de parlar que necessitam un pla i que necessitam professionals als centres d'atenció primària, psicòlegs a atenció primària.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Gomila, té la paraula.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, Sr. Le Senne. Parlem ara, idò, de salut mental, perquè no podem permetre, evidentment, que a Menorca els recursos de la sanitat pública destinats a la salut mental siguin prou deficients, i menys quan parlem d'infants i de joves. I per açò als punts 6, 9, 10, 11 i 15 d'aquesta moció es demana cobrir la plaça de psiquiatres del Servei USMIA de Menorca per reduir les llistes d'espera d'atenció als infants i als joves amb trastorns de salut mental; a crear places de residències per a les persones majors de 65 anys a Menorca amb trastorns de salut mental. També demanam, que es treballi açò, evidentment, amb la Conselleria d'Afers Socials, perquè després sabem que són places residencials. També elaborar aquest pla estratègic per al benestar emocional i de salut mental de les Illes Balears, però que es tengui en compte la idiosincràsia de Menorca i que es facin a partir d'estudis que coneguim les necessitats de Menorca i s'incorporin, evidentment, propostes per millorar-los.

També demanam implementar els serveis d'hospitalització domiciliària per a pacients amb trastorns de salut mental, és una demanda de les famílies i de l'Associació AFASME, i dotar, evidentment, d'un equip multidisciplinari de professionals. I després, demanam també augmentar en els pressuposts del 2025, que ara segurament redacten, les partides destinades a salut mental a Menorca per dissenyar campanyes que contribueixin a eliminar l'estigma social, per realitzar formació dirigida als col·lectius de professionals que treballen directament amb aquestes persones amb trastorns de salut mental, per rehabilitar i millorar els centres de salut de Sant Miquel a Ciutadella o per augmentar psiquiatres i psicòlegs a l'àrea de salut mental de Menorca.

Tenim la sort de tenir bons professionals i tenim la sort de tenir una sanitat que sigui pública, però no ens podem conformar amb açò, perquè són moltes les necessitats de millora de la sanitat pública a Menorca.

El Govern de la Sra. Prohens ha d'escoltar els menorquins i les menorquines, com ho feim MÉS per Menorca, perquè no podem ser complaents amb les llistes d'espera ni amb la manca d'especialistes, ni de metges a atenció primària, ni a urgències, ni amb la manca d'infraestructures, i especialment també tenint en compte el tema de salut mental, que a Menorca és bastant deficient.

I la gratuïtat de la sanitat pública ha de ser igual per a tothom, anar a metges a Mallorca no ens ha de costar res, ni tampoc no ens ha de donar maldecaps, perquè els malalts ja en

tenen prou amb el seu dia a dia com per, a més a més, haver de pensar en tots els problemes, estar fora de ca teva no és fàcil i quan no tens mitjans econòmics, encara menys.

Diu la Sra. Borràs que MÉS per Menorca no ha fet propostes durant vuit anys, i entenc per tant que vol dir que jo me'n vagi de diputada, perquè si no puc fer propostes, què faig asseguda a aquella cadira?

(Alguns aplaudiments)

... entenc, no ho sé. I li diré, Sra. Borràs, que sí que n'hem fet de propostes. Sap vostè per què hi ha places de pernocta a Son Espases? Sap vostè per què es va fer un conveni amb Can Granada? Sap vostè per què es van augmentar dues vegades les dietes? Sap vostè per què la gent no pagava 5 euros per anar a Son Espases amb autobús? Sap qui va fer totes aquestes propostes?, idò MÉS per Menorca ...

(Alguns aplaudiments)

... i gràcies a açò els menorquins i les menorquines tenim totes aquestes coses.

Vostè diu que no demanàvem per la salut a Menorca. Idò li diré: miri, preguntes orals que s'han fet en el Ple, en tenim respecte del Pla de salut mental de Menorca, respecte de l'espai d'atenció a salut mental, respecte de la retallada d'horari als centres de salut de Ferreries, respecte del telèfon de cita prèvia a l'ib-salut. Demanàvem mesures per atreure i fidelitzar personal sanitari a l'àrea de salut de Menorca. Demanàvem una atenció telefònica als usuaris d'ib-salut. Açò eren preguntes orals que ha fet MÉS per Menorca mentre governava el pacte d'esquerres. Per tant, no ens vulgui fer veure que quan hi ha el pacte d'esquerres, no demanam, i quan hi són vostès, no ... Torni a fer una recerca, perquè veig que s'ha deixat moltes coses i, de fet, el servei d'al·lèrgologia, sap qui l'ha demanat? No, ara no, durant tots els anys que va governar l'esquerra? MÉS per Menorca, MÉS per Menorca és qui ha demanat el servei d'al·lèrgologia, amb el pacte d'esquerres i amb vostè. Per tant, torni a fer una repassada i cerqui totes les coses que ha fet MÉS per Menorca per millorar la sanitat a Menorca.

(Alguns aplaudiments)

Perquè MÉS per Menorca, per molt que a vostès els pesi, seguirà sent la veu dels menorquins i les menorquines en aquest parlament i seguirem fent feina per al seu benestar i per seguir fent propostes per a Menorca.

Per tant, demanam el suport de tots els grups parlamentaris, inclòs també el del PP, per poder tirar endavant totes aquestes propostes de millora a la sanitat pública de Menorca. Agraesc a tota la gent que ha manifestat el vot favorable als diferents punts d'aquesta moció i esperam evidentment que vostès, senyors del PP, també hi donin suport perquè així veurem que estan a favor de o al costat dels menorquins i les menorquines i de millorar la sanitat pública a Menorca.

Respecte de les esmenes, ja he passat a cada grup quina és la postura respecte de les esmenes, també al lletrat i al president. Per tant, com que ara no tenc temps, no en faré el

repàs, per tots ho tenen, i senzillament seguir dient que Menorca necessita que el Govern balear els escolti i MÉS per Menorca serem aquí per reclamar les millores d'una sanitat pública a Menorca, perquè sigui forta, de qualitat i a l'abast de tothom. Els menorquins i les menorquines els ho agrairan a vostès si avui aproven favorablement tots els punts d'aquesta moció.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Concluido el debate, vamos a proceder a la votación.

Según la hoja que se les ha repartido, de las enmiendas de VOX no se acepta ninguna. Del Grupo Popular, la 5063, al punto 2, transaccionada; la 5067, al punto 10, transaccionada; y se acepta la 5065. Y del Grupo Socialista únicamente se acepta la 5075, al punto 5, y 5077, al punto 8.

¿De acuerdo?

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Perdón, presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

En el punto 7 se acepta la enmienda 5066 transaccionada y en el punto 10 también, entiendo.

EL SR. PRESIDENT:

Perdón, a ver ...

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Perdoni, Sr. President, Vol que ho digui?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Gomila.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

De les esmenes del PSOE, s'acceptarien la 5075 i la 5077. La resta no s'acceptarien.

EL SR. PRESIDENT:

¿Pero es lo que tengo en la hoja que ha repartido?

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Sí, en principi sí, el lapsus repartido.

EL SR. PRESIDENT:

¿Y no es lo que acabo de decir?

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

No, crec que ha dit a l'esmena del PP la 5065, que no s'accepta, i he entès que sí. Tal vegada vaig malament jo.

EL SR. PRESIDENT:

5066 no se acepta, según pone en...

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

No, 5065, no s'accepta ... és que he entès que vostè havia dit que sí.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

No ..., la 5066 he dit jo, he demanat ...

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Sí, però el Sr. President, crec que ha dit que la 6065 s'acceptava o ho he entès ...

EL SR. PRESIDENT:

No, del PP se acepta la 5065 al punto 15.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

No, no, del PP s'accepta, bé, es transacciona la 5063 i la 5067, per tant s'accepten transaccionades perquè la Sra. Borrás m'ha dit que sí que li semblaven bé aquestes transaccions.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

I jo he demanat la 5066 es transacciona?

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

No.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

No, d'acord.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Si li sembla bé ho repetesc en un segon, ràpidament: del PSOE s'accepten la 5075 i la 5077, la resta no; del PP es trasaccionen la 5063 i la 5067 i la resta no s'accepten; i de VOX no se n'accepta cap.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, gràcies. ¿Podemos votar conjuntamente? ¿Sra. Cañadas?

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:	Punto 5 con la enmienda 5075. Votamos.
¿Podemos votar el punto 8 por separado?	53 a favor.
EL SR. PRESIDENT:	Punto 6 en su redacción original. Votamos.
8.	27 a favor, 26 abstenciones.
LA SRA. DURÁN I CLADERA:	Punto 7 en su redacción original. Votamos.
Sr. President. Nosaltres tenim tres votacions separades.	28 a favor, 25 abstenciones.
EL SR. PRESIDENT:	Punto 8 con la enmienda 5077. Votamos.
Sí.	21 a favor, 30 en contra.
LA SRA. DURÁN I CLADERA:	Punto 9 en su redacción original. Votamos.
Per una banda, hi hauria conjuntament els punts 1, 2, amb una esmena, 4, 5, 9, 10, 11 i 12. Per una altra banda, els punts 3, 8 i 14. I per l'altra banda, els punts 6, 13, 15 i 7.	52 a favor.
EL SR. PRESIDENT:	Punto 10 con la enmienda 5067 transaccionada. Votamos.
¿Perdón? ¿A ver?	53 a favor.
LA SRA. DURÁN I CLADERA:	Punto 11. Votamos.
6, 13, 15 i 7.	53 a favor.
EL SR. PRESIDENT:	Punto 12. Votamos.
Bueno, y sacaríamos la 8 que ha pedido VOX. ¿Va bien al resto de grupos?	53 a favor.
EL SR. BUADES I RUL·LÁN:	Punto 13 en su redacción original. Votamos.
Sr. Presidente, pido la votación por separado.	27 a favor, 26 abstenciones.
<i>(Remor de veus)</i>	Punto 14. Votamos.
EL SR. PRESIDENT:	28 a favor, 24 en contra, 1 abstención.
Muy bien, pues vamos por punto por punto. Punto ..., por favor. ¿Comenzamos?	Y punto 15 en su redacción original. Votamos.
Punto 1 en su redacción original. Votamos.	27 a favor, 26 abstenciones.
53 a favor.	A continuación pasamos al cuarto punto del orden del día, debate y votación de las PNL.
Punto 2 con la enmienda 5063 transaccionada. Votamos.	IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 3240/25, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a l'erradicació de l'ocupació il·legal d'habitatges i d'altres immobles.
53 a favor.	En primer lugar, la 3240/25, del Grupo Popular, <i>sobre erradicació de l'ocupació il·legal d'habitatges i d'altres immobles.</i>
Punto 3 en su redacción original. Votamos.	Tiene la palabra por el Grupo Popular, la Sra. Pocoví.
27 a favor, 25 en contra, 1 abstención.	<i>(Alguns aplaudiments)</i>
Punto 4 en su redacción original. Votamos.	
53 a favor.	

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies, president, bon dia, senyores i senyors diputats. L'accés a un habitatge assequible és una preocupació de primer ordre per a molts de ciutadans arreu de l'Estat. En contra de les polítiques intervencionistes per part del Govern Sánchez i per intentar posar-hi remei, el Partit Popular aposta per crear incentius amb l'estímul del mercat, amb la defensa de la propietat privada, amb l'ajuda als vulnerables, amb la iniciativa privada per generar habitatges a preus assequibles.

En aquesta línia van enfocades totes les mesures que durant aquests 18 mesos de legislatura, s'han posat en marxa des de la conselleria per fer front a la crisi d'habitatge, i que, així com a la resta de l'Estat, afecta la nostra comunitat.

Amb el desplegament de cada una de les mesures, s'ha aprovat un pla de xoc que permetrà incrementar l'oferta en 7.000 habitatges a preus assequibles per a residents i, d'aquesta manera, aconseguir disminuir o almanco contenir els preus de mercat. No obstant això, a la preocupació dels ciutadans pel preu de compra o lloguer d'un habitatge, cal afegir el greu problema de l'ocupació il·legal d'un habitatge o qualsevol altre immoble.

L'ocupació il·legal no és un problema menor, no és un fet puntual d'individus antisistema més o menys esporàdic, sinó que moltes vegades es tracta d'autèntiques màfies d'ocupació que actuen amb total impunitat i generen greus problemes de seguretat. L'ocupació ataca directament un dels pilars bàsics del nostre ordenament democràtic, la propietat privada, en retirar la possessió d'un habitatge al seu legítim propietari.

En el cas de Balears, majoritàriament, afecta petits propietaris als quals se'ls priva del dret de poder llogar el seu propi habitatge, que en moltes ocasions és l'estalvi, l'esforç de tota una vida. A més, l'ocupació no just afecta els propietaris, també genera greus problemes de convivència entre veïnats, en generar un clima d'inseguretat, incivisme i desprotecció cap als ciutadans.

L'ocupació il·legal res no té a veure amb les persones que tenen dificultats per accedir a un habitatge, ni amb la pobresa ni amb les persones vulnerables, les persones més desfavorides, que realment tenen un problema per accedir a un habitatge, tenen els serveis socials de totes les administracions a la seva disposició...

(Remor de veus)

... I no ens enganem, els ocupes són un altre perfil, els ocupes són uns delinqüents organitzats que actuen de mala fe, falses interpretacions de la llei per prendre possessió de béns immobles que no els pertocuen. Per això, a un ocupa no se'l desnona, a un ocupa se'l treu fora de l'immoble ocupat, i al vulnerable...

(Alguns aplaudiments)

... se l'ajuda des dels serveis socials.

Davant aquesta inadmissible situació la qual s'ha agreujat amb el Govern Sánchez, des del Grup Parlamentari Popular hem enregirat aquesta proposició no de llei amb rebuig i condemna de l'ocupació il·legal d'habitatges i qualsevol altra propietat privada i amb l'exigència al Govern Sánchez mesures contundents per poder acabar amb l'ocupació il·legal a Balears, ja que es tracta d'una problemàtica que afecta milers de propietaris de les nostres illes, que veuen com es dona empara a l'ocupa i es tracta el propietari com un delinqüent.

Una de les primeres solucions que plantejam és la derogació de l'actual Llei d'habitatge la qual, gràcies al PSOE de Sánchez, protegeix i promou l'ocupació il·legal, a més de la "inquietud" per part d'aquells individus que, a partir d'un contracte de lloguer, cerquen ocupar un habitatge i deixar d'acomplir el contracte, i la normativa Sánchez els protegeix, mentre que el propietari no cobra i en no poder gaudir del seu propi habitatge, ha d'assumir les despeses corrents.

A més, plantejam desbloquejar la llei d'antiocupació, bloquejada en el Congrés per la Sra. Armengol.

En definitiva, Balears necessita eines legals perquè els propietaris puguin fer fora de casa seva, dels immobles dels ocupes que s'han atrinxerat a les seves propietats en un termini màxim de 24 hores; incrementar les penes als ocupes i per aquells que promoguin o facilitin l'ocupació, a més de considerar nul·la la inscripció d'un ocupa il·legal al padró municipal, així com autoritzar les comunitats de propietaris perquè puguin protegir la convivència veïnal mitjançant accions preventives d'ocupació, i amb l'objectiu de poder tramitar amb més celeritat totes les mesures i que, atès el volum de casos, no suposin un motiu més de saturació per a la justícia a les nostres illes, habilitar jutjats especialitzats en ocupació i "inquietud".

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. El Grupo VOX ha presentado las enmiendas RGE núm. [5055](#), [5056](#), [5057](#), [5058](#), [5059](#) y [5060/25](#). Sra. Ribas, tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Buenos días. Vivimos malos tiempos para la libertad, porque sin seguridad no puede haber libertad. En España, cada vez tenemos menos seguridad, cada vez estamos más desamparados, y Balears no es una excepción, en todos los aspectos estamos desprotegidos, vivimos en un estado fallido, ni social, ni democrático, ni de derecho, fallido. Cada vez es menos social, porque la sociedad cada vez es más dependiente del Estado, y eso no es ser social, eso es someter a la gente al poder político, porque sin las prestaciones del Estado ya no pueden vivir.

Cada vez es menos democrático, porque el poder político del Gobierno se extiende a la Fiscalía, al nombramiento de los jueces, al control de la mayoría de los medios de comunicación

y a la partidocracia, que domina los reglamentos de los parlamentos e impide que los representantes electos puedan desempeñar sus funciones de forma fiel a lo que esperan los ciudadanos que les han votado, porque priman los intereses partidistas de unos pocos instalados en las cúpulas de los partidos.

Por tanto, nuestro país cada vez es menos social,...

(Remor de veus)

... cada vez menos democrático y cada vez menos de derecho, porque las instituciones no protegen a los ciudadanos cuando otros menoscaban sus derechos.

Lo de las cúpulas de los partidos va por ustedes, tenemos un ejemplo paradigmático en el fenómeno de la ocupación ilegal: he llegado a oír en este Parlamento a un diputado de la izquierda decir: que esto de la ocupación es un invento de las compañías de alarmas. “Temor en Son Malferit, un bloque de viviendas ocupado inquieta a los vecinos”. “Ocupación en plenas Avenidas. Una antigua oficina bancaria acoge a un grupo de sin techo”. “Condenados ocho okupas por atacar a policías durante una pelea en Palma”. “Una pelea por quedarse son el mejor piso delato a los okupas de Palma”. “La finca de los olores, la penúltima muestra de ocupación en Palma”. “Denuncian varios intentos de ocupación de una planta baja en Es Jonquet. Ya no sabemos qué hacer”. “Ocupación de hoteles en Mallorca. Una amenaza cerca del inicio de la temporada turística”. “Primer caso en Mallorca de un asalto masivo de okupas a un apartahotel en Cala Bona”. “La Policía Nacional evita una ocupación de un edificio de nueva construcción en Palma”. “El miedo de los vecinos de un banco ocupado en Mallorca. Puede haber una desgracia”. “Ocupación del complejo turístico en Alcudia. Nada nuevo para los vecinos”. “Agresión de okupas a propietarios de un piso de Palma. Tuve que saltar por la ventana porque me iban a matar”. “Denunciar un violento intento de agresión al propietario de los apartamentos ocupados”. “Los vecinos de esos fortaleza alzan la voz ante los okupas. Da miedo salir a la calle”.

No, señores de la izquierda, esto no es un invento de las empresas de alarmas. Esto es una realidad, y ustedes, por motivos partidistas y por estrategia, prefieren dejar indefensas a las familias que sufren esta pesadilla pudiendo evitarlo. ¿Pueden imaginar la situación de ansiedad e impotencia que padecen las familias a las que les ocupan su hogar?, porque hablamos del hogar de la gente, donde las personas tenemos el poco espacio que nos queda de privacidad, donde compartimos nuestra intimidad con nuestras familias, dónde guardamos nuestras pertenencias, lo más preciado que el Estado aún no nos ha quitado está en nuestro ahogar, y ni eso respetan ni ustedes ni los delincuentes. Igual de sinvergüenza es el que lo hace que el que lo permite o lo fomenta.

Y la izquierda de este país lo está permitiendo y fomentando deliberadamente, bloqueando la tramitación de una ley que pretende proteger de forma efectiva a los ciudadanos de bien, que lo mínimo que se merecen es una respuesta de las instituciones públicas que con tanto esfuerzo sostienen con la ingente cantidad de dinero público del que disponen esas instituciones, dinero que previamente han aportado los

ciudadanos a través de sus impuestos, precisamente para que el Estado les proteja y ampare, y no para que les deje indefensos entregando sus derechos a los delincuentes.

Sus votos a esta iniciativa los volverán a delatar, esta iniciativa pretende rechazar y condenar la ocupación ilegal, derogar la actual Ley de vivienda aprobada por el "sanchismo" y el independentismo para proteger y promocionar la ocupación ilegal. Esta iniciativa exige que se tramite una ley para ir en contra de la ocupación ilegal, una ley que se encuentra pendiente de tramitar en el Congreso, pero que el "sanchismo" y los "indepes" enemigos de España tienen secuestrada en un cajón y no permiten su tramitación.

Hay que incrementar las penas. Hay que impedir los empadronamiento de los okupas en las casas que han arrebatado a sus propietarios. Hay que permitir que las comunidades de propietarios puedan denunciar a los okupas que arruinan la convivencia y son un peligro para el resto de vecinos. El okupa a la calle en 24 horas. Eso es lo que sería esperable y normal en un estado social y democrático de derecho, porque es lo mínimo que merecemos, porque lo dice la Constitución Española y porque lo pagamos todos religiosamente con nuestros impuestos.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. El Grupo Socialista ha presentado las enmiendas [RGE núm. 5070](#) y [5071/25](#). Sra. Marquès, tiene la palabra.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. Avui el Partit Popular ens presenta aquesta PNL per erradicar l'ocupació il·legal, magnificant una situació per crear por i alarma social entre la ciutadania, quan la realitat ens diu que la incidència a les Illes Balears és molt baixa, 4 ocupacions il·legals per cada 100.000 habitants.

(Alguns aplaudiments)

Aquests són els nombres a les nostres illes, Sra. Pocoví. Per què no ho ha especificat al contingut de la seva iniciativa i, en canvi, ens intenta confondre i referència únicament els nombres generals de l'Estat? I, a més, mentint. Ens parla de 100.000 immobles ocupats, quan el Ministeri d'Interior els xifra en 15.000. Ha de ser un poc més seriosa, Sra. Pocoví.

I parlem dels problemes reals de les Illes Balears, que per aquesta raó som aquí, Parlem del greu problema que patim tots els residents per accedir a un habitatge digne i comparem nombres: ocupacions il·legals a Balears, menys de 50; registre de demandants d'habitatges a l'IBAVI, més de 4.400 famílies ...

(Alguns aplaudiments)

Ja li dic, són dades poc fiables, perquè fa molts de mesos que l'IBAVI no té cites disponibles per fer els tràmits d'inscripció al registre de demandats. Una (...) més que les

famílies vulnerables no tenen gens d'importància per a aquest govern. A més, hem de sumar les famílies que queden al carrer a mesura que acaben els seus contractes de lloguer i no són capaços d'assumir els abusius increments de preus que dupliquen i fins i tot tripliquen el que estaven pagant. Els nombres són clars. Podem afirmar que tenim un greu problema en aquesta terra, però no és precisament l'ocupació, sinó la falta d'habitatges a preus assequibles.

I que quedi clar que el nostre partit no està d'acord amb l'ocupació il·legal. Evidentment que no. Però davant el gran problema que patim d'accés a l'habitatge, problema que vostès estan agreujant més i més cada dia, arribant a aconseguir triplicar en un sol any la pujada dels preus dels lloguers respecte de la tendència dels darrers anys, deixant totalment abandonats els residents d'aquestes illes davant una situació absolutament insostenible, especialment en els més vulnerables, nosaltres optem per protegir-los. Sí, Sra. Pocoví, nosaltres prioritzam protegir totes les famílies que es demostrin vulnerables i que no tinguin cap altra alternativa residencial, i només a aquestes famílies. Açò és el que pretén la normativa estatal aprovada pel Govern del Sr. Sánchez: exactament protegir els més dèbils davant una situació d'injustícia social greu, per garantir-los el dret a un habitatge únicament i exclusivament quan els ocupants d'aquests són persones vulnerables.

I és just per als propietaris, si fos a canvi de res? És clar que no, però no és el cas. La mateixa normativa estatal ja preveu una compensació econòmica per als propietaris i arrendadors afectats per aquesta situació, perquè sabem que no són els dèbils d'aquesta situació, però tampoc no n'han de pagar les conseqüències. Per aquesta raó, se'ls compensa amb una quantia igual a la renda que han deixat de cobrar més l'impost de les despeses corrents, un detall aquest molt important per als propietaris i que vostè ni tan sols s'ha molestat a mencionar a la seva proposta. Tot i que aquest govern, aquest govern, el seu, qui les tramita i, de fet, el passat 28 de desembre el conseller d'Habitatge va aprovar una resolució per actualitzar aquest procediment i destinà un import de 72.000 euros per a aquesta anualitat. Sí, Sra. Pocoví, aquesta és la magnitud del problema de l'ocupació a les Illes Balears, exactament 72.852 euros, problema que possiblement no existiria si fóssim capaços de contenir els preus dels lloguers i seguir construint habitatges públics protegits, perquè en quasi dos anys no han iniciat ni una sola promoció. Moltes promeses i cap resultat.

(Alguns aplaudiments)

Per aquesta raó, hem presentat dues esmenes: la primera per crear una oficina d'assessorament per acompanyar els llogaters davant els abusos que pateixen; i la segona per instar una vegada més a declarar aquestes illes com a zones tensades per acabar amb les pujades abusives dels preus dels lloguers i així acabar també amb el que vostès denominen "inquietud", una denominació que no deixa de ser una mostra més de la seva deshumanització i nul·la sensibilitat davant un problema que pateixen moltes famílies del nostre entorn i que creix i creix cada dia més, perquè les persones i famílies vulnerables d'aquestes illes no són delinqüents, són persones que necessiten el suport social per poder-se ...

(Alguns aplaudiments)

... sobreposar a la seva situació, una situació provocada en la majoria dels casos per la falta d'habitatge.

I me n'oblidava, si volen que parlem de projectes de llei penalitzats, podem parlar de la proposició de llei per declarar aquestes illes com a zones tensionades, que fa un any que el president d'aquest parlament la té bloquejada.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. El Grupo MÉS per Mallorca ha presentado las enmiendas RGE núm. [5082](#), [5083](#), [5084](#), [5085](#) y [5086/25](#). Sr. Apesteguia *té la paraula*.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies. Miri, Sra. Pocoví, li ho dic des del respecte i des del reconeixement, però aquesta proposició no només és fruit d'una enorme demagògia, sinó sobretot és una immensa irresponsabilitat. Llegesc literalment de la seva exposició de motius: "Les màfies actuen amb total impunitat i la situació actual ha derivat en problemes molt greus de seguretat i augment de delinqüència". Però no és que qualcú s'encalenti un dissabte el matí a l'hora d'escriure aquest text, és una qüestió estructural del seu partit. L'altre dia, a un programa de ràdio, la Sra. Duran va dir que la gent tenia por d'anar a comprar o passar el cap de setmana fora per si en tornar els havien ocupat ca seva. De veres?...

(Remor de veus)

... Aquest és el nivell del debat?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Mirin, jo els vull fer una pregunta, vostès viuen a les Illes Balears o viuen a Gotham? Perquè la realitat en què viu la gent normal no és la seva.

Segons l'IEP, l'Estat espanyol és el 23è estat més segur del món, vivim a un lloc segur, on hi ha problemes, per suposat que hi ha problemes, alguns dels quals molt greus que s'han de solucionar, però vivim en un lloc segur.

Analitzem els problemes de seguretat que tenim. Són les usurpacions un problema numèricament destacable? El 2024 hi va haver 514 casos d'usurpacions o violacions del domicili a les Illes Balears. Maltractament a l'àmbit familiar, 5.341, però vostès parlen d'ocupes. Agressions sexuals, 709, però vostès parlen d'ocupes. Furts, 23.009, però vostès parlen d'ocupes. Robatoris amb força, 6.806, però vostès parlen d'ocupes. Robatoris amb violència...

(Alguns aplaudiments)

..., 1.519, però vostès parlen d'ocupes. Estafes, 13.522, però vostès parlen d'ocupes...

(Remor de veus)

És a dir que de les 78.509 infraccions penals que hi va haver a les Illes Balears a l'any 2024, vostès parlen i parlen de 514.

Mirem si al seu àmbit és una qüestió generalitzada, a l'àmbit dels domicilis. Recordem que la Sra. Duran va dir que hi havia gent que tenia por de anar a comprar i a passar el cap de setmana fora i que li haguessin ocupat ca seva en tornar. A Balears hi ha 652.123 habitatges, si en el 2024 hi havia 514 casos d'ocupació, el número d'habitatges afectats són 0,07% dels casos.

(Algunes aplaudiments)

A més, hem de tenir en compte que el 95% de les ocupacions es fan a habitatges desocupats, propietat de fons voltors, bancs o grans tenidors. Tenint en compte això, els casos d'habitatges de primeres i segones residències ocupats seria del 0,003% dels casos.

(Algunes aplaudiments)

Miri, Sra. Pocoví, he fet el càlcul i només és lleugerament més probable que te pegui un llamp a la teva vida que t'ocupin ca teva. Per tant, miri,... jo li vull dir...

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

..., almanco sortim d'aquí amb una idea clara i la transmetem als veïnats de la Sra. Durán, la gent pot anar a comprar i a passar el cap de setmana fora que no li hauran ocupat ca seva en tornar.

(Algunes aplaudiments)

A més, vostès dibuixen un dualisme simplista entre els pobres propietaris indefensos i, torn llegir textualment del seu text: "Aquest fenomen de l'ocupació no té res a veure amb les persones que tenen dificultats per accedir a un habitatge ni amb la pobresa." És clar, perquè la majoria de gent que ocupa un habitatge a un banc ho fa per avorriment, perquè no tenia res millor a fer aquell matí o per maldat, o les dues coses, però no és problema de l'habitatge, perquè el problema de l'habitatge es veu que és l'ocupació i no és l'acapament per parts d'uns pocs i de l'especulació.

(Algunes aplaudiments)

Aquesta és l'anàlisi que ens fa el PP. Miri, jo li torn posar dades damunt la taula: el 2010 hi va haver a Balears 50 ocupacions. El 2024, 514, ha augmentat. Però analitzem com ha augmentat el preu mitjà de l'habitatge en aquest període: el 2010 el preu mitjà era de 2.286 euros per m², el 2024 de 4.729 el m², i vostè segueix sostenint que una dada no té relació amb l'altra?

Miri, vostès el que volen fer és por, i també els vull demanar: quan diuen que un ocupa ha de sortir en 24 hores, ens volen dir com i qui comprovarà que no pagui un lloguer sense contracte? I qui el protegirà, llavors? On dormirà? Perquè, senyors del PP, ara els descobriré una cosa que a vostès no se'ls havia passat pel cap: lloguers sense contacte n'hi ha, perquè existeix una cosa que es diu doblers en negre -ja sé que a vostès no els sona això-, però existeix en el món. I, per tant, és necessari que un jutge digui, per exemple, si aquesta persona paga un lloguer sense contracte, i que no se'l pugui treure lliurement i que, per tant, quedi desprotegit.

La traca final és quan parlen d'"inquiocupes", una paraula que es va inventar Manu Tenorio gat a un vídeo d'Instagram, aquest és el nivell que vostès duen al Parlament. Els "inquiocupes" són els morosos de tota la vida i són gent que a un moment donat no pot pagar el lloguer, i la seva proposta és treure'ls al carrer, famílies senceres, perquè dormin al ras.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Miri, si volguessin parlar de bon de veres de com ajudar les persones que pateixen l'ocupació ens acceptàriem les esmenes, però vostès no vénen a fer això, vostès vénen a fer demagogia i per fer d'espantapadrines i de venedors d'alarmes van sobrats amb VOX i amb Ana Rosa Quintana.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. El Grupo Mixto ha presentado las enmiendas RGE núm. [5092](#), [5093](#), [5094](#), [5095](#), [5096](#), [5097](#), [5098](#), [5099](#), [5100](#), [5101](#), [5102](#), [5103](#), [5104](#), [5105](#), [5106](#), [5107](#), [5108](#), [5109](#), [5110](#), [5111](#), [5112](#), [5113](#), [5114](#), [5115](#), [5116](#), [5117](#), [5118](#), [5119](#) y [5120/25](#). Sr. Castells, *té la paraula*.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Les esmenes que acaba de citar les ha presentades la meua companya de grup, la Sra. Cristina Gómez, però, per la distribució de temes que tenim en el grup, doncs fixaré jo la posició, en aquest cas, evidentment, en nom de MÉS per Menorca. En tot cas, don per reproduïdes i defensades les esmenes.

Començaré, Sra. Pocoví i li diré que MÉS per Menorca està totalment d'acord amb el rebuig a les ocupacions il·legals, és a dir, fins i tot li diré una cosa: estic totalment d'acord amb el que han dit els portaveus que m'han precedit, que vostès magnifiquen el problema, però només que hi hagués una única persona que fos víctima d'aquesta ocupació nosaltres estariem a favor, evidentment, que es protegís aquesta persona i que se li restablissin els seus drets, totalment d'acord.

El que passa és que la política és una cosa molt més complexa que aquestes afirmacions programàtiques, amb la qual, tant el Partit Popular com MÉS per Menorca, en aquest cas podem estar d'acord. Dintre d'aquesta complexitat que dic hi ha tot el tema de les dades, que jo crec que la Sra. Marquès i el Sr. Apesteguia han deixat molt clara. De les dades vostès en fan un *totum revolutum*, posen fenòmens molt diversos, tots, a la mateixa bossa; fins i tot, donen a entendre, a la seva intervenció s'ha donat a entendre que tots aquests casos que vostès diuen: doncs hi ha gent que ha perdut el seu habitatge, que ha quedat al carrer perquè un ocupa ha vingut a ca seva i l'ha fet fora, quan sabem que això no és així, normalment s'ocupen habitatges que estan buits o que es troben en lloguer. Per tant, d'alguna manera vostès juguen a un joc de la confusió per convertir una cosa que, evidentment, és preocupant i que evidentment hi hem de donar resposta amb una problemàtica molt més complexa, molt més confosa i molt més greu socialment del que realment és.

I jo crec que amb les dades que han donat la Sra. Marquès i el Sr. Apesteguia en aquest tema, no cal que m'allargui més.

Passem a la confusió conceptual. Vostè, Sra. Pocoví, això no és propi de vostè, que la consider una de les diputades, en aquest sentit, més precises a l'hora de presentar iniciatives, vostè, com a mínim, posa sota un mateix nom quatre fenòmens totalment diferents: el primer, el dels ocupes clàssics de tota la vida, els *squatters*, grups alternatius que alliberaven espais que es trobaven en desús; gent que no té lloc on viure i cerca un habitatge que està buit i s'hi posa a viure, famílies, un altre fenomen que no té res a veure amb l'anterior; les màfies que es dediquen a usurpar pisos. I després també, llogaters morosos que han llogat legalment i que no poden pagar el lloguer.

Vostè fixi's en quatre fenòmens totalment diferents, que requeririen una resposta de l'administració absolutament diferent, vostè tot ho posa en el mateix sac, tot posa en el mateix sac i diu: "de fet, els ocupes es poden considerar delinqüents organitzats, motiu pel qual se'ls ha de desallotjar, a diferència de les persones vulnerables que se les ha de protegir". No, vostè, amb la seva definició d'ocupes ha posat aquestes persones vulnerables també aquí dintre.

I a més a més, li diré una cosa: aquesta frase -i ara permeti'm la *boutade*-, gairebé rossa el delicte d'odi, perquè vostè diu que persones que no tenen on viure i que famílies que en coneixem als nostres pobles, han anat a un pis de la SAREB que estava buit i s'han posat a viure allà, vostè està dient que són uns delinqüents, és el que està dient vostè amb aquesta PNL. Jo li demanaria que per tractar un tema tan delicat com aquest ... home!, fossin una mica més fins, perquè vostè està posant en el mateix sac realitats absolutament diferents.

I aquesta confusió conceptual, aquest *totum revolutum* que dic jo, fa que la seva proposició no de llei, per dir la sèrietat i el rigor que se li podria exigir. Nosaltres, per exemple, en el primer punt podríem estar-hi a favor. Amb el primer punt, de rebutjar i condemnar l'ocupació il·legal d'habitatges de qualsevol propietat privada, estam d'acord. Estam d'acord, fins i tot en els casos en què ens pot semblar justificat, nosaltres estam d'acord. Creiem que se li ha de donar una resposta. És el cas d'aquestes famílies que ocupen un pis que està buit, que està

en desús, tal vegada en aquests més de 500 habitatges que vostès tenen registrats com a habitatge buit hi ha alguna família que hi viu, doncs escolti serà il·legal, però jo crec que la resposta que hem de donar a aquesta problemàtica és molt diferent a la d'una màfia que es dedica a usurpar pisos fent-se passar per llogaters i després rellogar-los a altres altres persones. Supòs que vostè estarà d'acord amb això, que són casos diferents i que la resposta que li hem de donar és totalment diferent.

I, per últim, nosaltres no podem estar d'acord amb aquesta obsessió de derogar la llei actual d'habitatge. Primer, perquè hi ha molts aspectes d'aquesta llei d'habitatge amb els quals estem d'acord. Si vostè ens hagués dit alguns aspectes, tal vegada podríem començar a discutir, però, en general, derogar la llei d'habitatge, home, no, hi ha alguns aspectes que vostè sap que hi estam d'acord. Però, a més a més, respecte del tema que vostè concretament ens planteja, que també s'ha explicat pels portaveus que m'han precedit, aquestes normes que atempten contra la seguretat jurídica que a vostès els preocupen tant, vostès les generalitzen, només protegeixen les persones vulnerables, per tant, no protegeixen alguns d'aquests col·lectius que vostè posa aquí i menys a les màfies, no les protegeix. La llei de l'habitatge no protegeix les màfies, deixin de fer demagògia amb aquest tema.

Després, com molt bé s'ha explicat, es preveu una compensació per als propietaris que han de mantenir aquestes persones vivint-hi a dintre i, a més a més -i això ho vàrem debatre fa poc a una PNL que vostè va presentar a la Comissió d'Ordenació del Territori-, algunes de les mesures només es poden aplicar en cas que el propietari sigui gran tenidor. Això vostè tampoc no ho ha dit, eh?, és a dir, empreses que tenen més de 10 habitatges i que, en aquests casos, el règim és diferent. Per tant, hi ha una adaptació del règim dels desnonaments al tipus ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant,

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Acab, tot d'una, Sr. President- ... al tipus de propietari. Això vostè tampoc no ho ha dit i ha preferit fer una proposició no de llei embollica que fa fort, i posar-ho tot aquí dintre.

Al punt 3 em sembla ridícula, Sra. Pocoví, li he de dir així, l'obsessió personal amb la Sra. Armengol, si vostès hagués dit "el Parlament de les Illes Balears insta la Mesa del Congrés dels Diputats", encara podríem haver-hi estat d'acord, però que vostè personalitzi en la presidenta del Congrés dels Diputats, demostra que vostès, a l'hora de plantejar aquests temes, a banda de la seva legítima preocupació per l'ocupació, tenen una altra agenda de temes, que és la seva guerra amb el Sr. Sánchez, la Sra. Armengol i el Govern de Madrid en general, que evidentment nosaltres no compartim.

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sra. Pocoví, té la paraula.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies, president. Diputats i diputades. L'ocupació il·legal no és de dretes ni d'esquerres. L'ocupació il·legal és una trista realitat que no entén de colors polítics i que s'ha estès arreu de tota la comunitat, a pobles petits i grans, ha afectat la convivència entre veïnats i s'ha convertit en un malson per a aquells petits propietaris que, amb el sacrifici de tota una vida, han aconseguit estalviar per adquirir una propietat, tal vegada un habitatge per poder llogar, per fer un raconet, per poder viure una bona jubilació, o tal vegada per poder pagar els estudis als seus fills, o tal vegada per deixar la casa al seu fill o al seu net, perquè puguin començar el seu projecte de vida, i molt probablement ho facin repetint les passes dels seus pares, dels seus padrins, dels seus repadrins. Però, a dia d'avui, aquests somnis tan nostres es poden veure truncats per la manca d'accessibilitat de les polítiques d'esquerres. L'esquerra s'ha oposat a donar suport a aquesta iniciativa, una clara mostra de la seva falta d'empatia cap als ciutadans que pateixen aquest problema i aquest drama.

Sr. Apestequia, negant aquesta problemàtica, és clar que vostès viuen d'esquena a la realitat. Vostès donen xifres, que aquestes xifres no són reals. La majoria dels casos no són denunciats perquè la llei no els empara. L'esquerra dóna suport a un delictes emparat pel Govern Sánchez, que mitjançant les seves normatives i accions es mostra tolerant amb l'ocupació il·legal, deixant abandonats no tan sols els propietaris, sinó també els veïnats, per posar-se al costat dels ocupes, per posar-se al costat dels delinqüents.

Resulta realment vergonyós i inacceptable que defensin els "ocupes" i no els propietaris dels immobles, els ciutadans que pateixen les conseqüències de les ocupacions. Jo em deman què passaria si un de vosaltres mateixos patís aquest drama. Pensaríeu el mateix?

(Alguns aplaudiments)

Estic ben segura que no. Per desgràcia, Sr. Apestequia, m'ha pogut matar, no m'ha pegat cap llamp, però m'han ocupat ca meva. A vostès el que els falla és trepitjar el carrer, apropar-se a la gent, xerrar amb els ciutadans per conèixer de prop el que realment els importa. Però això a vostès no els interessa.

Sra. Marquès, vostès just estan interessats a contentar el gran promotor de l'ocupació i la "inquietud", el Sr. Sánchez

(Alguns aplaudiments i aldarull)

... que proposa estar al costat de les màfies d'ocupació que operen de manera agressiva, organitzada, que ocupen habitatges de forma il·legal i després, com si fossin els propietaris legals, els lloguen de forma irregular a persones vulnerables amb escassos recursos econòmics. Sra. Marquès,

això implica que amb la seva negació a l'ocupació no just donen l'esquena als propietaris afectats, sinó també donen l'esquena a les persones vulnerables, enganades per les màfies.

I no oblidem la seva gran heroïna, la Sra. Armengol -sí, Sr. Castells-, que fa més d'un any que té paralytitzat en el Congrés dels Diputats la llei anti ocupació aprovada en el Senat a proposta del Partit Popular.

(Alguns aplaudiments)

I jo em deman per què la té bloquejada. Té por que s'aprovi i que surti endavant? És clar que, a més de no cercar solució al problema, impedeixen trobar-hi solució.

Per cert, recordem que no és l'única llei paralytitzada en el Congrés, crec ...

(Remor de veus)

... que n'hi ha devers 16, normal que davant tanta paràlisi, la Sra. Armengol s'avorreixi i tengui ganes de tornar.

Diputades i diputats, no menyspreïn els ciutadans que pateixen aquest problema, tant els que ocupen la seva propietat, com tots aquells que en pateixen les conseqüències, l'augment d'inseguretat i els problemes de convivència. Recapacitin i sumem esforços per lluitar contra l'ocupació il·legal, deroguem tota la normativa que l'empara i impulsem reformes necessàries per acabar amb aquesta xacra. Des del Partit Popular exigim, seguirem exigint al Govern Sánchez mesures contundents per poder acabar amb l'ocupació il·legal a Balears, que ja es tracta d'una problemàtica que afecta milers de propietaris de les nostres illes, que veuen com es dóna empara a l'"ocupa" i es tracta el propietari com a delinqüent.

Per acabar, Sra. Marquès, no és cap novetat comentar que realment és una evident realitat la manca d'habitatge a preus assequibles, és la seva herència, però en cap cas no és motiu per justificar l'ocupació il·legal, per justificar la usurpació de la propietat privada per delinqüents. Aquest govern fa i seguirà fent feina al cent per cent per incrementar l'habitatge en el mercat, i ho fa i ho seguirà fent des de la gestió, aplicant polítiques en matèria d'habitatge, polítiques en majúscula i no simples, meres polítiques publicitàries com les seves.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Vamos a proceder a la votación. Se aceptan únicamente las enmiendas de VOX que son seis nuevos puntos. ¿Podemos votar conjuntamente?

EL SR. PONS I PONS:

No, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

¿Punto por punto?

EL SR. PONS I PONS:

Nosaltres demanàriem, almanco, votació separada del punt 1.

EL SR. PRESIDENT:

¿Del primer? Molt bé. Sí, ¿va bien a todos?

Bien, pues votamos el punto 1. Votamos.

47 a favor, 6 en contra.

Y votamos a continuación el resto de puntos, en los 3 puntos originales y las 6 enmiendas de VOX. Votamos.

30 a favor, 23 en contra.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 3689/25, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la implantació de la reducció de la jornada laboral a Balears.

Y a continuación pasamos a la Proposición no de ley RGE núm. 3689/25, del Grupo Socialista, sobre la implantación de la reducción de la jornada laboral en Baleares. Tiene la palabra el Sr. Pou.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tots els diputats i diputades de bell nou.

Hem dut aquesta PNL per dur a aquesta cambra una reflexió, que creiem que és important, sobre la reducció de la jornada laboral. Permeti'm que els mostri un dibuix el qual, aparentment, no té res a veure, que és El Naranjito, sap de quin any era El Naranjito? Va ser exactament l'any anterior que s'aprovà la darrera reforma de reducció de la jornada laboral, duim aquí una qüestió que fa 42 anys que no es modifica a l'Estatut dels Treballadors...

(Alguns aplaudiments)

... Un tema, evidentment, el de la jornada laboral, que és un tema important perquè acaba afectant, com no pot ser d'altra manera, ho sabem tots, la qualitat de vida. De fet, tenim en aquesta cambra la tramitació de la Llei de conciliació, que no deixa de ser una qüestió de preocupació perquè atén, al final, la qualitat de vida.

I permeti'm un incís, ja que la tramitam, crec que una llei de conciliació, en aquesta cambra hi ha dues postures: una de la banda de la dreta, que ja sabem quin és el dictamen del CES, en que la llei és senzillament declarativa, i d'això va el que vull plantejar aquí, i una visió de l'esquerra, en què les lleis el que han de fer és declarar drets efectius. I d'això és del que volen parlar aquí, d'una reducció de la jornada que permeti millorar la qualitat de vida.

I mirin, segurament seria fàcil que la part conservadora d'aquesta cambra digués que ja tornen venir els intervencionistes, i jo els diré: tal vegada, però convé fer alguna reflexió. Estam d'acord, i vostès pensaran que aquesta és una qüestió pròpia de la negociació col·lectiva, i jo els diré: n'estic d'acord. Crec que al Partit Socialista no se li pot negar que sempre ha defensat la negociació col·lectiva i sempre creu en el diàleg social, crec que hauríem de fer una reflexió de com és possible que es dugui una llei de conciliació en aquesta cambra i els sindicats la setmana passada fessin una nota de premsa en la qual es queixaven que el Govern no ha dialogat amb ells.

Però, en qualsevol cas, la qüestió és: negociació col·lectiva, sí, però està equilibrada aquesta negociació col·lectiva? I la resposta és que no.

Si miram les estadístiques, veurem com, efectivament, el nombre de la mitjana d'hores efectives a Espanya és de 37,5 hores, que és la proposta que fa el Govern d'Espanya. I alguns diran: i per què discutir aquí una cosa que ja hi és?

Com tots bé saben, això és una mitjana i, per tant, és vera que la negociació col·lectiva en alguns camps ha estat capaç de reduir aquest nombre d'hores, però, com a mitjana que és, és evident que la negociació col·lectiva troba problemes en alguns altres àmbits.

I aquí rau el quid de la qüestió: quin paper ha de jugar l'Estatut dels Treballadors? I l'Estatut dels Treballadors -i estic content que m'acompanyi el conseller de Treball- no és una llei qualsevol, és una llei -és important no oblidar-ho- que va néixer per marcar les línies vermelles per defensar els més dèbils, i aquest és el paper de l'Estatut dels Treballadors i aquesta és la proposta que fa el Govern d'Espanya. El Govern d'Espanya, i miri'ns vostès l'article 34.1, comença i diu que "la jornada laboral la determinarà la negociació col·lectiva", i després fa una xarxa de seguretat. I, en qualsevol cas, actualment, des de l'any 1983, com a molt serà de 40 hores setmanals.

I, per tant, el que vàrem fer fa 42 anys, un any després d'"El Naranjito", va ser plantejar aquesta qüestió, una qüestió, en qualsevol cas, de mínims. I en aquest sentit, m'agradaria que a l'hora de reflexionar un poquet sobre les esmenes, no en facin alguns en aquesta cambra un simplisme, el que es planteja és intentar dur a la normalitat aquells sectors que, per circumstàncies ics de biaix en la capacitat de negociació, alguns sectors els quals no han pogut gaudir de la reducció de jornada, que sí s'ha produït en altres sectors.

I per això presentam aquesta proposició no de llei, on instam el Congrés dels Diputats, efectivament, a legislar en aquest sentit de les 37,5 hores, sense perjudici de salari.

Plantejam una segona esmena, que és que s'introdueixin en aquesta proposta elements de flexibilitat i la negociació col·lectiva per poder adaptar aquesta qüestió. I, a la vegada que tramitam i en aprofitar aquesta tramitació de la llei de conciliació de la vida laboral, familiar i personal, doncs, instam el Govern de les Illes Balears que ajudi aquelles empreses que, lliurement -i faig aquí l'incís de "lliurament" per allò de la importància que li donen vostès a la llibertat-, doncs, respectant la llibertat, que el Govern de les Illes Balears instauri mesures

que puguin ajudar, lliurament, aquelles empreses a establir acords d'empresa o convenis col·lectius que, efectivament, redueixin la jornada.

Ens trobam d'una oportunitat, sempre la història de la democràcia a Espanya, desgraciadament, és una en què només l'esquerra acaba proposant els avanços socials. Comencem una nova ruta i que siguem tots plegats que la puguem fer, vostès també tenen l'oportunitat ara aquí de manifestar-se en aquest sentit.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. El Grup Popular ha presentat l'esmena [RGE núm. 5069/25](#), Sr. López, *tiene la palabra*.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. LÓPEZ I RAVANALS:

Gracias, presidente. Bé, jo, Sr. Pou, el primer que m'agradaria posar aquí és el context del Partit Socialista, vostès vénen aquí en defensa d'un altre projecte de llei que parla de reducció de jornada, quan tot l'espectacle anterior va ser vergonyant que un govern tingué, dintre del mateix govern, distintes posicions i totes unes per un president que li interessava mantenir el *sillón* i deia que sí a una senyora que la seva popularitat i la intenció de vot es trobava *bajo mínimos*, que el que volia era dur una llei per tenir una popularitat.

Jo, en representació del Grup Parlamentari Popular, i com no, amb un suport absolut del Govern, aquest grup està convençut que el que s'ha de fer és un diàleg social, és a dir, aquest grup en cap moment no s'ha posicionat en contra que empresaris, treballadors i agents socials puguin arribar a acords per determinar la jornada. Ara bé, passar com una roda per sobre de tothom, sense mirar sectors, sense mirar tipus d'empresa, doncs ens sembla, home, com a mínim prou inacceptable.

Per una altra banda, nosaltres aquí defensam els interessos de les Illes Balears en primer lloc, som una terra de serveis que competim amb altres terres amb uns serveis molt similars a nosaltres en preus, en serveis, i és clar, açò s'ha d'estudiar molt amb els empresaris, amb els treballadors i la resta d'agents socials. No es pot fer una imposició unilateral sense escoltar un col·lectiu molt important en aquest tema.

Per una altra banda, analitzem, Balears: el 98% dels empresaris són *micro o pequeñas empresas*, crec que quan tu prens una mesura en què el primer pas ha de ser la conciliació, com nosaltres diem, una borsa i una flexibilitat, absolutament d'acord; segona, si nosaltres volem que els empresaris puguin determinar una reducció de jornada, els hem d'ajudar amb mesures de transició i, sobretot, escoltar quina és la seva opinió i cap on anam.

Crec, i ho dic francament, entenc que vostè ha de venir aquí a suportar açò, sort que no tenim ningú de Sumar aquí, de representació, perquè si no vostès es barallarien com a galls aquí, perquè, és clar, Sumar diria *que es suya*, vostè diria que és seva i això.

Jo, en aquest aspecte, per veure que el Partit Socialista defensava la nostra posició, la mateixa, que és: *vamos a negociar y vamos a buscar una línea transitoria* per a açò. "*Tensión entre Sumar y el PSOE por la recta final para la Ley de reducción de la jornada laboral*". Per què? Perquè tenien dues visions totalment contraposades. Vostè avui ve a defensar la de Sumar, però fa quinze dies o un mes en defensava una altra. "*Yolanda Díaz declara la guerra a Pedro Sánchez por la reducción de jornada. Lanza a los ministros de Sumar contra el PSOE*". Seguim: "*Guerra abierta entre PSOE y Sumar por la reducción de jornada*". "*La pugna entre el PSOE y Sumar por la reducción de la jornada laboral...*". I vostè avui ve aquí a parlar de *derechas y de izquierdas, de conservadores... tal*. Per favor! Per favor!

(Alguns aplaudiments)

Vull dir, crec que hem de ser més coherents, més sòlids i més responsables i hem de mirar, quan proposam una cosa, hem de tenir una solvència de mirar quin efecte té sobre l'economia, sobre l'estabilitat i sobre aquestes petites empreses. Aquí moltes vegades vostès surten i defensen *el pequeño empresario*, i aquí resulta que *al pequeño empresario* el tracten igual que a una multinacional. *Tabla rasa y vamos que nos vamos*.

Jo sí el que aquí deman és: tornin dur aquest tema a Madrid, diguin al seu president i a la Sra. Díaz que les coses -tant que parlen de diàleg i d'escoltar i açò- que les coses s'han de parlar, que s'han d'escoltar totes les parts. Jo ja no començaré si Estatut de Treballadors o no, simplement un partit que tot el dia treu la bandera del diàleg i actua així, no em parli d'Estatut de Treballadors, que, per descomptat, l'Estatut diu que tot el tema de jornada laboral ha d'anar per allà, parli'm de principis democràtics essencials. Escoltem totes les parts, fem feina tots. No vinguem aquí amb uns cartells que després la realitat és que tenim un govern que ha fet una *tabla rasa* per un interès d'un senyor de seguir en el Govern, *cueste lo que cueste*, i una senyora -que ho torn repetir- que està *bajo mínimos*, i el que han fet és posar una normativa que té un efecte brutal en l'economia, que té un efecte brutal en l'ocupació, que té un efecte brutal en aquestes illes.

I, per favor, digui al Sr. Sánchez que s'ho pensi i ens ajudi a defensar aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por parte del Grupo Mixto se ha presentado la enmienda [RGE núm. 5091/25](#). Sra. Gómez, *tiene la palabra*.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Moltes gràcies, bon dia a tothom. La reducció de jornada té molts avantatges: augmenta la productivitat, aconseguim estalviar temps, disminueix les baixes per malaltia, ajuda a la creació de llocs de feina, disminueix l'absentisme, ajuda també a retenir talent.

I aquesta reducció que ha estat proposada per l'Estat, i que avui, Sr. Pou, ha defensat amb una alegria desconeguda a Madrid pel Partit Socialista, realment li he de dir que el Partit Popular en açò ha tingut tota la raó, és ver, és a dir, és difícil entendre, Sr. Pou, que avui presenti aquesta proposta quan és de tothom conegut el que ha costat que sortís. Perquè...

(Algún aplaudiment)

... que jo no sigui de Sumar no m'impedeix haver de dir les coses tal com són, Sr. Pou. Vull dir, realment a vostè no el crida el Sr. Sánchez i vostè no el crida a ell. Alguna interferència hi ha pel camí. Però vaja, aprofitarem l'avinentesa perquè, òbviament, jo li votaré a favor, però, ostones!... la veritat, no ho sé, li cediria la paraula a qualque company de per aquí, però a mi també em crema aquesta bipolaritat traspasada aquí. És dura, és dura!

Està clar, per tant, que és una mesura bona per a la gent que fa feina i sobretot perquè és una novetat, perquè és ver que els convenis col·lectius i l'Estatut dels Treballadors preveuen moltes reduccions, però sempre causals, has de tenir algun motiu, motius com haver estat víctima de violència de gènere, trobar-te en una jubilació parcial, tenir cura de familiars, estudis..., és a dir, però fa moltíssims d'anys que la jornada està totalment congelada i..., bé, i també des del punt de vista empresarial, només algunes causes com els ERTO, per causes econòmiques, tècniques i organitzatives, preveuen aquesta possibilitat.

L'acord de reduir la jornada laboral a 37,5 hores beneficiarà a més de 12 milions de persones treballadores, que avui les persones que tenen jornades de 40 hores doncs tindran una rebaixa de mitja hora diària. També és necessari donar a entendre que amb aquestes se sap que 2 de cada 3 espanyols i espanyoles estan a favor d'aquesta mesura.

I no volem quedar aquí, jo el que voldria és recordar que des de Podem, o Unides Podem, en el nostre programa electoral volem anar més enllà, nosaltres reclamam jornada de 34 hores setmanals i la reorganització del temps de feina, oci i cures, perquè a Espanya es fa feina moltes més hores que a altres països. I alhora també, com no, vull recordar que les dones dediquen a les cures més del doble de temps que els homes, i moltes d'elles necessiten, per tant, tenir ocupacions i dedicació professional manco hores de les que desitjarien. I açò té unes conseqüències que van fins i tot amb el tema de les pensions, la gran escletxa salarial de les dones -ja ho vam dir l'altre dia- no ve a col·lació que paguin les empreses diferent a un home o a una dona, majoritàriament el salari és el mateix, però les jornades reduïdes per cures és el que provoca la gran escletxa salarial, no només en salaris sinó també en les pensions que òbviament deriven de les cotitzacions més baixes.

I per minvar aquestes desigualtats, nosaltres proposam..., el que voldríem són jornades de 7 hores, de dilluns a dijous, i de 6 hores els divendres, sense reducció òbviament de salari. I no volem quedar, per tant, aquí, volem protegir també el temps de desconexió de la feina, volem permetre flexibilitzar horaris, aprofitar possibilitats de teletreball i establir plans de respir per a persones que tenen cura i protegir aquestes persones que tenen cura.

I en relació amb l'esmena que hem presentat, com que es fa difícil pensar que aquestes mesures s'implantaran a Balears, sabent la poca o gens acollida que tenen, ja els avanç que la Sra. Carmen Planas no votarà a Unides Podem a les pròximes eleccions, em sap greu, eh,...

(Remor de veus)

... sembla ser que no li acabam d'agradar, i tenint en compte que no ens votarà, doncs crec necessari presentar i defensar aquesta esmena: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat i el Govern de les Illes Balears a col·laborar i conveniar l'augment de dotació de recursos humans de la Inspecció de Treball conforme amb les ràtios recomanades per l'Organització Internacional del Treball, un inspector per cada 10.000 persones ocupades, i posar especial èmfasi en el sector turístic - Sra. Planas, no em voti- i en el control del compliment de la jornada laboral".

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Para fijación de posiciones, por el Grupo VOX el Sr. Rodríguez tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ

Gracias, Sr. Presidente. Desgraciadamente, desde que el hombre comió del fruto prohibido, se le castigó con la expulsión del paraíso a ganarse el pan con el sudor de su frente y a la mujer a parir con dolor.

Hoy nos encontramos ante lo típico que hace la izquierda, que es ignorar la realidad y disparar con pólvora del rey, es decir, con dinero que no es suyo. La singularidad del modelo productivo de Baleares no la tenemos en cuenta en esta propuesta, porque ahora de repente ya no somos autonomistas, ahora el tema de que nosotros tenemos un modelo productivo que es diferente al de Madrid, al de Extremadura, al de Andalucía, al de Valencia o al de Cataluña, a nosotros no nos importa que diga Madrid cómo tenemos que hacer las cosas, ¿eh? Ahora parece ser que esto no les importa.

Por otra parte, nuestro sistema productivo se basa principalmente, lógicamente, en el sector turístico, en la hostelería, que ya ha estimado el coste de esta medida en 2.500 millones de euros en salarios y más de 5.100 millones en pérdidas de facturación, que supongo que a ustedes no les preocupa porque, claro, como lo van a pagar los empresarios, qué más da, ¿verdad?

La jornada laboral, como se les ha dicho, está aceptada por los convenios colectivos, pero ahora resulta que tampoco estamos a favor de la negociación colectiva, ahora también tiene que venir el papá estado a decirnos dónde, cuándo y cómo podemos negociar.

Y el hecho de que esta regulación del horario laboral se hiciera hace cuarenta, cincuenta, cien años, da lo mismo, quiero decir, hay cosas que si son buenas y son las que toca, pueden ser permanentes, no hay por qué cambiar. Cambiar por cambiar no siempre es bueno.

Ignoran en esta propuesta a los autónomos, que constituyen una parte esencial de nuestro tejido productivo, e ignoran, por supuesto, a los empresarios, que son los que van a tener que hacer frente a los costes de esta reforma, porque si esta reforma viniera acompañada de un plan de rebajas con incentivos fiscales, de rebajas de costes sociales, pues, a lo mejor, se podría llegar a un acuerdo, pero no, que paguen los empresarios que son ricos, ¿verdad?, como son ricos, que paguen, ¿eh?, hasta que algún día deje de haber empresarios y seremos todos pobres.

AFEDECO lo ha tachado como un golpe a la viabilidad del comercio minorista. El 91% del comercio minorista de esta comunidad autónoma tiene menos de 10 empleados, con lo cual le es absolutamente imposible hacer frente a estos turnos laborales que implicaría la reducción de la jornada laboral.

Y otro tema que ustedes tampoco tienen nunca en cuenta, que es el retroceso de la productividad en este país. Entre 2000 y 2022, este país ha perdido un 7,3% de productividad, mientras que Estados Unidos, por ejemplo, crecía un 15,5 o Alemania un 11,8. Tampoco nos importa la productividad, porque es... ¿de donde se piensan ustedes que sale el dinero? Ah, es que como el dinero no es de nadie, ¿verdad?, ni el público ni el otro, porque nunca quieren emplear el suyo, quieren emplear el de los demás, para esto y para todo, para solucionar la vivienda..., o sea, sus recetas de Heidi, de verdad, que es que llegan a un punto de absurdidad que nosotros no podemos entender.

Y, ¿a qué se debe esta falta de productividad? Pues, según dice FUNCAS, a la hiperregulación del mercado de trabajo, su falta de flexibilidad, la falta de inversiones debido a la inseguridad jurídica permanente a la que nos someten los gobiernos de izquierda, la falta de flexibilidad de este mercado de trabajo, la falta de inversión en I+D+I, la falta de infraestructuras, que también son responsabilidad de los poderes públicos, y a todo eso se debe la falta de productividad.

En definitiva, como ustedes saben, la palabra “negocio”, entendida en su sentido amplio, que significa ocupación, trabajo, empleo, viene de latín *neg otium*, negación del ocio. Y, por supuesto, que a todos nosotros nos gustaría poder estar mucho más tiempo en nuestra casa, dedicar muchísimo más tiempo al ocio y, además, percibiendo por ello un salario íntegro sin ningún tipo de merma, etc., pero yo creo que el mundo de la fantasía y el mundo de la realidad divergen mucho.

Ya les digo, si no hubiéramos mordido el fruto prohibido, a lo mejor nos lo podríamos permitir. En estas circunstancias actuales, con nuestro sistema productivo y con nuestra baja productividad como país, la verdad, estas historias no nos las podemos permitir.

Gracias, Sr. Presidente.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pel Grup MÉS per Mallorca, Sr. Rosa, té la paraula.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Quan vostè vulgui. Ara resulta que és culpa d'una dona, i en concret d'Eva, que tenguem una repartició de la riquesa i, en concret, de la riquesa que genera el treball que és la que és i no és del model capitalista que precisament vostès defensen.

Jo, Sr. Rodríguez, li diré una cosa: les persones no participam del mercat de treball per gust o almanco no ho fem la majoria de les persones, ho fem per necessitat, sobretot per la necessitat de poder subsistir i poder obtenir recursos per arribar a final de mes i fer front a les necessitats bàsiques. I en aquesta participació del mercat de treball és indispensable entendre que és el treballador qui genera, amb la seva mà d'obra, la riquesa, perquè amb la seva mà d'obra el treballador genera riquesa per pagar-se el seu sou i, a més a més, un suplement que se'n duu l'empresari, com no pot ser d'una altra manera. Perquè si no sortís a compte l'empresari no el contractaria i perquè els guanys, i sobretot els beneficis, es basen pràcticament quasi tots en el treball.

I és ver que una part es basa en la innovació, en la millora dels processos, però la immensa majoria de l'increment dels beneficis cau sobre les esquenes de les hores de feina dels treballadors, la immensa majoria de l'increment dels beneficis cau sobre l'esquena dels treballadors i, en el cas de Balears, és encara més així.

L'increment de la productivitat dels darrers anys s'ha repartit de manera extremadament desigual, Sr. Rodríguez, li agradi o no li agradi, perquè tenim uns guanys i uns marges de beneficis mai vists en la història d'aquest país i la mateixa jornada laboral, ja no que en 1982, Sr. Pou, que en 1919, perquè la jornada laboral, Sr. López, Sr. Pou, no va ser aconseguida a través de la negociació col·lectiva, la jornada laboral de 1919, Sr. López, i jo li faig un poc d'història, perquè convé recalcar-la, es va aconseguir a través d'una vaga, una vaga de mes i mig en 1919, la Vaga de la Canadenca, que precisament va ser la que va permetre tenir una jornada de quaranta hores.

Per tant, no era negociació col·lectiva, no eren consens, va ser fruit d'una vaga que es va aconseguir una jornada laboral de quaranta hores. Per tant, si depengués de vostès i depengués de la negociació col·lectiva, encara estariem fent les hores que es feien llavors. És gràcies a la mobilització dels treballadors que

es va aconseguir arribar a una jornada laboral de quaranta hores.

(Remor de veus)

I a dia d'avui, on augmenten els beneficis empresarials, es mantenen les hores de feina, però no milloren substancialment els sous, ens hem de demanar si el repartiment de la riquesa que genera el treball és equilibrat o no. I jo crec que no. I crec que podem millorar aquest repartiment de la riquesa que genera la mateixa feina dels treballadors. I una part d'aquesta millora del repartiment es pot fer reduint les hores de feina, no només perquè sigui de justícia, sinó també perquè és bo per al treballador, per a l'empresari i per a la pròpia societat.

I li ho explicava la Sra. Gómez: a tots els llocs on s'ha implantat una reducció de jornada, milloren tots els indicadors, es redueix la taxa d'absentisme, es redueix la malaltia dels treballadors, millora la felicitat dels treballadors, millora la despesa corrent de les famílies. Per tant, vull dir, és obvi que és millor per a la societat.

I jo crec que cal un nou consens i cal avançar, precisament, en una reducció de la jornada laboral, amb els termes que es plantegen, perquè les persones no hem vengut a aquest planeta, a aquesta terra, a aquest món només per fer feina i pagar una hipoteca o un lloguer, vull dir, vull pensar que hem vengut per fer més coses.

I, em diuen: no, és que això no està adaptat a la realitat de les empreses de Balears. Justament, Sr. López, justament ens ho diu la setmana en què coneixem que les empreses de Balears han facturat més que mai -més que mai-, enguany, amb plena ocupació -amb plena ocupació-, digui'm quantes empreses han reduït l'oferta perquè no tenen treballadors..., no ho fan. Això és en base a hores extra dels treballadors, en base a fer feina medicalitzat, en base a malalties professionals. Per tant, no em digui que no hi ha capacitat d'adaptació.

Que hi haurà empreses que no es puguin adaptar? D'acord. Parlem de règims transitoris, parlem-ne.

(Remor de veus)

Però vostès..., a mi el que em fa gràcia és que al que s'oposen per a la immensa majoria dels treballadors d'aquestes illes, per als funcionaris ho pacten. Per tant, ens hem de plantejar que si és bo per als funcionaris, per què no ha de ser bo per a les caixeres del Zara? O per a les caixeres del Mercadona? O per a les treballadores de les escoletes 0-3, que tampoc no tenen conveni? És que... de què parlem?

Perquè vostès ens plantegen: no, negociació col·lectiva. Sí, però negociació col·lectiva..., i tots aquells treballadors i treballadores que no tenen conveni perquè la patronal no ho vol, com puguin ser les treballadores dels 0-3, què fem amb elles? Que s'aguantin, que es fotin? Doncs no, em sap greu. Crec que som al segle XXI, no hem vengut a aquest planeta, a aquest món, només per fer feina, i crec que és l'hora de millorar substancialment la nostra capacitat de gaudir d'aquesta vida.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Pou, té la paraula.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies a tots els diputats i diputades que han mostrat suport a aquesta proposta.

Sí que li diria al Sr. López que es veu que vostè no ha tingut accés a internet aquests darrers dies, perquè si no sabia que, de manera congruent, com li recordava el diputat Rosa, resulta que el seu govern ha aprovat les 35 hores de la jornada laboral als funcionaris. Què passa, és que vostès són uns mans foradades? Què succeeix? On és la seva congruència?

Jo crec que el que no es pot fer és aquest nivell d'hipocresia.

I mirin, necessitam evolucionar, a Europa la jornada laboral ja és de 36 hores, volen continuar amb allò de ser un element diferent a Europa?

I miri, parlàvem de negociació col·lectiva, escolti, plantejar la negociació col·lectiva de manera floral com si hi hagués igualtat d'oportunitats és faltat a la veritat. Li ha dit el Sr. Rosa, hi ha molts treballadors que no tenen cobertura de conveni col·lectiu. Sap quin era el Partit Popular que va aprovar una reforma laboral en la qual donava preeminència als convenis d'empresa per afeblir els treballadors? El Partit Popular.

I miri, això, vostè diu: va de negociació col·lectiva. Molt bé, treballadors i empreses, se suposaria que el Govern hauria de ser equidistant, però el Sr. Conseller, miri que va fer pressa a rompre la seva equidistància i posar-se d'acord amb els treballadors! No, per favor, seria una novetat. A favor de qui? Dels que dijous li varen dir que estan sempre amb vostès a tornar-los els favors. Vostès encara esperam que algun dia es posin a favor dels treballadors, perquè aquesta discussió no és floral, del que es parla és del repartiment de la productivitat a les empreses, entre els empresaris i els treballadors, cadascun en les seves parts corresponents.

I mirin, les estadístiques són molt clares: sector turístic, model productiu de Balears, des de l'any 2014 al 2023 la productivitat s'ha incrementat un 60% del sector turístic. Sap quant han incrementat els salaris? Un 30%. Per tant, qui es quedà la major part són les empreses en format benefici, que és legítim...

(Alguns aplaudiments)

..., però s'ha de repartir millor, i aquesta és la realitat.

Vaig tenir la paciència de llegir el *Diari de Sessions* del Congrés dels Diputats, un any després d'"El Naranjito" i les seves postures són les mateixes que tenia Aliança Popular i la patronal a l'any 1983, vostès són uns fòssils vivents, evolucionin, per favor! Tenen el mateix tipus d'arguments...

(Alguns aplaudiments)

A vostès sembla que els treballadors són esclaus, que han de treballar i si poden fer hores extra que les facin. Vostès apel·len al model productiu de Balears, se'n recorden quan vostès deien que no es podia fer als treballadors d'estiu indefinits perquè el model balear era molt especial? Va haver de venir l'esquerra, el conjunt de l'esquerra i aprovar una reforma laboral, i avui tenim unes taxes de temporalitat que són baixíssimes. Per tant, vostès estan instal·lats en el "fossilisme" propi dels temps d'"El Naranjito".

I, evidentment, això al que ens du és que segueixin en aquesta qüestió, i les empreses és vera que tenen problemes per trobar treballadors, però no te a veure això amb la reducció de la jornada. O és que el que vostès proposen és que els treballadors siguin esclaus de les empreses?

Senyors, comencin vostès a evolucionar...

(Remor de veus)

..., el tema ha canviat ostensiblement i, per tant, és qüestió d'evolucionar. El que plantejam aquí és que aquells convenis col·lectius que, després de 40 anys, tenen problemes per ajustar-se al que passa a tota Europa, el que planteja per als treballadors és defensar aquests treballadors i tenir una jornada laboral equiparable amb la resta. I, efectivament, els dic que evolucionin, tots els estudis demostren que la reducció de jornada laboral es trasllada en més salut dels treballadors, major qualitat dels treballadors i més productivitat. Per tant, es tracta que vostès se sumin al progrés.

I mirin, quant al tema de les esmenes, i perquè vagin que, com parlem, sempre arribem a acords, Sra. Gómez, que això és una pràctica que nosaltres sí que tenim, li acceptarem la seva esmena, perquè també estam d'acord, a diferència del Partit Popular, que el primer que va fer va ser llevar el Pla de lluita contra la precarietat laboral, estam d'acord que s'incrementin els efectius de la Inspecció de Treball per controlar el compliment de la jornada laboral, un compliment que moltes vegades qui la pateixen són les dones, i en aquests dies és més important que mai recordar-ho.

I, per altra banda, sí que és vera, ho dic al Partit Popular, supòs que no els sorprèn, que no acceptarem la seva proposta, però no perquè sigui del Partit Popular, evidentment,...

(Remor de veus i pausa de l'intervinent)

... senyors del Partit Popular, l'Estatut dels Treballadors convé que el comencin a entendre, el que estableix són obligacions a fer, el que vostès plantegen, així com tota la seva llei de conciliació, són cants florals, una borsa d'hores, el conseller no va ser capaç de definir si aquesta borsa d'hores era pagada, no pagada, voluntària o obligatòria, encara l'esperam. Per tant, vostès s'entenguin amb vostès mateixos i després duguin una proposta, però les propostes que es duguin a l'Estatut dels Treballadors són obligacions per avançar en els drets socials.

I acab i record que tenen l'oportunitat, repetesc, de no repetir la història i per una vegada també votin a favor dels drets socials.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Vamos a proceder a la votación, por tanto, con la enmienda del Grupo Mixto 5091/25, que añade un nuevo punto. ¿Podemos votar conjuntamente?

EL SR. ROSA I GASPAR:

No, Sr. Le Senne, des de MÉS per Mallorca, demanam vot separat l'esmena, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

¿De qué, perdón?

EL SR. ROSA I GASPAR:

De l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Muy bien, pues vamos a votar, por tanto, los tres puntos originales. Votamos.

23 a favor, 30 en contra.

Y, por último, votamos el nuevo punto introducido por la enmienda 5091/25. Votamos.

20 a favor, 30 en contra, 3 abstenciones.

V. Elecció del director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Y finalmente, pasamos al quinto punto del orden del día, que corresponde a la elección del director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, considerando la renuncia presentada por el Sr. Albert Salas i Domínguez, por escrito [RGE núm. 3926/25](#).

Procederemos a la elección del nuevo director general de Radiotelevisió de les Illes Balears, de acuerdo con lo previsto en la Ley 15/2010, modificada por la Ley 9/2015 y con las normas reguladoras de esta elección que fueron aprobadas por la Mesa del Parlamento y la Junta de Portavoces el 26 de enero de 2022.

Los Grupos Popular y VOX, por escrito [RGE núm. 4725/25](#) han presentado como candidato a director general al Sr. Josep María Codony i Oliver.

La votación será secreta mediante papeleta, se considerarán nulas las que contengan más nombres que el candidato o

diferentes nombres. Serán admitidas y consideradas válidas las papeletas en blanco.

Tienen ustedes las papeletas para facilitar las votaciones. Resultará elegido el candidato si obtiene tres quintas partes de los votos.

Para proceder a la elección, la secretaria primera llamará a los diputados para depositar la papeleta.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Pedro Manuel Álvarez i Gelabert.
 Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll.
 Sr. Carles Bona i Casas.
 Sr. Damià Borràs i Barber.
 Sra. Isabel María Borràs i Rosselló.
 Sr. Agustín Nicolás Buades i Rul·lán.
 Sra. Maria Salomé Cabrera i Roselló.
 Sra. Manuela Cañadas i Pinilla.
 Sra. Carmen Cañellas i Martín.
 Sra. Maria Pilar Carbonero i Sánchez.
 Sra. Lourdes Cardona i Ribas.
 Sr. Francisco José Cardona i Vidal.
 Sra. Marta Carrió i Palou.
 Sr. Josep Castells i Baró.
 Sr. Llorenç Córdoba i Marí.
 Sra. Ana Isabel Curto i Alemany.
 Sra. Patricia de las Heras i Fernández, ha votat telemàticament.
 Sra. Margalida Durán i Cladera.
 Sr. Ares Fernández i Lombardo.
 Sra. Irantzu Fernández i Prieto.
 Sra. María de Lluc Fornas i Munar.
 Sra. Amanda Fernández i Rubí.
 Sra. Cristina Gil I Menbrado.
 Sra. Cristina Gómez i Estévez.
 Sra. Patricia Gómez i Picard.
 Sra. Joana Gomila i Lluch.
 Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno.
 Sr. Omar Lamin i Abeidi.
 Sr. Jordi López i Ravanals.
 Sr. Antoni Marí i Marí.
 Sr. Vicente Marí i Torres.
 Sra. Carol Marquès i Portella.
 Sr. Sebastià Mesquida i Pallicer.
 Sr. Rafel Nadal i Barceló.
 Sr. Iago Negueruela i Vázquez.
 Sra. Sandra Palau i Boned.
 Sra. Marta Pereira i Santín.
 Sr. Àlex Pitaluga i Ivorra.
 Sra. Margalida Pocoví i Sampol.
 Sr. Marc Pons i Pons.
 Sr. Llorenç Pou i Garcias.
 Sra. Maria Ramon i Salas.
 Sra. Idoia Ribas i Marino.
 Sra. Malena Riudavets i Suárez.
 Sr. Sergio Rodríguez i Farré.
 Sr. Ferran Rosa i Gaspar.
 Sr. Sebastià Sagreras i Ballester.
 Sra. Teresa Suárez i Genovard.
 Sra. Maite Torrent i Pallicer.

Sr. Jacobo María Varela de Limia i Chordá.
 Sra. María José Verdú i Torres.
 Sra. Margalida Prohens i Rigo.
 Sr. Antoni Costa i Costa.
 Sr. Alejandro Sáenz de San Pedro i García.
 Sr. Gabriel Antonio Le Senne i Presedo.
 Sr. Mauricio Rovira i de Alós.
 Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez.
 Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys.
 I Sra. Pilar Costa i Serra.

EL SR. PRESIDENT:

Candidato.
 Blanco.
 Blanco.
 Candidato.
 Blanco.
 Candidato.
 Candidato.
 Candidato.
 Candidato.
 Blanco.
 Candidato.
 Nulo.
 Nulo.
 Blanco.
 Candidato.
 Blanco.
 Blanco.
 Candidato.
 Candidato.
 Candidato.
 Blanco.
 Candidato.
 Candidato.
 Blanco.
 Candidato.
 Blanco.
 Nulo

(Se sent de fons la vicepresidenta Segona diu: "Visca la revolució..." i el Sr. President afegeix "renovació" i algunes rialles).

Blanco.
 Blanco.
 Blanco.
 Candidato.
 Candidato.
 Blanco.
 Candidato.
 Blanco.
 Candidato.
 Blanco.
 Candidato.
 Blanco.
 Nulo.
 Blanco.
 Candidato.
 Candidato.
 Candidato.
 Candidato.
 Candidato.
 Blanco.

Blanco.
Blanco.
Nulo.
Candidato.
Blanco.
Candidato.
Candidato.
Blanco.
Candidato.
Candidato.

Muy bien, pues el Sr. Josep Maria Codony i Oliver ha obtenido 28 votos.

No habiéndose obtenido en primera votación la mayoría de tres quintos exigida por las normas reguladoras del procedimiento de elección, se procederá a una segunda votación en el término mínimo de un mes, en la cual será suficiente la mayoría absoluta.

Y no habiendo más asuntos que tratar, se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
